

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

นางสาวสไบทิพย์ จันทรหอม

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF ENGLISH ORAL COMMUNICATION SUBJECT CURRICULUM FOR
AUTOMOTIVE PROFESSION IN VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Curriculum and Instruction
Department of Curriculum and Instruction
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2017
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ

โดย

นางสาวสไบทิพย์ จันทร์หอม

สาขาวิชา

หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุมนะโชติ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(อาจารย์ ดร.มาลินี ประพิณวงศ์)

สไบทิพย์ จันทร์หอม : การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (DEVELOPMENT OF ENGLISH ORAL COMMUNICATION SUBJECT CURRICULUM FOR AUTOMOTIVE PROFESSION IN VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ฤทธิรัตน์ ชูขณะโชติ, 167 หน้า.

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ 2) พัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

งานวิจัยนี้เก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ซึ่งจัดเก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย นักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 120 คน ครู จำนวน 5 คน และช่างยนต์ จำนวน 10 คน การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการดังกล่าวเป็นการเก็บข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ มีความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากที่สุด คือ องค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือ ไวยากรณ์ องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา และองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษาตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา พบว่า นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์มีความต้องการเกี่ยวกับการพูดสนทนาทั่วไป การพูดให้ข้อมูล การพูดสาธิต การพูดให้อธิบาย ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ และการพูดสอบถามและแสดงความคิดเห็นตามลำดับ

2) หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหา ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 12 หน่วย รวมจำนวนชั่วโมงทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

5883437427 : MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: DEVELOPEMENT OF SUBJECT CURRICULUM / ENGLISH ORAL COMMUNICATION / AUTOMOTIVE TECHNICIAN

SABAITHIP JANHOM: DEVELOPMENT OF ENGLISH ORAL COMMUNICATION SUBJECT CURRICULUM FOR AUTOMOTIVE PROFESSION IN VOCATIONAL CERTIFICATE LEVEL. ADVISOR: ASST. PROF. RUEDEERATH CHUSANACHOTI, Ph.D., 167 pp.

The main purpose of this study focused on the English subject curriculum development: English oral communication for automotive profession in vocational certificate. The objectives of this study were as follows: (1) to study the requirement of English oral communication for automotive profession in the perspective of automotive students, instructors and technicians; and (2) to improve the English Oral Communication subject curriculum of automotive profession in vocational certificate.

In this research, the data were collected from self-administered questionnaires and interviews which took place in the 2nd semester of academic year 2017. The sample consisted of 3 groups which were 120 automotive students in vocational certificate, 5 instructors, and 10 automotive technicians. The mentioned data collection method was in-depth information, about the requirement of English oral communication for automotive profession in vocational certificate. The data analysis consisted of quantitative data analysis by using descriptive statistics such as Statistical Mean and Standard Deviation for quantitative data and employing content analysis for qualitative data analysis.

Research findings were as follows: (1) automotive students, instructors and technicians required English communication skills in order to communicate according to the components of English speaking for communication as follows; skill component of linguistic or grammar , cultural linguistic, and communication strategies for English communication respectively. Besides, the skill component of using English language function in different roles and situations, it was found that Automotive students, teachers and automotive technicians required the skill of general conversation, providing information, providing demonstration, describing the automobile operation processes and components, expressing and asking for opinions respectively;

(2) The developed English curriculum: English oral communication for automotive profession in vocational certificate consisted of rationale, course objectives, course description, and outline which was consisted of 12 credits for 36 study hours, learning activities, instruction media, as well as assessment and evaluation.

Department: Curriculum and Instruction

Student's Signature

Field of Study: Curriculum and Instruction

Advisor's Signature

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่อาจสำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ หากปราศจากความเมตตาจากทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องและเป็นแรงผลักดันในการทำวิทยานิพนธ์ อันดับแรกผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชูชนะโชติ เป็นอย่างสูงที่เป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เขียนได้หัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์และกรุณารับเป็นที่ปรึกษาของผู้เขียน ซึ่งท่านอาจารย์ได้ให้ข้อมูล ประสบการณ์ และคำแนะนำต่าง ๆ คอยเอาใจใส่ในทุก ๆ ขั้นตอนของเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยความตั้งใจและร่วมแก้ไขปัญหา ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เขียนและเล่มวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ท่านอาจารย์ยังได้สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบความถูกต้องของงานวิจัยอีกด้วย ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งและสำนึกในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี้

ผู้เขียนกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยศวีร์ สายฟ้า ซึ่งให้เกียรติในการเป็นประธานกรรมการสอบ อาจารย์ ดร.มาลินี ประทีมวงศ์ ซึ่งให้เกียรติในการเป็นกรรมการภายนอก และคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ผู้เขียนมีความซาบซึ้งใจที่ท่านได้กรุณาแนะนำแนวทางและให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อสังเกตและข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เขียนได้พัฒนาความคิด มีความคิดริเริ่มและไตร่ตรองปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบมากยิ่งขึ้น จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ท่านอื่น ๆ อันผู้เขียนไม่ได้เอ่ยนาม ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ทางด้านวิชาการแก่ผู้เขียน รวมทั้งได้แต่งตำราให้ผู้เขียนได้ใช้ค้นคว้า อ้างอิง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้บรรลุตามที่ตั้งใจไว้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณสถานที่ที่ให้ข้อมูลและเป็นแหล่งศึกษาและค้นคว้าได้เป็นอย่างดี กราบขอบพระคุณวิทยาลัยเทคนิคในเขตพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ที่ให้การสนับสนุนเป็นพื้นที่เก็บข้อมูล ทั้งนี้กราบขอบพระคุณไปยังวิทยาลัยเทคนิคในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นพื้นที่ทดลองเก็บข้อมูลอันมีคุณค่าและทำให้งานวิจัยสามารถนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น หากไม่มีสถานที่แห่งนี้ความร่วมมือและการสนับสนุนก็ไม่เกิดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้นมาได้

ผู้เขียนขอขอบพระคุณกัลยาณมิตรของผู้เขียนทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนตลอดมา ผู้เขียนขอขอบพระคุณที่เอ็นดูที่เมื่อเบียดเบียนตนตรึบใจให้มีพลังในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนพลังรอยยิ้มของเด็กน้อยที่เป็นพลังให้มีกำลังใจในการเขียนเล่ม ผู้เขียนขอขอบคุณพี่ตึก พี่ปุ๋ย ชูณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกท่านที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษา แนะนำ และคอยช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้เขียนขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้การสนับสนุน “ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์” ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเป็นทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

สุดท้ายผู้เขียนขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่เกิดประโยชน์แก่ผู้เขียนมาตั้งแต่เยาว์วัย ให้ความรัก ความเข้าใจ และเป็นกำลังใจสำคัญให้ผู้เขียนในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ลุล่วงลงได้ โดยผู้เขียนหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีประโยชน์และคุณค่าทางการศึกษาแก่บุคคลอื่น ผู้เขียนขอยกความดีทั้งหมดแด่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชูชนะโชติ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน รวมทั้งกราบเป็นกตเวทิตา แก่บิดามารดา คณาจารย์ และผู้มีพระคุณที่ได้อบรมเลี้ยงดู ให้ความรู้ ความเมตตา แก่ผู้เขียน แต่หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับความผิดพลาดไว้แต่เพียงผู้เดียว

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
คำถามการวิจัย.....	6
ขอบเขตการวิจัย.....	6
คำจำกัดความในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	10
ตอนที่ 2 หลักสูตรอาชีวศึกษา.....	24
ตอนที่ 3 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	30
ตอนที่ 4 การศึกษาความต้องการจำเป็น.....	40
ตอนที่ 5 อาชีพช่างยนต์.....	45
ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
1. การออกแบบการวิจัย.....	51

2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง	51
2.1 ประชากร	51
2.2 ตัวอย่าง.....	52
2.3 การเลือกตัวอย่าง.....	52
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
3.1 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	54
3.2 ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
4. การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
ส่วนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ อาชีพช่างยนต์.....	58
ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพ ช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	60
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	63
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	63
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์	65
1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
1.2 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร.....	68
1.3 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์.....	80

1.4 สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และการสัมภาษณ์ ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่าง ยนต์.....	85
ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพ ช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.....	88
2.1 ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ อาชีพ ช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	88
2.2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์.....	110
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	112
สรุปผลการวิจัย	113
อภิปรายผลการวิจัย	119
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	124
รายการอ้างอิง.....	125
ภาคผนวก	130
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	167

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป	15
ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน	16
ตารางที่ 3 คำอธิบายการฟัง	16
ตารางที่ 4 คำอธิบายการพูดปฏิสัมพันธ์	17
ตารางที่ 5 คำอธิบายการผลิตการพูด	17
ตารางที่ 6 คำอธิบายกลวิธีการสื่อสาร	18
ตารางที่ 7 คำอธิบายคุณภาพการพูด	18
ตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนต่างชาติ	65
ตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของครู	66
ตารางที่ 10 ข้อมูลทั่วไปของช่างยนต์	67
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ของนักเรียนต่างชาติ	68
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาของนักเรียนต่างชาติ	71
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางกลวิธีการสื่อสารของนักเรียนต่างชาติ	73
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา	75
ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา	79
ตารางที่ 16 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในมุมมองของนักเรียนต่างชาติ	80
ตารางที่ 17 ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนในมุมมองของนักเรียนต่างชาติ	82
ตารางที่ 18 การคัดเลือกเนื้อหาสาระหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์	90

ตารางที่ 19 ตารางแสดงการจัดเนื้อหาสาระ หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ	97
ตารางที่ 20 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (สื่อประกอบการเรียนรู้)	107

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะแบ่งตามแนวคิดของ Robinson (1991).....	33
ภาพที่ 2 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะแบ่งตามแนวคิดของ Dudley-Evans & St.John (1998)	34
ภาพที่ 3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร.....	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญในนานาชาติเป็นอย่างมาก เป็นภาษาที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เผชิญกับโลกกว้างที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ หรือการดำเนินชีวิตประจำวัน ฯลฯ ปัจจุบันภาษาอังกฤษจัดเป็นภาษาที่ทั่วโลกให้การยอมรับและกำหนดให้เป็นภาษาสากลเพื่อใช้สำหรับการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติหรือวัฒนธรรมมากไปกว่านั้นภาษาอังกฤษได้ถูกนำไปใช้เป็นภาษาเพื่อการสื่อสารในหลากหลายวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อการศึกษา การติดต่อธุรกิจ การประกอบอาชีพ หรือแม้กระทั่งในชีวิตประจำวัน ความแพร่หลายและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษดังกล่าวส่งผลให้ การเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียนในภูมิภาคอาเซียนให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในการติดต่อราชการ และในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยมีการบัญญัติไว้ในกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ว่า “The Working Language of ASEAN Shall be English” นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ยังได้กำหนดทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่ต้องเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จากข้อบัญญัติที่กำหนดไว้ในกฎบัตรอาเซียนและการกำหนดทักษะของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนศตวรรษที่ 21 ดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียนให้ความสำคัญกับพัฒนาบุคลากรในประเทศทุกระดับให้มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในประเทศให้มีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในชีวิตประจำวัน โดยสนับสนุนให้มีการอบรมหรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ในส่วนสถานศึกษาได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับให้นักเรียนทุกช่วงชั้นได้ศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาและจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการสื่อสารที่พัฒนาเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ถึงจะมีการจัดกิจกรรมหรือจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายอย่างไรก็ตาม ผลการสำรวจของสถาบันภาษาอังกฤษระดับโลกก็ยังพบว่าผู้เรียนยังประสบปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร จากการจัดลำดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทย พบว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ จัดอยู่ในอันดับ

ที่ 53 จากประเทศทั้งหมด 80 ประเทศที่เข้าร่วมการสำรวจ และจัดอยู่อันดับที่ 15 ในเอเชียจากประเทศเอเชียทั้งหมด 20 ประเทศ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 49.78 จาก 100 คะแนน (EF, 2017) โดยทักษะที่ผู้เรียนมักประสบปัญหามากที่สุดในการสื่อสาร คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก (Wattanavitukul, 2006)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English Oral Communication) คือความสามารถในการใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้สำหรับการสื่อสารด้วยวิธีการถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด มีการใช้เสียง ท่วงทำนองที่ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของภาษา มีความเหมาะสมกับหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา เพื่อสื่อสารให้คู่สนทนาเข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสาร ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่มีความสำคัญที่มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพและการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ถือเป็นหนึ่งในทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนมีความคาดหวังเป็นอย่างมาก จากการศึกษาภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ถูกกำหนดให้เป็นคุณสมบัติที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกพนักงานเข้าร่วมงานกับองค์กร เนื่องจากทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้เป็นทักษะเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการเจรจา แลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Kassim & Ali (2010) ที่พบว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจัดเป็นทักษะทางภาษาที่มีการนำไปใช้ปฏิบัติงานในองค์กรชั้นนำระหว่างประเทศมากถึงร้อยละ 80 เช่น เพื่อการประชุม การนำเสนองาน การสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น นอกจากนี้ผลการวิจัยของ Closling & Ward (2002) ยังพบว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังเป็นทักษะที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะใหม่ ๆ ระหว่างการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน เช่น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรได้ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่สร้างภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือให้องค์กรให้ประจักษ์ต่อองค์กรนานาชาติ (Rimer, 2002) จากประโยชน์และความสำคัญดังกล่าวข้างต้นพบว่า ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานในทุกสาขาอาชีพ ส่งผลให้ทุกสาขาอาชีพจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความเท่าเทียมตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาอาชีพ

อาชีพช่างยนต์เป็นหนึ่งในสาขาอาชีพที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย เป็นสาขาวิชาชีพที่ช่วยสนับสนุนให้เศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น ในขณะเดียวกันอาชีพช่างยนต์ ยังเป็นอีกสาขาวิชาชีพหนึ่งที่ตระหนักถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากมาตรฐานวิชาชีพได้กำหนดไว้ว่าช่างยนต์ไม่เพียงแต่มีความเชี่ยวชาญในทักษะสาขาอาชีพของตนเองเท่านั้น แต่ช่างยนต์ต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาการปฏิบัติงานในสาขาอาชีพช่างยนต์ในประเทศไทยโดยส่วนใหญ่พบว่า ในการระบุชื่อเรียก ส่วนประกอบ อะไหล่ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ของยานยนต์มักใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนั้นองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมยานยนต์โดยส่วนใหญ่เป็นองค์กรของต่างชาติที่ใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ช่างยนต์จะต้องมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เป็นไปตามเกณฑ์ความต้องการขององค์กร การกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของแต่ละองค์กรเพื่อคัดเลือกช่างยนต์เข้าร่วมงานถือว่าเป็นเกณฑ์ที่มีมาตรฐานค่อนข้างสูง แต่ช่างยนต์มีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ยังไม่บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ จึงทำให้องค์กรมีความจำเป็นต้องรับช่างยนต์ที่ประสบปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเข้าร่วมงานในองค์กร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (2557) ที่ทำการศึกษาทักษะแรงงานในสถานประกอบการพบว่ายังมีความต้องการเพิ่มความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใช้สำหรับการปฏิบัติงาน และยังพบว่าแรงงานฝีมือในองค์กรหรือบริษัทเป็นแรงงานที่มีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับที่อ่อนมากกว่า ร้อยละ 30

จากปัญหาการขาดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารของช่างยนต์ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงได้ทำการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของสถาบันอาชีวศึกษารัฐบาล ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ โดยทำการวิเคราะห์หลักสูตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเป็นวุฒิการศึกษาที่เป็นที่ต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์มีมากถึงร้อยละ 48 (ฐานเศรษฐกิจ, 2559) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรพบว่า หลักสูตรของสถาบันอาชีวศึกษา จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษประมาณ 6 หน่วยกิตต่อช่วงชั้นการศึกษา เนื้อหาที่ให้ความสำคัญในหลักสูตรส่วนมากเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์ทั่วไปเพื่อใช้สำหรับสื่อสารขั้นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน คิดเป็นร้อยละ 87 เช่น ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา, 2556) ซึ่งมีมากกว่าเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ที่เป็นการเรียนการสอนเนื้อหาเจาะจงตามความต้องการของสาขาอาชีพช่างยนต์โดยตรงที่ในหลักสูตรอาชีวศึกษาจัดให้มีเพียงร้อยละ 13 จากการวิเคราะห์หลักสูตรแสดงให้เห็นปัญหาว่าหลักสูตรอาชีวศึกษามีการจัดทำหลักสูตรที่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้าง

น้อยจนส่งผลให้ไม่สามารถพัฒนาให้นักเรียนอาชีวศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ (ดวงนภา มกรานุรักษ์, 2554) สอดคล้องกับงานวิจัยของ (บรรจง ไชยรินคำ, 2546) ที่แสดงให้เห็นว่านอกจากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของอาชีวศึกษาขาดประสิทธิภาพแล้ว ยังพบว่าครูผู้สอนขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนและประสบปัญหา ด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกำหนดเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดประเมินผล การเรียนการสอน เป็นต้น จากปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษของอาชีวศึกษายังประสบปัญหา ค่อนข้างมากในการจัดการเรียนการสอนที่ไม่เอื้อประโยชน์ให้ผู้สอนพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถนำ ภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารเพื่อการประกอบอาชีพได้โดยตรง

จังหวัดสุรินทร์ เป็นหนึ่งในจังหวัดที่ประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะแรงงานสาขาอาชีพช่างยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 25 จากจำนวนสาขาอาชีพทั้งหมดที่มีในจังหวัดสุรินทร์ (สำนักงานสถิติจังหวัดสุรินทร์, 2559) สภาพ วิกฤตความขาดแคลนแรงงานส่งผลให้จังหวัดสุรินทร์เข้าร่วมเป็น 1 ใน 15 จังหวัดเครือข่ายจังหวัด ปฏิรูปการเรียนรู้ของสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.) เพื่อหาแนว ทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยกำหนดให้องค์กรที่อยู่ในเครือข่ายคณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้มี นโยบายส่งเสริมให้เยาวชนมีทักษะพื้นฐานทางอาชีพโดยการจัดอบรมทักษะวิชาชีพระยะสั้นและ สนับสนุนให้เข้าศึกษาต่อในระบบการศึกษาอาชีวศึกษา (สำนักส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพ เยาวชน, 2559) แต่อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ยังพบปัญหา โดยรวมเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอนว่ามีสภาพที่ไม่เอื้อประโยชน์ให้สถานศึกษาและตัวผู้สอน เนื่องจากสถานศึกษายังขาดความพร้อมด้านการจัดเตรียมหลักสูตรและเนื้อหาให้สามารถตอบสนอง ต่อความต้องการในการนำไปใช้งานของผู้เรียน นอกจากนี้ยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัด สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และปัญหาสำคัญที่ ประสบอยู่ คือการเตรียมความพร้อมของบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้หลักสูตรและการ จัดการเรียนการสอน จากที่พบเห็นได้ในปัจจุบันยังพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ในการ จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชา ภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในการปฏิบัติงาน สภาพปัญหาดังกล่าวเป็น ปัญหาที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ตอบสนองกับนโยบายการพัฒนาของจังหวัด กอปร กับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อการ

ติดต่อสื่อสารและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี จังหวัดสุรินทร์จึงเป็นหนึ่งในจังหวัดที่เป็นประตูสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนใต้และมีอาณาเขตพรมแดนติดกับประเทศกัมพูชา จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดสุรินทร์ก่อให้เกิดเสรีภาพในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีคุณสมบัติที่สอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศที่เป็นสมาชิกประชาคม เศรษฐกิจอาเซียนได้สะดวกยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการลดจำนวนการเคลื่อนย้ายแรงงานในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เข้ามา มีสิทธิและบทบาทการมีงานทำในอัตราที่สูงกว่าแรงงานในจังหวัดสุรินทร์ ยิ่งไปกว่านั้นความมุ่งหวังในการพัฒนาระดับคุณภาพแรงงานในจังหวัดสุรินทร์มีคุณสมบัติที่สอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ ส่งผลให้แรงงานในจังหวัดสุรินทร์จำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ เพื่อนำความรู้มาพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สามารถเข้าร่วมงานกับภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ได้ ซึ่งการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีความจำเป็นต่อการประกอบอาชีพและติดต่อกิจธุระในชีวิตประจำวัน เห็นได้จากปัจจุบันที่มีความต้องการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารกับผู้มาเยือนที่เป็นชาวต่างชาติได้

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาในข้างต้นทำให้ทราบว่า การพัฒนาประเทศในปัจจุบันให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญด้านทักษะการประกอบอาชีพและทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีส่วนทำให้แรงงานในจังหวัดสุรินทร์รวมถึงแรงงานในประเทศมีโอกาสได้เข้าถึงการมีงานทำมากกว่าแรงงานที่ไม่มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนตามแนวทางในการจัดทำหลักสูตรและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในจังหวัดสุรินทร์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้ได้เรียนเนื้อหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามความต้องการและส่งเสริมให้มีความสามารถดังกล่าวเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ กล่าวคือ

1.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์

1.2 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ในมุมมองของครู

1.3 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ในมุมมองของช่างยนต์

2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

คำถามการวิจัย

1. ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ช่างยนต์ และครู ประกอบด้วยอะไรบ้าง

2. หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีลักษณะและรายละเอียดตามองค์ประกอบหลักสูตรอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1.1 นักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันการอาชีวศึกษา รัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ เทียบเท่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญศึกษา

1.2 ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่สอนนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันการอาชีวศึกษา รัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์

1.3 ช่างยนต์ที่ปฏิบัติงานในศูนย์ซ่อม บำรุง และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งช่างซ่อม บำรุง และบริการยานยนต์

2. หลักสูตรที่ใช้กำหนดกรอบในการนำเสนอหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เล่ม 1 ประเภทวิชา

อุตสาหกรรม และกรอบหลักสูตรภาษาอังกฤษสากล (CEFR)

3. การศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อนำเสนอหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มีรายละเอียดครอบคลุมองค์ประกอบตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา ดังนี้

องค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์

3.2 ความสามารถทางวัฒนธรรม

3.3 ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร

3.4 ความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา

คำจำกัดความในการวิจัย

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ หมายถึง ความสามารถทางการฟังและพูดโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างคู่สนทนา อันได้แก่ ผู้ที่เข้ามาใช้บริการและเพื่อนร่วมงานเพื่อให้เข้าใจความหมายทางภาษาที่ต้องการสื่อสารในการปฏิบัติงานบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ ทั้งนี้องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ คือ ความสามารถในการเลือกองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์ทั่วไป โครงสร้างภาษา กฎเกณฑ์ของภาษา การพูดเน้นคำ (Stress) การพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation) นำไปใช้ในการพูดสื่อสารได้

2) ความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา คือ ความสามารถในการเลือกใช้วัจนภาษา และอวัจนภาษาได้ถูกต้องตามหลักวัฒนธรรม กาลเทศะ มารยาททางสังคม และมีความสุภาพเหมาะสมกับบุคคลที่เป็นคู่สนทนา

3) ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร คือ ความสามารถในการเลือกกลวิธีต่าง ๆ ทางการพูดสื่อสารภาษามาใช้เมื่อผู้พูดไม่สามารถนึกคำศัพท์ ประโยค หรือสำนวนได้ โดยตรง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจสารที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและคู่สนทนา เช่น การใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการเทียบเคียง กลวิธีการแก้ไขข้อบกพร่อง

4) ความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา คือ ความสามารถในการเลือกใช้สำนวนและภาษาในการพูดสื่อสารได้ตรงตามหน้าที่และ

สถานการณ์ในการใช้ภาษา (Language Function) เช่น การพูดทักทาย กล่าวลา ขอโทษ การพูดสาธิต การให้คำแนะนำ และการพูดแสดงความคิดเห็น

ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง เนื้อหาสาระขององค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม

หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง สาระและมวลงประกอบสาระเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่จัดทำขึ้นให้สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์ ซึ่งประกอบด้วยหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์รายวิชา โครงสร้างเนื้อหา สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล

นักเรียนช่างยนต์ หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันการอาชีวศึกษาวิทยาลัย ภาควิชาตะวันออกเฉยงเหนือ จังหวัดสุรินทร์

ช่างยนต์ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งการบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์

ครู หมายถึง ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันการอาชีวศึกษาวิทยาลัย ภาควิชาตะวันออกเฉยงเหนือ จังหวัดสุรินทร์

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ได้หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับสาขาอาชีพช่างยนต์โดยตรงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประกอบอาชีพในอนาคตได้
2. นักเรียนช่างยนต์ได้ศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตรงตามความต้องการจำเป็น
3. ครูสามารถนำหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ไปประยุกต์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพบริบทของนักเรียนในสถาบันของตนเองได้
4. สถาบันที่เกี่ยวข้องสามารถนำหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ไปเป็นแนวทางพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษในสาขาวิชาชีพอื่น ๆ ของทางสถาบันได้
5. ผลการศึกษาวิจัยสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาในสาขาอื่น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ตอนที่ 1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- 1.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.2 องค์ประกอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 กรอบหลักสูตรภาษาอังกฤษสากล
- 1.4 การสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 กรอบหลักสูตรอาชีวศึกษา

- 2.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตรอาชีวศึกษา
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา
- 2.3 ระบบการศึกษาอาชีวศึกษา
- 2.4 โครงสร้างหลักสูตรอาชีวศึกษา
- 2.5 โครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- 2.6 กรอบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประกาศนียบัตร สาขาวิชาช่างยนต์

ตอนที่ 3 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

- 3.1 ความเป็นมาของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ
- 3.2 ความหมายภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ
- 3.3 ประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับความต้องการเฉพาะ
- 3.4 การออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

ตอนที่ 4 การศึกษาความต้องการจำเป็น

- 4.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษาความต้องการจำเป็น
- 4.2 ความหมายของการศึกษาความต้องการจำเป็น
- 4.3 หลักการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น
- 4.4 ขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 5 อาชีพช่างยนต์

- 5.1 ความหมายของอาชีพช่างยนต์
- 5.2 สาขางานและลักษณะงานของอาชีพช่างยนต์
- 5.3 การแบ่งระดับความสามารถตามมาตรฐานฝีมือแรงงานของอาชีพช่างยนต์

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยในประเทศ
- 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ตอนที่ 1 การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.1 ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูด คือ ทักษะที่ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของผู้เรียนในการเรียนภาษาที่ประสบความสำเร็จ และเป็นทักษะที่มีผู้เรียนให้ความคาดหวังเป็นอย่างมากเมื่อเรียนจบหลักสูตรการศึกษา (Nunan, 1991, p. 39) โดยเฉพาะภาษาสากลที่ใช้สื่อสารอย่างภาษาอังกฤษ ดังนั้น ผู้ที่มีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอนและการทำความเข้าใจกับความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนสิ่งอื่นใด ซึ่งทักษะการพูดมีนักการศึกษาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Hymes (1972) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่ได้ หมายถึงความสามารถในการใช้รูปแบบภาษาได้อย่างถูกต้องเพียงเท่านั้น แต่ต้องมีความรู้ในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสถานที่และบุคคล

Lado (1960) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การแสดงออกถึง ความต้องการ ความรู้สึก และความคิดของตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ด้วยการใช้อ้อยคำแบบกะทัดรัด ไม่ฟุ่มเฟือย สามารถเรียบเรียงคำพูดที่ได้ฟังถ่ายทอดเป็นคำพูดของตนเอง และสามารถพูดแสดงความคิดเห็นได้อย่างคล่องแคล่ว

Valette (1977) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การพูดออกเสียงในประโยคด้วยทำนองที่ถูกต้อง ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในสิ่งที่พูด และเลือกใช้สำนวนภาษาพูดที่ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

Bygate (1987) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถที่ผู้พูดสามารถใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ในการพูดสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

Littlewood (1981) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารระหว่างผู้ฟังและผู้พูดโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมกับคู่สื่อสาร ซึ่งอาศัยการสังเกตคาดคะเนความรู้สึกและความรู้สึกของคู่สื่อสาร

Cohen (1994) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การที่ผู้พูดสามารถพูดโดยอาศัยรูปแบบ ไวยากรณ์ คำศัพท์ได้ในระดับที่คล่องแคล่ว มีความถูกต้อง และต้องสามารถพูดเป็นประโยคที่ได้ใจความ เพื่อให้ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาหรือคู่สื่อสารเข้าใจได้ และมีความเหมาะสมตามบริบทของสังคมนั้น ๆ

Omaggio H. A. (1993) กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาพูดสื่อสารโดยนำความรู้ทางภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในระหว่างการสื่อสารและประเด็นที่สื่อสาร ณ ขณะนั้นได้ถูกต้องและเหมาะสม

สรุปได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถในการนำความรู้ด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้พูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางหลักภาษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ และให้คำอธิบาย ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวัน

1.2 องค์ประกอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Harris (1990) แบ่งองค์ประกอบสำคัญของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยความสามารถ 5 องค์ประกอบ ต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

ไวยากรณ์ (Grammar)

คำศัพท์ (Vocabulary)

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ความสามารถในการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ (Comprehensibility)

Canale & Swain (1980) แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางด้านภาษาหรือทางไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) คือ การมีความสามารถทางด้านองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์ของคำ และโครงสร้างของภาษา สามารถนำไปใช้จนทำให้พูดได้อย่างคล่องแคล่ว

2) ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือ ความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำในภาษาได้ถูกต้องตามความเหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้องและ

ตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยผู้พูดต้องใช้ภาษาสร้างความสัมพันธ์ในสังคมและเลือกใช้ภาษาตามความแตกต่างในการสื่อสาร เช่น การนำเสนอ การแสดงความคิดเห็น การอภิปราย เป็นต้น

3) ความสามารถในการตีความ (Discourse Competence) คือ การใช้ความรู้ในเรื่องไวยากรณ์ มาเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้มีความสัมพันธ์กันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร

4) ความสามารถทางกลวิธี (Strategic Competence) คือ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารมาแก้ไขปัญหาทางภาษาที่ตนเองประสบขณะที่สื่อสารให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสาร เช่น การพูดใหม่ พูดทวนซ้ำ การเดา การใช้กิริยา ท่าทาง สีหน้า เป็นต้น

สภาทดสอบร่วม (The Associated Examining Board Test อ้างถึงใน Weir Cyril J., 1993) แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Appropriateness)
- 2) การใช้คำศัพท์ตามเป้าหมายได้อย่างพอเพียง (Adequacy of Vocabulary for Purpose)
- 3) ความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Grammatical Accuracy)
- 4) ความสามารถในการสื่อสารภาษา (Intelligibility)
- 5) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)
- 6) ความเกี่ยวข้องและความเหมาะสมของเนื้อหา (Relevance and Adequacy of Content)

Zuheer (2008) แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ความสามารถในน้ำเสียงและระบบเสียง (Speech Pattern and Sound Pattern)
- 2) ความสามารถในการเน้นคำหรือประโยค การใช้เสียงสูง-ต่ำ และจังหวะในการพูด (Stress, Intonation, and Rhythm)
- 3) คำศัพท์ (Vocabulary)
- 4) ไวยากรณ์ (Grammar)
- 5) ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม (Appropriateness)
- 6) ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเป็นระบบ (Organization)
- 7) มองเห็นประโยชน์และตัดสินใจเลือกการนำภาษาไปใช้ได้ (Values and Judgments)
- 8) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

Bachman (1990) ได้แบ่งองค์ประกอบของความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางด้านภาษา หมายถึง ความสามารถทางด้านไวยากรณ์และความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสาร

2) ความสามารถทางการตีความ หมายถึง ความสามารถในการตีความในสิ่งที่สื่อสารโดยอาศัยบริบทการสื่อสารและบริบททางสังคม

3) ความสามารถทางกลวิธี หมายถึง ความสามารถในการนำกลวิธีทางการสื่อสารมาใช้เพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย อาจจะใช้การพูดหรือการใช้ภาษาท่าทางนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งความสามารถดังกล่าวประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย 3 ประการ ได้แก่ การประเมินสถานการณ์ขณะสื่อสาร การวางแผนในการสื่อสาร และการหาทางแก้ไขปัญหา

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปว่า ผู้พูดจะสามารถพูดสื่อสารได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดมีความรู้เข้าใจตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ มีรายละเอียดดังนี้

1) ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ คือ ความสามารถในการเลือกองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์ทั่วไป โครงสร้างภาษา กฎเกณฑ์ของภาษา การพูดเน้นคำ (Stress) การพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation) นำไปใช้ในการพูดสื่อสารได้

2) ความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา คือ ความสามารถในการเลือกใช้วัจนภาษาและวัจนภาษาได้ถูกต้องตามหลักวัฒนธรรม กาลเทศะ มารยาททางสังคม และมีความสุภาพเหมาะสมกับบุคคลที่เป็นคู่สนทนา

3) ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร คือ ความสามารถในการเลือกกลวิธีต่าง ๆ ทางกรพูดสื่อสารภาษามาใช้เมื่อผู้พูดไม่สามารถนึกคำศัพท์ ประโยค หรือสำนวนได้ โดยตรง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจสารที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและคู่สนทนา เช่น การใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการเทียบเคียง กลวิธีการแก้ไขข้อบกพร่อง

4) ความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา คือ การมีความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ วลี ประโยค หรือสำนวนในการพูดสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ และสถานการณ์ในการนำภาษาไปใช้ เช่น การพูดอธิบาย เปรียบเทียบข้อมูล การพูดเพื่อสอบถาม หรือการแสดงความคิดเห็น

1.3 กรอบหลักสูตรภาษาอังกฤษสากล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบหลักสูตรภาษาอังกฤษที่นิยมใช้อ้างอิงในสหภาพยุโรปมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดเนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับช่างยนต์ คือ The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR ซึ่งมามาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาที่สหภาพยุโรปจัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การสอน และการประเมินภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ปัจจุบันกรอบอ้างอิง CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล โดยการแบ่งระดับความสามารถของผู้ใช้ภาษาของ CEFR (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) สามารถแบ่งได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาพหุยุโรป

กลุ่มระดับภาษา	ชื่อของกลุ่มระดับภาษา	ระดับ	ชื่อระดับภาษา	คำอธิบาย
A	Basic User	A1	Breakthrough or Beginner	ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเข้าใจประโยคง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตัวเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขารู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อสนทนาพูดซ้ำและไม่ชัดเจน
		A2	Way stage or Elementary	ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยคในชีวิตประจำวันในระดับกลาง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับ ครอบครัว การใช้จ่ายไปรษณีย์ สถานที่ ภูมิศาสตร์ การทำงาน และสามารถสื่อสารในประโยคในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไป และการใช้ชีวิตประจำวัน สามารถบรรยายความฝัน ความคาดหวัง ประวัติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องฟัง
B	Independent User	B1	Threshold or Intermediate	ผู้เรียนสามารถพูด เขียน และจับใจความสำคัญของข้อความทั่ว ๆ ไปได้ เมื่อเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ เช่น การทำงาน โรงเรียน เวลาว่าง ฯลฯ สามารถจัดการกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางในประเภทที่ใช้ภาษาได้ สามารถบรรยายประสบการณ์ เหตุการณ์ ความฝัน ความหวังพร้อมให้เหตุผลสั้น ๆ ได้
		B2	Vantage or upper intermediate	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาในระดับดี สามารถใช้ภาษา พูดและเขียนได้แบบทบทวน อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วขึ้น รวมทั้งสามารถอ่านและทำความเข้าใจบทความที่มีเนื้อหาหายากขึ้นได้
C	Proficient User	C1	Effective Operational Proficiency or Advanced	ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความยาว ๆ ที่ซับซ้อนในหัวข้อหลากหลาย และเข้าใจความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนเองได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่ต้องหยุดคิดหาคำศัพท์สามารถ ใช้ภาษาทั้งในด้านสังคม การทำงาน หรือด้านการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพูดและเขียนข้อความที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน และถูกต้องตามโครงสร้าง ไวยากรณ์ พร้อมทั้งสามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้อย่างถูกต้อง
		C2	Mastery or Proficiency	ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเต็มใจเชิงเจ้าของภาษา สามารถใช้ภาษาตามธรรมชาติได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามจุดประสงค์ที่จะสื่อสารได้ดี สามารถอ่านบทความที่เป็นภาษาต้นฉบับ (โดยเฉพาะด้านวรรณกรรม) ได้เข้าใจ สามารถและเลือกใช้ภาษาสำหรับพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสม

CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในเป้าหมายการจัดการเรียนรู้หรือการพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A1
ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นต้น	B1

จากตารางดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับกรอบ CEFR อยู่ในระดับ B1 โดยแบ่งเป็น การฟัง (Listening), การพูดปฏิสัมพันธ์ (Spoken Interaction) การผลิตการพูด (Spoken Production) และ กลวิธีการสื่อสาร (Strategies) มีรายละเอียดดังนี้

การฟัง (Listening)

ตารางที่ 3 คำอธิบายการฟัง

	การฟังโดยรวม (Overall Listening)	การฟังคู่สนทนา (Listening to Interlocutor)	การฟังการอภิปราย (Listen in Discussion)	การฟังในฐานะผู้ฟัง/ผู้ชม (Listen in Audience)	การฟังจากโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ (Listen to TV, Film)	การฟังประกาศ (Listen to Announcements)
B1	สามารถเข้าใจประเด็นหลัก คำพูดหรือถ้อยคำที่เป็นมาตรฐานเกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน ที่คุ้นเคย อาจจะขอฟังซ้ำเพื่อความชัดเจน	สามารถเข้าใจสิ่งที่คู่สนทนาพูดในชีวิตประจำวัน แต่บางครั้งต้องขอให้คู่สนทนาให้ความกระจ่างในรายละเอียด	สามารถเข้าใจประเด็นหลักของการอภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคยเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เมื่อผู้พูดพูดอย่างชัดเจน แต่บางครั้งจำเป็นต้องขอรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อความเข้าใจ	สามารถเข้าใจถ้อยคำในบทสนทนาสั้น ๆ ที่มีความหมายชัดเจน โดยตรงในหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถเข้าใจประเด็นหลักในรายการโทรทัศน์ในหัวข้อที่คุ้นเคย เมื่อรายการนั้นถ่ายทอดอย่างช้าๆ และชัดเจน	สามารถเข้าใจข้อมูลทางเทคนิคเฉพาะที่ง่าย เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ ที่คุ้นเคย

การพูดปฏิสัมพันธ์ (Spoken Interaction)

ตารางที่ 4 คำอธิบายการพูดปฏิสัมพันธ์

	การสนทนา (Conversation)	การอภิปราย (Discussion)	การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Exchange)	การติดต่อกิจธุระ (Transaction)	การสนทนาทาง โทรศัพท์ (Telephoning)
B1	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเริ่มสนทนาและจบการสนทนาได้ง่าย ๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจ - สามารถแสดงออกและโต้ตอบต่อความรู้สึก และทัศนคติ เช่น ความประทับใจ ความสุข ความเศร้า ความสนใจ และไม่สนใจ 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเสนอหรือขอความคิดเห็นส่วนบุคคลในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการกับเพื่อน แสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ - สามารถช่วยแก้ไขปัญหาคิดตรงประเด็น และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผู้อื่นได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถค้นคว้าและถ่ายโอนข้อเท็จจริงที่เป็นข้อมูลไม่ซับซ้อน - สามารถขอและปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างละเอียด 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถจัดการกับสิ่งที่ไม่คาดคิดซึ่งอาจเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด เช่น การพบทันตแพทย์หรือซ่อมจักรยาน - สามารถสนทนาคัดหมายด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ เช่น การจองตั๋วเครื่องบิน โรงแรม รถเช่า ภัตตาคาร โรงภาพยนตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถสนทนาง่ายๆ ทางโทรศัพท์กับคนรู้จัก

การผลิตการพูด (Spoken Production)

ตารางที่ 5 คำอธิบายการผลิตการพูด

	การบรรยาย (Description)	การโต้แย้ง (Arguing a Case)	การนำเสนอ (Presentation)	การสรุปความ (Summarizing)
B1	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถบรรยายเรื่องที่คุ้นเคยตามความสนใจอย่างหลากหลาย - สามารถเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ความรู้สึกของตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถบรรยายสั้นๆ และให้เหตุผลประกอบความคิดเห็น 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถนำเสนอเรื่องราวสั้นๆ ที่เตรียมมาล่วงหน้าในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น My country และตอบคำถามได้อย่างชัดเจน 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถสรุปใจความหลักและเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านสั้น ๆ

กลวิธีการสื่อสาร (Strategies)

ตารางที่ 6 คำอธิบายกลวิธีการสื่อสาร

	การปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	การเทียบเคียง (Compensation)	การแก้ไขข้อบกพร่อง (Repair)
B1	- สามารถขอให้ผู้อื่นชี้แจงหรืออธิบายรายละเอียดในสิ่งที่ฟังกล่าวถึง - สามารถทบทวนคำพูดในสิ่งที่ผู้พูดได้กล่าวไว้ เพื่อเป็นการยืนยันกับผู้พูดและผู้ฟังมีความเข้าใจที่ตรงกัน	สามารถเลือกใช้คำศัพท์อื่นที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน เมื่อไม่สามารถนึกคิดคำศัพท์ได้ รวมทั้งขอให้คู่สนทนาช่วยแก้ไขในสิ่งที่พูดไม่ถูก	สามารถขอคำยืนยันว่าโครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้อง และหากมีข้อผิดพลาดพื้นฐานบางอย่างก็สามารถแก้ไขได้ถ้ามีเวลา

คุณภาพการพูด (Language Quality)

ตารางที่ 7 คำอธิบายคุณภาพการพูด

	ขอบข่ายของ คำศัพท์ (Range)	ความแม่นยำ (Precision)	การเชื่อมโยงเรื่อง และความคิด (Linking Text and Idea)	ความถูกต้อง (Accuracy)	ความ คล่องแคล่ว (Fluency)	ภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic)
B1	สามารถรู้คำศัพท์เพียงพอในการพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก ความสนใจ การทำงาน การเดินทาง ข่าวสาร และเหตุการณ์ปัจจุบัน	เมื่ออธิบายบางสิ่งบางอย่างสามารถทำให้บุคคลอื่นเข้าใจในประเด็นที่สำคัญที่สุดที่ผู้พูดต้องการที่จะสื่อความ	สามารถเชื่อมโยงกลุ่มของวลีให้เป็นประเด็นที่มีความเชื่อมโยงตามลำดับ	สามารถปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	สามารถดำเนิน การสนทนาได้อย่างต่อเนื่อง แต่บางครั้งต้องหยุดคิดและแก้ไขสิ่งที่กำลังสนทนา	สามารถใช้สำนวนง่าย ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างสุภาพและเหมาะสมกับกาลเทศะ

จากการศึกษาความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และกรอบหลักสูตรภาษาอังกฤษสาร สามารถสรุปความหมายของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ว่า การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาใช้พูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางหลักภาษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะ และให้คำอธิบาย ในการปฏิบัติงานและชีวิตประจำวัน ทั้งนี้องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ คือ ความสามารถในการเลือกองค์ประกอบของภาษา ได้แก่ คำศัพท์เทคนิค คำศัพท์ทั่วไป โครงสร้างภาษา กฎเกณฑ์ของภาษา การพูดเน้นคำ (Stress) การพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation) นำไปใช้ในการพูดสื่อสารได้

2) ความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา คือ ความสามารถในการเลือกใช้วัจนภาษาและวัจนภาษาได้ถูกต้องตามหลักวัฒนธรรม กาลเทศะ มารยาททางสังคม และมีความสุขเหมาะสมกับบุคคลที่เป็นคู่สนทนา

3) ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร คือ ความสามารถในการเลือกกลวิธีต่าง ๆ ทาง การพูดสื่อสารภาษามาใช้เมื่อผู้พูดไม่สามารถนึกคำศัพท์ ประโยค หรือสำนวนได้ โดยตรง เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจสารที่ตรงกันระหว่างผู้พูดและคู่สนทนา เช่น การใช้กลวิธีปฏิสัมพันธ์ กลวิธีการเทียบเคียง กลวิธีการแก้ไขข้อบกพร่อง

4) ความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา คือ การมีความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ วลี ประโยค หรือสำนวนในการพูดสื่อสารได้เหมาะสมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง หน้าที่ และสถานการณ์ในการนำภาษาไปใช้ เช่น การพูดอธิบาย เปรียบเทียบข้อมูล การพูดเพื่อสอบถาม หรือการแสดงความคิดเห็น

1.4 การสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4.1 แนวคิดการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้นำภาษาไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการ เช่น การพูดเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึก การพูดเพื่อเจรจาต่อรอง การพูดเพื่ออธิบายเรื่องต่าง ๆ การพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เป็นต้น ซึ่งการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีนักการศึกษาและนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดไว้หลายแนวคิด มีดังต่อไปนี้

Richard (2003) ได้นำเสนอแนวคิดการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็น 2 ประการ คือ

แนวคิดการสอนแบบทางตรง (Direct Approach) คือ การสอนที่ผู้สอนได้มีการวางแผนเนื้อหาการเรียนการสอน กลวิธีการเรียนการสอน และรูปแบบการเรียนการสอนไว้เป็นระเบียบแบบแผน เป็นการเรียนการสอนโดยการฝึกฝน การจำ ในสิ่งที่ผู้สอนเตรียมไว้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้นำภาษาไปใช้สื่อสารอย่างถูกกฎไวยากรณ์ การสอนรูปแบบนี้มีข้อจำกัดในแง่ของการเลือกนำภาษาไปใช้เมื่อผู้เรียนเผชิญกับสถานการณ์จริง

แนวคิดการสอนแบบทางอ้อม (Indirect Approach) คือ การสอนโดยใช้การสร้างปฏิสัมพันธ์การสื่อสารโดยใช้กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดสื่อสารกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารได้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะไม่สอนแบบสอนโดยตรง

อย่างไรก็ตามผู้สอนไม่ควรเลือกรูปแบบการสอนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้สอนควรนำทั้ง 2 รูปแบบมาผสมผสานกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นรูปแบบการใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างชัดเจนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

Bygate (1987) ได้นำเสนอวิธีการเกี่ยวกับทักษะการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยแนวคิด 2 ประการ ดังนี้

การสอนทักษะโดยการใช้กลไกทางภาษา (Motor-Perspective skills) คือ การสอนทักษะที่ช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการควบคุมระบบเสียง การใช้คำศัพท์ และการใช้ไวยากรณ์เพื่อให้พูดสื่อสารในสิ่งที่ตนเองต้องการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การสอนโดยการใช้ทักษะภาษาเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interaction Skills) คือ การสอนโดยนำสถานการณ์จริงมาจำลองในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทในการนำภาษาไปใช้มากขึ้น ถือเป็น การนำความรู้กลไกทางภาษาและการถ่ายโอนทางภาษามาประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพื่อการสื่อสาร

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แนวคิดในการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถแบ่งได้เป็น 2 แนวคิด คือแนวคิดการสอนแบบทางตรง และ แนวการสอนแบบทางอ้อม โดยการจัดการเรียนการสอนผู้สอนไม่เพียงแต่จัดให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ แต่ต้องจัดสถานการณ์จริงในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้เห็นภาพการนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารได้

1.4.2 ขั้นตอนการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร

Byrne (1990) ได้นำเสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอเนื้อหา คือ การให้ความรู้ทางภาษาโดยบทบาทของผู้สอนในขั้นตอนนี้ คือการนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น การให้ผู้เรียนได้อ่านเนื้อเรื่อง บทสนทนา ควบคู่กับการสังเกตและการสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนไม่ควรใช้ระยะเวลาเนื่องจากเป้าหมายสำคัญคือการนำทักษะในการพูดไปใช้ แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดเนื้อหาในขั้นตอนนี้เพราะว่าเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องนำความรู้ทางการพูดเพื่อการสื่อสารไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การฝึกฝน คือ การนำภาษามาฝึกฝนภายใต้การควบคุมของผู้สอนด้วยวิธีการให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงตาม การฝึกแบบกลไก การฝึกด้วยตารางเทียบ การฝึกเปลี่ยนโครงสร้างประโยคจากประโยคต้นแบบ ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับขั้นตอนนี้ด้วยการนำกิจกรรม

มาช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นและความเข้าใจในการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น เช่น การใช้เกม รูปภาพ เป็นสื่อประกอบ ความสำคัญของขั้นตอนนี้ คือความถูกต้องในการใช้ภาษา

ขั้นตอนที่ 3 การใช้ภาษา คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ตามความต้องการ โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ความผิดพลาดในขั้นตอนนี้ถือเป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ถือเป็นความผิดพลาดที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาที่เข้าใจเพิ่มมากขึ้น ความสำคัญของขั้นตอนนี้คือการฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมาย

Hamer (1992) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร 3 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การนำเสนอความรู้ใหม่ทางภาษาใหม่ (Presentation) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนในการนำความรู้ทางภาษามานำเสนอแก่ผู้เรียน ซึ่งความรู้ดังกล่าวควรเป็นความรู้ใหม่สำหรับผู้เรียนและนำเสนอให้ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงความหมายในการนำไปใช้และโครงสร้างภาษาในรูปแบบต่าง ๆ การนำเสนอในขั้นตอนนี้ควรนำเสนอในบริบทของการใช้ภาษา เช่น การใช้สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นรอบตัวผู้เรียน การเล่าเรื่อง และสถานการณ์รอบตัวผู้เรียน เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การฝึกภาษา (Practice) คือ ขั้นตอนการฝึกใช้ภาษาของผู้เรียนภายใต้การควบคุมของผู้สอน เช่น การฝึกออกเสียงตาม การฝึกด้วยวิธีการเติมข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ การฝึกพูดเรื่องเกี่ยวกับผู้เรียนโดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่ได้ศึกษามา หรือการฝึกโดยใช้เกม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) คือ การให้ผู้เรียนได้นำภาษาไปใช้ในบริบทจริง เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาเพิ่มขึ้น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กิจกรรมการแก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ

1.4.3 กิจกรรมสำหรับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Lazarton (1990) แบ่งกิจกรรมสำหรับการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นิยมใช้ในชั้นเรียน ประกอบด้วย การพูดอภิปราย การพูด การแสดงบทบาทสมมติ การพูดสนทนา และการใช้บันทึกเสียงสนทนา โดยมีเนื้อหารายละเอียดดังนี้

1) การพูดอภิปราย คือ การจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่กำหนด โดยหัวข้อดังกล่าวผู้สอนอาจเลือกมาให้หรือผู้เรียนอาจเลือกเอง การเลือกหัวข้อในการอภิปรายผู้สอนควรคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนซึ่งอาจส่งผลต่อหัวข้อที่ใช้จัดในการอภิปราย การสอนในรูปแบบนี้ผู้สอนควรมีการวางแผนและกำหนดกิจกรรมที่จัดทำในการอภิปราย โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับในการอภิปราย เนื่องจากการจัดกิจกรรมการพูดอภิปรายเป็นกิจกรรมผู้เรียนต้องรักษาเวลาในการพูด ควรมีการจดประเด็นที่จะพูด หรือข้อมูลที่ต้องพูด เพื่อให้การ

จัดการพูดอภิปรายประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้สอนควรชี้แนะแนวทางในการพูดของผู้เรียนและควรติดตามผลของผู้เรียนหลังจากจัดกิจกรรม

2) การพูดนำเสนอ คือ การจัดการเรียนการสอนโดยการใช้ผู้เรียนได้ออกไปพูดต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น ในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ผู้เรียนควรได้รับโอกาสในการเลือกหัวข้อที่จะกล่าวด้วยตนเอง ส่วนผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ฟังเพื่อประเมินความสามารถ ประโยชน์ของกิจกรรมกล่าวสุนทรพจน์นี้จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการพูดและการคิดโดยไม่มีการจับบันทึกย่อหรือการจำบทความ

3) การแสดงบทบาทสมมติ คือ เป็นการแสดงบทบาทสมมติในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์การสื่อสารจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจลักษณะการนำไปใช้สื่อสาร ในการแสดงบทบาทสมมตินี้ผู้ได้จะมีการเตรียมบทที่จะใช้สนทนาก่อนล่วงหน้า ประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมตินี้จะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินความรู้ของผู้เรียนได้ว่ามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจมากขึ้นเพียงใด

4) การสนทนา คือ การพูดสื่อสารพื้นฐานโดยทั่วไประหว่างบุคคลในชีวิตประจำวัน เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารในรูปแบบนี้บ่อยครั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้เป็นสิ่งที่ท้าทายในตัวผู้สอนเป็นอย่างมากเนื่องจาก เป็นสิ่งที่ยากในการจัดหาหัวเรื่องและหัวข้อการสนทนามาสอนให้เกิดความต่อเนื่องของเนื้อหา

5) การใช้การบันทึกเสียงสนทนา คือ กิจกรรมนี้ให้ความสำคัญกับความแม่นยำและความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร การเรียนการสอนในรูปแบบนี้ผู้เรียนสามารถบันทึกเสียงพูดของตนเองโดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหัวข้อและให้คำแนะนำในการพูด กิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวมีประโยชน์ต่อผู้สอนเป็นอย่างมากในการประเมินตัดสินความสามารถในการใช้และให้คำแนะนำในเรื่องปัญหาการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารภาษาเป็นรายบุคคล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้นผู้สอนควรพิจารณาถึงพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนและบริบทสังคมของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องจัดให้มีความสอดคล้องกับความต้องการตัวผู้เรียนและบริบททางสังคมของผู้เรียน

1.4.4 การวัดประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมสำหรับการวัดประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอกิจกรรมสำหรับการวัดประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Thornbury (2005) ได้นำเสนอกิจกรรมการวัดประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1) การสัมภาษณ์ คือ กิจกรรมในการวัดประเมินผลที่ได้รับความนิยมในการนำไปใช้เป็นการวัดประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยลักษณะของกิจกรรมเป็นทดสอบแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เรียนและผู้สอบ โดยประเด็นข้อคำถามผู้สอบอาจใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน งานอดิเรก หรือประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องอาจขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการสัมภาษณ์

2) การพูดเล่าเรื่อง คือ กิจกรรมในการวัดประเมินผลโดยให้ผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนได้พูดเรื่องที่ผู้สอนได้เตรียมหัวข้อไว้ให้ในระยะเวลา 2-3 นาที เป็นการวัดโดยให้ผู้เรียนให้พูดโดยหาเหตุผลมาสนับสนุนในสิ่งที่พูด

3) การบันทึกเสียงพูด คือกิจกรรมในการวัดประเมินผลโดยผู้เรียนสามารถบันทึกเสียงพูดของตนเองโดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหัวข้อและให้คำแนะนำในการพูด กิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวมีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือการลดความกดดันและความตื่นตัวในการพูด และมีประโยชน์ต่อผู้สอนเป็นอย่างมากในการประเมินตัดสินความสามารถในการใช้และให้คำแนะนำในเรื่องปัญหาการออกเสียงและการใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารภาษาเป็นรายบุคคล

4) การพูดโดยแสดงบทบาทสมมติ คือกิจกรรมในการวัดประเมินผลเป็นการแสดงบทบาทสมมติในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์การสื่อสารจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจลักษณะการนำไปใช้สื่อสาร ประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมตินี้มีผลดีต่อผู้สอนสามารถประเมินความรู้ของผู้เรียนได้ว่ามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจมากขึ้น

5) การพูดอภิปราย คือกิจกรรมในการวัดประเมินผลโดยเพื่อให้ผู้เรียนได้พูดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่กำหนด โดยหัวข้อเรื่องดังกล่าวผู้สอนอาจเลือกมาให้หรือผู้เรียนอาจเลือกเอง ซึ่งกิจกรรมการวัดประเมินนี้เป็นการประเมินที่ถือได้ว่าเป็นธรรมชาติมากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนสามารถเริ่มต้นการสนทนาและเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนาได้เอง ดังนั้นหัวข้อที่พูดอภิปรายผู้เรียนกับผู้สอบต้องมีความเข้าใจตรงกัน

ตอนที่ 2 หลักสูตรอาชีวศึกษา

2.1 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตรอาชีวศึกษา

2.1.1 ความหมายของอาชีวศึกษา

นักการศึกษาและนักวิชาการได้นิยามความหมายของ อาชีวศึกษา ไว้หลากหลาย ความหมาย โดยการนิยามความหมายของแต่ละท่านมีความหมายที่คล้ายคลึงกัน มีรายละเอียดดังนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2555) กล่าวว่า อาชีวศึกษา คือ ระบบการศึกษาที่จัดหลักสูตร โดยมีเนื้อหาสาระ การฝึกทักษะ การปฏิบัติ และเจตคติที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะ การปฏิบัติจริงในสถานประกอบการนอกเหนือจากการปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อให้มีทักษะที่คุ้นเคย หรือเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองตามสภาพความเป็นจริง จนสามารถนำความรู้ไป ประกอบอาชีพในลักษณะเป็นผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กล่าวว่า อาชีวศึกษา คือ กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

อนุชัย รามวงษ์กูร (2558) กล่าวว่า อาชีวศึกษา คือ การศึกษาที่เชื่อมต่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต เริ่มตั้งแต่การสร้างความรู้ความตระหนัก เจตคติที่ดีต่ออาชีพ การเตรียมตัวสู่อาชีพโดยเน้นการฝึก ทักษะในการประกอบอาชีพทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพที่สุจริต ได้ตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน นอกจากนี้ อาชีวศึกษามีบทบาทในการพัฒนา ทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้ประกอบอาชีพเกิดการพัฒนาสายอาชีพ และมีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อพัฒนาสังคม

UNESCO (1992) กล่าวว่า อาชีวศึกษา คือ การศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลที่มีทักษะ ด้านอาชีพและฝีมือ โดยการจัดการเรียนการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ส่วนวิชาที่เรียนมี ความแตกต่างกันไปตามสายอาชีพของแต่ละบุคคล การเรียนโดยส่วนใหญ่เน้นการปฏิบัติอาชีพเฉพาะ ทางตามความสนใจของแต่ละบุคคล

จากประมวลความหมายของ อาชีวศึกษา ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า อาชีวศึกษา คือ ระบบการศึกษาที่เตรียมบุคคลในระดับฝีมือ เทคนิค และเทคโนโลยีเข้าสู่การประกอบอาชีพตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นหลักสูตรการศึกษาระบบนี้ให้ความสำคัญกับภาคปฏิบัติมากกว่า ภาคทฤษฎีเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญตามสาขาอาชีพและสัดส่วนของรายวิชาในระบบ การศึกษานี้จะมีความแตกต่างกันตามสาขาที่ผู้เรียนให้ความสนใจ

2.1.2 ความสำคัญของอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เป็นการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาจึงมีความสำคัญต่อสังคม โดย อนุชัย รามวงษ์กูร (2558) ได้แบ่งความสำคัญของการศึกษาอาชีวศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับบุคคล ระดับชุมชน และระดับสังคม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ความสำคัญของอาชีวศึกษาในระดับบุคคล

การจัดการศึกษาที่เป็นจัดการเรียนการสอนวิชาชีพตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล คือ การศึกษาอาชีวศึกษาช่วยสร้างโอกาสการมีงานทำที่เพิ่มขึ้น มีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากขึ้น และอาจมีรายได้ดีกว่าเดิมขึ้นเนื่องจากมีความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพของตนเอง นอกจากนี้อาชีวศึกษายังช่วยสร้างความเสมอภาคให้สังคม คือ มีการจัดการอบรมและส่งเสริมการประกอบอาชีพทั้งระยะยาวและระยะสั้นให้แก่ ผู้ว่างงานที่ไร้ฝีมือ สตรี ผู้พิการ ผู้ที่มีความสนใจในวิชาชีพต่าง ๆ ให้มีศักยภาพประกอบอาชีพได้ ให้มีโอกาสในการเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เหมือนบุคคลทั่วไป ดังนั้น อาชีวศึกษาจึงมีความสำคัญในการเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพ มีรายได้ มีงานทำ การอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความเท่าเทียม และเป็นเครื่องมือของภาครัฐในการสร้างความเสมอภาคให้แก่บุคคล

2) ความสำคัญของอาชีวศึกษาในระดับชุมชน

เนื่องจากการศึกษาอาชีวศึกษาเป็นการอบรมหรือการส่งเสริมการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบอาชีพของคนในชุมชนให้สามารถนำทรัพยากรในท้องถิ่นที่มีอยู่มาประดิษฐ์ให้เกิดประโยชน์ เมื่อคนในชุมชนเหล่านี้ได้รับความรู้ ทักษะ ในการประกอบอาชีพแล้ว การอพยพย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมืองใหญ่ลดลง นอกจากนี้ยังส่งผลให้ชุมชนมีรายได้ มีเศรษฐกิจ และมีการพัฒนามากขึ้น

3) ความสำคัญของอาชีวศึกษาในระดับสังคม

ภาคเศรษฐกิจและภาคสังคมในปัจจุบันมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะและมีฝีมือในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม อาชีพดังกล่าวหากไม่ได้รับการพัฒนาอาจส่งผลให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ดังนั้นอาชีวศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สังคมนำมาใช้เพื่อผลิตบุคคลที่เป็นความต้องการของสังคมให้มีทักษะและฝีมือตามคุณสมบัติที่สังคมต้องการ ซึ่งการพัฒนาทักษะและฝีมือนี้ส่งผลให้ได้เปรียบทางการแข่งขัน นอกจากนี้การจัดการศึกษาอาชีวศึกษายังได้นำความต้องการของสังคมมาเป็นตัวกำหนดเนื้อหาสาระและสาขาอาชีพที่สังคมต้องการ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจริยธรรม มีคุณค่าต่อสังคม สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งตระหนักในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมด้วย

จะเห็นได้ว่าอาชีวศึกษามีความสำคัญทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ระดับบุคคล ระดับชุมชน และระดับสังคม ซึ่งเป็นการศึกษาที่พัฒนาให้ผู้เรียนให้มีทักษะที่ชำนาญหรือให้แรงงานมีความรู้ในอาชีพของตน ตามความต้องการของสังคม อีกทั้งยังช่วยลดความไม่เสมอภาคทางสังคมลดการอพยพถิ่นฐานสู่เมืองใหญ่ เป็นการเพิ่มโอกาสในการมีงานทำให้คนในสังคม และส่งผลให้ประเทศมีระบบการพัฒนาศรษฐกิจที่กระจายตัวทำให้สังคมมีรายได้ที่เท่าเทียมกัน

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา

Prosser (1925) ผู้บุกเบิกงานด้านการพัฒนาระบบอาชีวศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญก้าวหน้า ได้นำเสนอพื้นฐานทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพไว้ 16 ข้อดังต่อไปนี้

1) การศึกษาจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดขึ้นเมื่อมีการจำลองสถานการณ์จริงให้เกิดขึ้นในชั้นเรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติก่อนออกไปฝึกปฏิบัติงานในสถานที่ปฏิบัติงานจริง

2) การฝึกการปฏิบัติงานในสถานที่ที่จำลองมาจากสถานที่ปฏิบัติงานจริง เช่นการจำลองอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร และการปฏิบัติการจริงในชั้นเรียนฝึกหัด จะทำให้การฝึกหัดนั้นเกิดประสิทธิภาพ

3) การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดขึ้นเมื่อมีการฝึกเป็น รายบุคคล สอนให้คิดอย่างเป็นนิสัย และทำเป็นอาชีพสำหรับอาชีพนั้น ๆ

4) การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลนั้นได้ใช้ ความสนใจ ความคิด และความถนัดของตนอย่างเต็มที่

5) การจัดการอาชีวศึกษาที่เกิดประสิทธิภาพจะจัดให้เฉพาะผู้ที่มีความสนใจ ความต้องการ และต้องการได้รับผลประโยชน์ในสายอาชีพนั้น ๆ

6) การฝึกให้บุคคลนั้น ฝึกทำพฤติกรรมเฉพาะอย่างหลาย ๆ ครั้ง เพื่อสร้างพฤติกรรมที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน รวมทั้งฝึกให้มีทักษะที่จำเป็นหรือมีการพัฒนาให้มีทักษะที่ดีมากขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการประกอบอาชีพได้

7) การฝึกจะเกิดประสิทธิภาพ เมื่อมีครูผู้สอนมีความรู้และทักษะวิชาชีพในสายอาชีพของตนเองอย่างเชี่ยวชาญ มีความสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้ให้บุคคลในสายอาชีพมีความเข้าใจได้

8) ในทุก ๆ อาชีพ การศึกษาจะสามารถผลิตบุคคลที่มีความรู้ขั้นต่ำได้อย่างต่ำในหนึ่งระดับ และรักษาการผลิตนี้ไว้ หากการศึกษาไม่สามารถทำได้ถึงขั้นนี้แล้ว แสดงให้เห็นว่าการจัดการจัดการศึกษาขาดประสิทธิภาพ

9) การจัดการศึกษาต้องจัดตามสภาพความเป็นจริง ควรมีการฝึกและผลิตคนให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

10) นิสัยการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความจริงจ้งเกิดขึ้นเมื่อได้ปฏิบัติงานจริง ไม่ได้เกิดจากการทำแบบฝึกหัดหรือการลองผิดลองถูกในชั้นเรียน

11) แหล่งความรู้ที่มีความน่าเชื่อถือได้ในการฝึก สำหรับสายอาชีพนั้น ๆ มาจากความรู้และความเชี่ยวชาญของผู้เป็นครูฝึกในสายอาชีพนั้น ๆ

12) ทุก ๆ สายอาชีพจะมีความรู้ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าในเฉพาะของสายอาชีพนั้น โดยตรง แต่จะไม่ใช่ความรู้และเป็นประโยชน์ต่อสายอาชีพอื่นเลย

13) การศึกษาอาชีวศึกษาจะเกิดประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อเป็นความต้องการของ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้น ๆ และบุคคลหรือกลุ่มบุคคลจะได้รับประโยชน์ดังกล่าวจากการจัดการศึกษานั้น

14) การจัดการศึกษาจะเกิดประสิทธิภาพเมื่อมีการจัดการศึกษาที่มีวิธีการสอนและมีความสัมพันธ์กับผู้เรียน ก็ต่อเมื่อมีการพิจารณาความต้องการของผู้เรียน

15) การบริหารอาชีวศึกษาจะเกิดประสิทธิภาพเมื่อมีการจัดการศึกษาแบบยืดหยุ่น ไม่มีแบบอย่างตายตัว

16) ในขณะที่รัฐพยายามลดค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อหัวให้อยู่ในขั้นต่ำ ในขณะที่เดียวกันรัฐใช้จ่ายขั้นต่ำทางการศึกษาอาชีวะ เพื่อให้มีค่าใช้จ่ายขั้นต่ำทางการศึกษา รัฐควรเลือกจัดการศึกษาแบบอาชีวศึกษา

2.3 ระบบการศึกษาอาชีวศึกษา

หลักสูตรอาชีวศึกษาแบ่งได้เป็น 3 ระดับชั้นการศึกษา คือ การศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) (3 ปีการศึกษา) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) (2 ปีการศึกษา) และระดับปริญญาตรี (2 ปีการศึกษา (ต่อจากวุฒิมัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง)) การเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาจะเข้าศึกษาต่อได้หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ สายสามัญศึกษา 12 ปี หรือมีวุฒิเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนดว่าด้วยการจัดการศึกษาและประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556

2.4 โครงสร้างหลักสูตรอาชีวศึกษา

การศึกษาอาชีวศึกษาแบ่งเป็น 3 ระดับชั้นการศึกษา คือ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (3 ปีการศึกษา) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (2 ปีการศึกษา) และระดับปริญญาตรีหรือระดับเทคโนโลยี (2 ปีการศึกษา) มีรายละเอียดดังนี้

1) โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประกอบด้วย 9 ประเภทวิชา 18 สาขาวิชา โดยจัดการเรียนในระบบปกติใช้เวลาการศึกษา 3 ปีการศึกษา ศึกษาสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต โดยศึกษารายวิชาแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชา

ทักษะชีวิต (ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต) หมวดทักษะวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต) หมวดวิชาเลือกเสรี (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต) และกิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

2) โครงสร้างหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557 ประกอบด้วยวิชา 8 ประเภทวิชา 50 สาขาวิชา โดยจัดการเรียนในระบบปกติใช้เวลาการศึกษา 2 ปีการศึกษา ศึกษาสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง มีจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 83-120 หน่วยกิต โดยศึกษารายวิชาแบ่งออกเป็น 3 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาทักษะชีวิต (ไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต) หมวดทักษะวิชาชีพ (ไม่น้อยกว่า 56 หน่วยกิต) หมวดวิชาเลือกเสรี (ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต) และกิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)

2.5 โครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

เนื่องจากงานวิจัยนี้ทำการศึกษาเฉพาะวิชาภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาอังกฤษ) ของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาช่างยนต์ จึงทำการทบทวนโครงสร้างรายวิชา สาขาวิชาช่างยนต์อย่างละเอียด จากโครงสร้างหลักสูตรพบว่า การศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีน้ำหนักหน่วยกิตที่ต้องเรียนอย่างน้อย 6 หน่วยกิต หน่วยกิตในรายวิชาที่เรียนส่วนมากให้ความสำคัญในการเรียนภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ส่วนในภาคปฏิบัติให้น้ำหนักหน่วยกิตในแต่ละวิชาเพียง 1 หน่วยกิต ทักษะปฏิบัติถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนที่ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษอย่างจริงจังในสถานการณ์เป็นการเรียนรู้ที่อาจส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะความรู้ที่คงทนมากกว่าการเรียนภาคทฤษฎี ในเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษแต่ละวิชาที่กำหนดให้ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้เรียน เนื้อหาร้อยละ 87 เป็นเนื้อหาโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่มีครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการพูด และทักษะการเขียน มีเพียงร้อยละ 13 เป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง ส่วนวิชาภาษาอังกฤษที่ระบุไว้เป็นวิชาเลือกเสรีในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาสาระคล้ายคลึงกับวิชาภาษาอังกฤษที่ระบุไว้ในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพ เช่น ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาษาอังกฤษสำหรับการสมัครงาน ภาษาอังกฤษอินเทอร์เน็ต และภาษาอังกฤษโครงการ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเป็นอัตราส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความสำคัญในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ใช้คำศัพท์เทคนิคสำหรับงานช่างสื่อสารมากกว่าการใช้คำศัพท์ทั่วไปในการสื่อสาร

2.6 กรอบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประกาศนียบัตร สาขาวิชาช่างยนต์ (สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา, 2556)

วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในหมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ ซึ่งนักเรียนช่างยนต์ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพจะได้ศึกษาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต ประกอบด้วยภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ซึ่งรายชื่อวิชาดังกล่าวประกอบด้วย ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 1 ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 1 ภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน การเขียนในชีวิตประจำวัน และภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง จากการศึกษาคำอธิบายรายวิชาผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้เป็นกรอบหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังนี้

1) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน ในบริบทต่าง ๆ ทางสังคมในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ตามโครงสร้างภาษา คำศัพท์ สำนวนและมารยาททางสังคม เช่น การโต้ตอบเกี่ยวกับเรื่องราวครอบครัว การศึกษา สุขภาพ เทศกาลทางวัฒนธรรม เรื่องราวในอดีต ปัจจุบันและอนาคต อ่านเรื่องทั่วไปและข้อความโฆษณาสั้น ๆ ที่พบจากสื่อสิ่งพิมพ์ในชีวิตประจำวัน

2) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการฟัง พูด อ่าน เขียน ในบริบทต่าง ๆ ทางสังคมในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ ได้แก่ การฟังดูเรื่องราวต่าง ๆ บนเทปคดียุติจากสื่อโทรทัศน์ การสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว การบอกทิศทาง การบอกตำแหน่ง การซื้อขาย การต้อนรับ การสนทนาทางโทรศัพท์ การปฏิบัติตามคำสั่ง ขั้นตอนการปฏิบัติ การอ่านเรื่องทั่วไป ข้อความ กำหนดการ ป้ายประกาศต่าง ๆ ที่พบในสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสามารถกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ

3) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อฟัง-พูด ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สนใจ และที่กำหนดจากเพลง ภาพยนตร์ สื่อโทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักการออกเสียง การใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตจริง และสามารถใช้วจนภาษาและอวจนภาษาประกอบการสนทนาได้

4) สามารถใช้ภาษาอังกฤษเขียนโต้ตอบทางสังคม เขียนข้อมูลส่วนตัว เขียนบันทึกสั้น ๆ บันทึกย่อจดหมายส่วนตัว บัตรอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ในโอกาสต่าง ๆ การกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ การเลือกใช้เทคโนโลยีพัฒนาทักษะการเขียน

5) สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน ศัพท์เทคนิคที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติงานช่างซ่อมต่าง ๆ อ่านคู่มือ ซื่อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือในการทำงาน คุณลักษณะ ขนาด สัดส่วน รูปทรง เครื่องหมาย สัญลักษณ์ แผนภาพ ป้ายประกาศความปลอดภัยในโรงงาน กฎระเบียบ การปฏิบัติงาน แบบฟอร์มการปฏิบัติงานและสาริตขั้นตอนการปฏิบัติงานง่าย ๆ และการเขียนกรอกข้อมูลปฏิบัติงาน

6) สามารถใช้ภาษาได้ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ

7) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นและฝึกฝนการฟัง พูด อ่าน เขียน พร้อมแสดงหลักฐานการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 3 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเฉพาะเจาะจงตามอาชีพหรือศาสตร์วิชาใดวิชาหนึ่ง และเป็นจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่มหรือผู้เรียนเฉพาะกลุ่มอาชีพ งานวิจัยเล่มนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ของนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยจึงดำเนินการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ ใช้ประกอบงานวิจัยให้สอดคล้องและตรงตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความเป็นมาของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

Hutchinson & Water (1987) กล่าวว่า ความสำคัญของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1945 เนื่องจากในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นยุคที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และเศรษฐกิจของนานาประเทศ มีการส่งเสริมให้ประชากรในประเทศได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่มีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสาร และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการค้าระหว่างประเทศ

เหตุผลประการต่อมา คือ เกิดการเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์ขึ้น แต่เดิมการเรียนภาษาอังกฤษให้ความสำคัญกับการเรียนไวยากรณ์ แต่เมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงการเรียนภาษาอังกฤษเปลี่ยนแปลงไปเน้นเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นเนื้อหาเฉพาะทางที่เน้นตามความต้องการของกลุ่มผู้เรียน จนเมื่อช่วงกลางศตวรรษที่ 20 (ค.ศ.1960-ค.ศ.1970) มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือเรียกอีกชื่อว่า ภาษาอังกฤษวิทยาศาสตร์ (Scientific English) ขึ้นมาซึ่งจัดเป็นส่วนหนึ่งของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes)

เหตุผลประการสุดท้ายคือ การพัฒนาทางด้านจิตวิทยาการศึกษาแบบใหม่เน้นผู้เรียนและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นในการออกแบบเนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะควรสอดคล้องตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็วและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่ดีมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ มีรากฐานที่พัฒนามาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และเศรษฐกิจโลกช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยการเรียนการสอนและเนื้อหาอิงอยู่บนพื้นฐานความต้องการและความสนใจของผู้เรียนในการนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ความต้องการของตัวผู้เรียนเองโดยเฉพาะ จึงถือได้ว่าการเรียนการสอน

สอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้สื่อสารในการประกอบอาชีพได้โดยตรงตามความต้องการของสายอาชีพของผู้เรียน

3.2 ความหมายภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

ในการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ มีผู้ให้ความหมายของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะไว้หลายท่าน ได้แก่ และ Richards (2010) มีรายละเอียดดังนี้

Hutchinson & Water (1987) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จัดทำขึ้นจากความต้องการของผู้เรียน โดยรายละเอียดของหลักสูตรมีความแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ความต้องการของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพ

จากความหมายภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะของ สามารถสรุปได้ 3 องค์ประกอบ คือ สภาพผู้เรียน (Learners) เป้าหมายการเรียนรู้ภาษา (Goal Language) และเนื้อหาการเรียน (Learning Context) ที่มีความแตกต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นการสอนที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

กล่าวว่าภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งเป็นความหมายที่ปรับปรุงจากความหมายที่ Strevens (1988) ได้นิยามไว้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 คุณลักษณะ คือ

คุณลักษณะแท้

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะออกแบบมาเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะจัดขึ้นภายใต้วิธีการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยเฉพาะ

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการสอนภาษาที่เน้นด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ ภาษาเฉพาะกลุ่ม ทักษะ และระดับภาษา ที่มีความเฉพาะเจาะจงไปตามแต่ละสาขาวิชาชีพ

คุณลักษณะผันแปร

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาหรือหัวข้อที่ออกแบบให้มีความสัมพันธ์ต่อขอบเขตอาชีพของผู้เรียนโดยตรง

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะใช้สอนเฉพาะสาขาวิชาและมีวิธีการสอนที่แตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะถูกออกแบบมาสำหรับผู้เรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ที่มีความเฉพาะเจาะจง

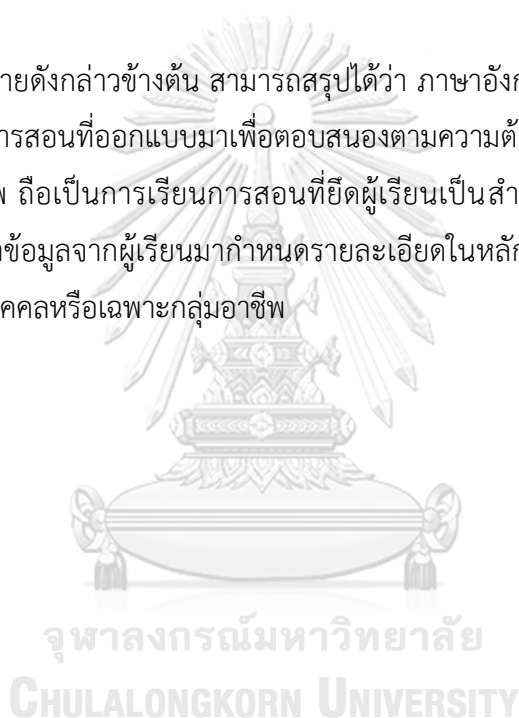
ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะถูกออกแบบมาสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ระดับปานกลางหรือระดับสูง โดยส่วนใหญ่แล้วภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะมักใช้กับ

ผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ แต่ก็สามารถใช้กับผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ในระดับเริ่มต้นได้เช่นกัน

จากความหมายที่Dudley-Evans & St.John (1998) ได้นิยามไว้เป็นความหมายที่ชัดเจน โดยอธิบายให้เห็นถึงความต้องการของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ ระดับพื้นฐานความรู้ที่เหมาะสมกับการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ รูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

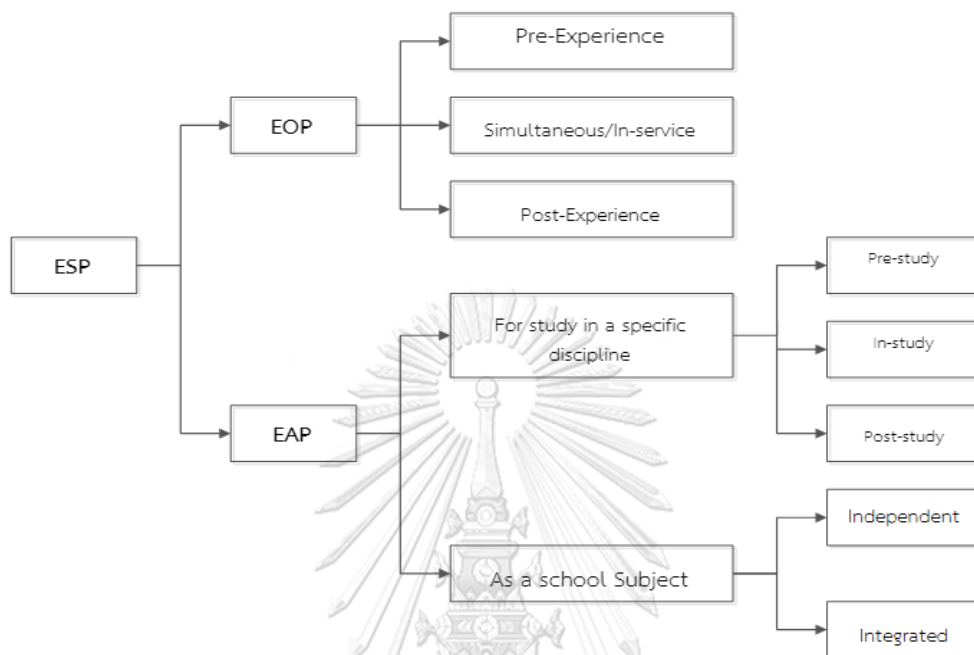
Richards (2010) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ บทบาทของหลักสูตรภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ตอบสนองตามความต้องการเฉพาะของบุคคล หรือผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ การจัดการเรียนการสอนที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียน เฉพาะบุคคล หรือเฉพาะกลุ่มอาชีพ ถือเป็นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้วิธีการสำรวจความต้องการจำเป็นเพื่อนำข้อมูลจากผู้เรียนมากำหนดรายละเอียดในหลักสูตรให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะกลุ่มอาชีพ

3.3 ประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

ประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามความต้องการของผู้เรียน สามารถแบ่งได้ตามรายละเอียดดังนี้

ที่มา: Robinson (1991) ESP Today: A Practitioner's Guide, London: Practice Hall.

ภาพที่ 1 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะแบ่งตามแนวคิดของ Robinson (1991)

จากภาพที่ 1 Robinson (1991) ได้แบ่งประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

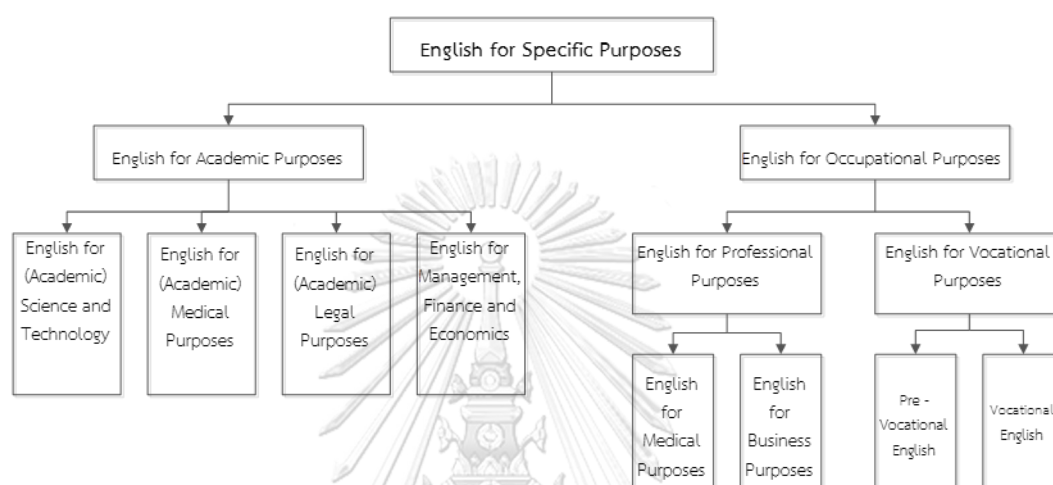
1) ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) คือ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการทำงาน การประกอบอาชีพ หรือการฝึกงาน สามารถแบ่งรายละเอียดย่อยได้ดังนี้

- 1.1) ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพสำหรับเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การประกอบอาชีพ
- 1.2) ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- 1.3) ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพที่มุ่งสอนบุคคลหลังจากที่มีประสบการณ์การทำงาน

2) ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางการศึกษา (English for Academic Purposes: EAP) คือ ภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการศึกษา และเพื่อศึกษางานทางวิชาการ สามารถแบ่งรายละเอียดได้ดังนี้

2.1) ภาษาอังกฤษสำหรับงานวิชาการเฉพาะกิจขั้นสูง แบ่งออกเป็น การเตรียมความพร้อม (Pre-study) การสอนผู้เรียนที่ไม่มีความรู้มาก่อน (In-study) และการสอนผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานมาแล้ว (Post-study)

2.2) ภาษาอังกฤษสำหรับการศึกษาในสถานศึกษา แบ่งออกเป็น การเรียนแบบเป็นรายวิชา (Independent) และการเรียนแบบบูรณาการ (Integrated)

ที่มา: Dudley-Evans & St.John (1998)

ภาพที่ 2 ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะแบ่งตามแนวคิดของ Dudley-Evans & St.John (1998)

สำหรับ Dudley-Evans & St.John (1998) แบ่งประเภทภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะออกเป็น 2 ประเภท มีรายละเอียดดังนี้

1) ภาษาอังกฤษเพื่องานวิชาการ (English for Academic Purposes) ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษสำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษสำหรับการแพทย์ ภาษาอังกฤษสำหรับกฎหมาย และภาษาอังกฤษสำหรับการจัดการ การเงินและเศรษฐศาสตร์

2) ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ (English for Professional Purposes) ประกอบด้วย ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพทางการแพทย์ ภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบธุรกิจ นอกจากนั้น และภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มลงมือปฏิบัติงานจริง ภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษาเป็นการเตรียมความพร้อมภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่ง การเตรียมการในระดับอาชีวศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ภาษาอังกฤษก่อนเข้าศึกษาอาชีวศึกษา เป็นภาษาอังกฤษการเตรียมความพร้อมเพื่อการประกอบอาชีพ เช่น การส่งอีเมลสมัครงาน การสัมภาษณ์งาน เป็นต้น และภาษาอังกฤษสำหรับการอาชีวศึกษา เป็นภาษาอังกฤษที่เพื่อการประกอบอาชีพ

นอกจากนี้ Dudley-Evans & St. John (1998) ได้อธิบายพร้อมยกตัวอย่างเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ คือ ภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน เช่น นักเรียนแพทย์ศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เพื่อศึกษาความรู้ทางวิชาการ เช่น การอ่านหนังสือเรียน การอ่านงานวิจัย และการอ่านบทความ ส่วนภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ คือ การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการสื่อสารในอาชีพ เช่น นักเรียนแพทย์ศึกษาการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สื่อสารกับผู้ร่วมงาน หรือผู้ป่วย

จากข้อมูลการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ สามารถสรุปการแบ่งประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพ โดยวิธีการสังเกตว่าภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะจัดอยู่ในประเภทใด สังเกตได้จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาซึ่งเป็นสิ่งที่ระบุได้ชัดเจนมากที่สุดในการแบ่งประเภท

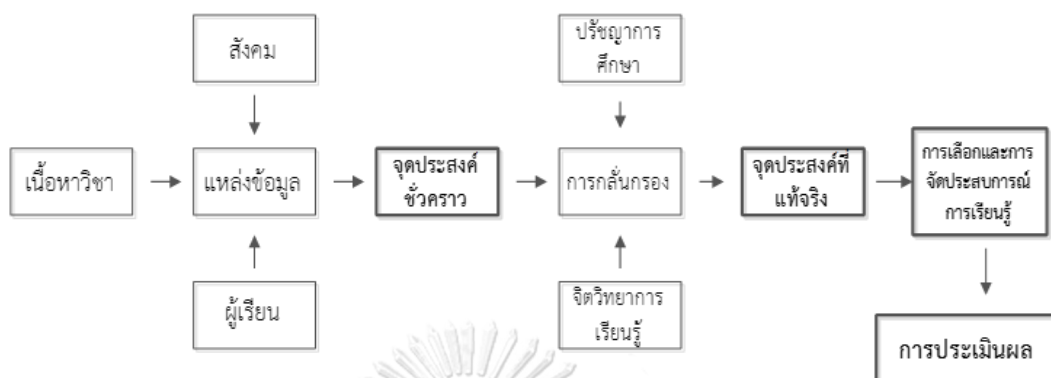
3.4 การออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

1) กระบวนการในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะจัดเป็นหลักสูตรหนึ่งที่ทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียนในการนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารเฉพาะทางหรือเพื่อการประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งโดยเฉพาะ เนื้อหาของหลักสูตรจึงให้ความสำคัญไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ จำเป็นต้องใช้การสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้เรียน เพื่อให้การออกแบบหลักสูตรมีเนื้อหาสอดคล้องตามความต้องการจำเป็นในการนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุด สำหรับการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น กล่าวว่าเป็นการนำข้อมูลความสนใจของผู้เรียน แนวความคิดของผู้ออกแบบหลักสูตร กระบวนการออกแบบ และการเรียนการสอนที่ใช้ในหลักสูตรที่ได้รับความสนใจมาประยุกต์รวมกันเพื่อกำหนดเป็นหลักสูตร

แนวคิดโดยทั่วไปในการพัฒนาหลักสูตรของนักการศึกษาหลายท่านที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ออกมาพบว่ามีกระบวนการที่คล้ายคลึงกันและมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย มีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรของ Tyler (1971) มีรายละเอียดกระบวนการ ดังต่อไปนี้

ที่มา Tyler (1971)

ภาพที่ 3 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

Tyler (1971) ได้กำหนดแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร โดยระบุว่าในการพัฒนาหลักสูตรควรมีหลักเกณฑ์ในการพัฒนาหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับการตอบคำถามพื้นฐาน 4 ข้อ ประกอบด้วย

- (1) มีจุดมุ่งหมายใดบ้างที่สถาบันการศึกษาควรกำหนดให้ผู้เรียน
- (2) ประสบการณ์ทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในรูปแบบใดที่สถาบันการศึกษาควรคัดเลือกให้กับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้
- (3) จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร เพื่อการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
- (4) จะประเมินผลประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การศึกษาอย่างไร จึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

จากคำถามพื้นฐานทั้ง 4 ข้อดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับการกำหนดจุดมุ่งหมาย การกำหนดประสบการณ์การศึกษา การจัดประสบการณ์การศึกษา และการประเมินผลประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การศึกษา โดย Tyler เน้นว่าการตอบคำถามควรตอบแบบเรียงลำดับลงมา จากแนวความคิดของ Tyler สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

(1) การกำหนดจุดมุ่งหมาย

การดำเนินการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามแนวคิดของ Tyler เริ่มด้วยการศึกษาข้อมูลจาก 3 แหล่งข้อมูล ได้แก่ แหล่งข้อมูลทางเนื้อหาวิชา แหล่งข้อมูลทางสังคม (ค่านิยม ความเชื่อ การดำรงชีวิต โครงสร้างทางสังคม และความคาดหวังทางสังคม) และข้อมูลด้านตัวผู้เรียน (ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ คุณลักษณะของผู้เรียน) แล้วนำข้อมูลมากำหนดเป็นจุดประสงค์ชั่วคราว หลังจากนั้นนำจุดประสงค์ชั่วคราวมาถ่วงดุลโดยข้อมูลด้านปรัชญาการศึกษา

และจิตวิทยาของผู้เรียนเพื่อให้ได้วัตถุประสงค์ที่แท้จริง เพื่อนำจุดประสงค์ที่แท้จริงมาใช้กำหนดและจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

(2) การกำหนดและการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน

ในการกำหนดการจัดประสบการณ์การเรียนการสอน Tyler ได้นำเสนอหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกประสบการณ์การเรียนการ

(2.1) ผู้เรียนควรได้รับโอกาสในการฝึกพฤติกรรมและการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

(2.2) กิจกรรมและประสบการณ์ควรก่อให้เกิดความพึงพอใจที่ทำให้ผู้เรียนปฏิบัติตามพฤติกรรมที่มุ่งกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย

(2.3) กิจกรรมและประสบการณ์หลาย ๆ ด้านของการเรียนรู้อาจตอบโจทย์จุดมุ่งหมายเพียงข้อเดียว

(2.4) กิจกรรมและประสบการณ์เพียงอย่างเดียวอาจตอบโจทย์จุดมุ่งหมายหลายข้อ

นอกจากนั้น Tyler ยังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพิจารณาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่า จะต้องคำนึงถึง ความต่อเนื่อง การจัดช่วงลำดับ และการบูรณาการ

(3) การประเมินผล

เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่าการจัดการเรียนการเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ควรได้รับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งใดบ้าง ควรพิจารณาจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

(3.1) กำหนดจุดประสงค์ที่จะวัดและพฤติกรรมที่คาดหวังไว้

(3.2) ดำเนินการประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์ที่จะทำให้พฤติกรรมเหล่านั้น

(3.3) เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อสร้างเครื่องมือในการใช้วัดพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเหมาะสม

(3.4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยใช้เกณฑ์ความเป็นปรนัย ความเที่ยงและความตรง

(3.5) การให้ความสำคัญกับการประเมินหลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) มีรายละเอียดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

Taba (1962) ได้กำหนดแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีการวางแผนจากล่างขึ้นสู่บน หรือเรียกว่า Grass-Roots Approach เป็นแนวคิดที่มีความแตกต่างกับแนวคิดของ Tyler ที่มีแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรที่เริ่มจากบนสู่ล่าง โดยรายละเอียดแนวคิดของ Taba แบ่งได้เป็น 7 ขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Diagnosis of Needs) คือ การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียนและสภาพสังคมของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of Objectives) คือ การนำข้อมูลที่ได้จากความต้องการจำเป็นมากำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of Content) คือ การนำจุดมุ่งหมายที่ได้ดำเนินการกำหนดไว้มาเป็นตัวช่วยในการคัดเลือกเนื้อหา โดยเนื้อหาที่คัดเลือกต้องมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย พัฒนาการผู้เรียน ความรู้ความสามารถของผู้เรียน และมีความน่าเชื่อถือ

ขั้นที่ 4 การจัดเนื้อหาสาระ (Organizational of Content) คือ การนำเนื้อหาที่ได้จากการคัดเลือกมาจัดเรียงลำดับความยากง่าย และความต่อเนื่องของเนื้อหา โดยคำนึงถึงวุฒิภาวะของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และความสนใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of Learning Experience) คือ การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับเนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน

ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Organizational of Learning Experience) คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและความต่อเนื่องของเนื้อหา

ขั้นที่ 7 การกำหนดสิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการประเมินผล (Evaluation and Means of Evaluation) คือ การกำหนดว่าจะประเมินอะไรบ้างและกำหนดวิธีการประเมินผลว่าเนื้อหาที่ได้รับจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

2) หลักเกณฑ์ในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ

Dudley-Evans & St.John (1998) ได้กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อใช้ออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยจัดทำเป็นข้อคำถามเพื่อให้ผู้ออกแบบนำไปใช้พิจารณาในหลักสูตรที่ได้ออกแบบ ประกอบด้วย 9 คำถาม ดังต่อไปนี้

2.1) หลักสูตรควรเป็นหลักสูตรที่กำหนดเนื้อหาแบบเข้มข้นหรือมีเนื้อหาแบบกว้าง ๆ

2.2) ในหลักสูตรผู้เรียนควรได้รับการประเมินความสามารถหรือไม่

2.3) ในการออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะควรจัดทำเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญมากหรือความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญน้อย

2.4) บทบาทของครูควรอยู่ในฐานะที่เป็นผู้ให้ความรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือครูอยู่ในฐานะผู้อำนวยการควบคุมในการให้ความรู้และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.5) เนื้อหาในหลักสูตรควรเป็นเนื้อหาที่กว้างหรือเนื้อหาที่มีความเฉพาะเจาะจง

2.6) ในหลักสูตรที่ออกแบบเป็นหลักสูตรที่ผู้เรียนควรมีประสบการณ์หรือพื้นฐานความรู้มาก่อน หรือเป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรจัดไปพร้อมกับการให้ความรู้และประสบการณ์ใหม่แก่ผู้เรียน

2.7) เนื้อหาในหลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรจัดเป็นเนื้อหาหลักสูตรแกนหรือเป็นเนื้อหาที่มีความเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้เรียน

2.8) ผู้เรียนที่เรียนในหลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรเป็นผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเดียวกันหรือเป็นผู้เรียนที่คละกัน

2.9) หลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรเป็นหลักสูตรที่มีการวางแผนมาแล้วและเปลี่ยนแปลงไม่ได้ หรือควรเป็นหลักสูตรที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นจากผู้เรียน มีความยืดหยุ่นในตัวหลักสูตร และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเห็นของผู้เรียน

จะพบว่าคำตอบของคำถามดังกล่าวที่กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ในการจัดทำหลักสูตรขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยในองค์ประกอบของหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน และบริบทในการจัดการเรียนการสอน ที่จะเป็นสิ่งที่กำหนดให้หลักสูตรเกิดความสมดุลกันอย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 4 การศึกษาความต้องการจำเป็น

ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะจะมีเนื้อหาที่สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มได้อย่างมากที่สุดเมื่อมีการศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม ในหัวข้อนี้กล่าวถึงความต้องการจำเป็นซึ่งแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อย่อย ได้แก่ ที่มาและความสำคัญของการศึกษาความต้องการจำเป็น ความหมายของการศึกษาความต้องการจำเป็น หลักการศึกษาความต้องการจำเป็น และขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็น

4.1 ที่มาและความสำคัญของการศึกษาความต้องการจำเป็น

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การจัดการเรียนการสอนตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียนและเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาต่อหรือเป็นประโยชน์ในการใช้ประกอบอาชีพในอนาคต ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ หนึ่งในวิชาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมตามความต้องการของกลุ่มอาชีพเฉพาะ ซึ่งผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษจะมีความแตกต่างกัน หรือเรียกได้อีกอย่างว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน Hutchinson & Water (1987) ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน การศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่มีความสำคัญที่ทำให้ผู้สอนได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนได้มากที่สุด (Patiyasevi, 2013)

ในการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนต้องมีการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ (Necessities) ความขาดแคลน (Lacks) และความต้องการ (Wants) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อใช้จัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาในหลักสูตร และพัฒนาสู่กระบวนการในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการศึกษาความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการที่รับรองได้ว่าข้อมูลที่ได้สามารถเป็นแนวทางที่สามารถส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นแนวทางที่อาจส่งผลให้การพัฒนาการเรียนการสอนของครูเกิดประสิทธิภาพที่สามารถช่วยปิดช่องว่างระหว่างความต้องการของนักเรียนและหลักสูตรที่ผู้สอนจัดไว้ให้มีความสอดคล้องกัน

4.2 ความหมายของการศึกษาความต้องการจำเป็น

Jordan (2000) กล่าวว่า การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการในการเก็บรวบรวมรายละเอียดความรู้เนื้อหาที่ผู้เรียนขาดแคลนและผู้เรียนต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลการจัดเนื้อหาการเรียนและการจัดการเรียนการสอนภาษาสำหรับผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

Munby (1987) กล่าวว่า การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ กิจกรรมที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียนสำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมตามความต้องการผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

จากความหมายของMunby (1987)และBrown (1995) เป็นความหมายที่คล้ายคลึงกัน คือ เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนหรือพัฒนาหลักสูตร และเป็นข้อมูลในการวางแผนหรือพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม

ในมุมมองของ Mountford (1981) กล่าวว่า การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ ความรู้ที่ผู้ใช้ในสถาบันหรือในสังคมมีความต้องการเป็นอย่างมาก ถือเป็นความรู้ที่สำคัญและเป็นที่ต้องการได้จากการเรียนภาษาอังกฤษ

การศึกษาความต้องการจำเป็นนี้เป็นการศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนั้นจากความหมายดังกล่าวข้างต้น จึงวิเคราะห์การศึกษาความต้องการจำเป็นสำหรับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ออกเป็น 8 ข้อ มีรายละเอียดดังนี้

1) การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ การศึกษาข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ได้แก่ ภาระและกิจกรรมของผู้เรียนที่ใช้สำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้น (Target Situation Analysis: TSA) หรือความต้องการที่มาจากสิ่งที่ผู้เรียนได้ประสบพบเจอจริง (Objective Needs)

2) การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ การศึกษาข้อมูลที่สำคัญของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ประสบการณ์ของผู้เรียน ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมของผู้เรียน สาเหตุที่สนใจหลักสูตรของผู้เรียน ความคาดหวังต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ หรือเรียกได้อีกอย่างว่าการวิเคราะห์ความรู้ที่ผู้เรียนเป็นอยู่ (Present Situation Analysis: PSA) หรือความต้องการที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกของผู้เรียน (Subjective Needs)

3) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้แก่ ทักษะความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์สิ่งที่ขาดและความต้องการของผู้เรียน

4) การศึกษาสิ่งที่ผู้เรียนประสบปัญหา ได้แก่ ช่องว่างระหว่างข้อมูลความรู้ที่ผู้เรียนประสบในปัจจุบันและการวิเคราะห์ความรู้ที่ผู้เรียนต้องการให้เกิดขึ้น

5) การศึกษาข้อมูลสำหรับการจัดการเรียนภาษาอังกฤษ อาจเป็นข้อมูลที่มีประสิทธิภาพสำหรับทักษะการเรียนรู้และทักษะภาษา หรืออาจเรียกว่าเป็นความต้องการจำเป็นในการเรียนภาษา

6) ข้อมูลการสื่อสารที่สำคัญเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้น ได้แก่ การใช้ภาษาจะมีวิธีการใช้และทักษะภาษาในรูปแบบใดที่จะตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เช่น การวิเคราะห์เนื้อหาภาษา ระดับภาษา และประเภทของภาษา

7) ผู้เรียนต้องการอะไร

8) ข้อมูลสภาพบริบทที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษ จากความหมายดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้ว่า การศึกษาความต้องการจำเป็น คือ การศึกษาข้อมูลของความต้องการของผู้เรียนทั้งความรู้ที่ผู้เรียนต้องการให้เกิดและความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน เพื่อนำข้อมูลเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง กล่าวว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ การศึกษาความต้องการจำเป็นยังผู้สอนทราบความต้องการและพื้นฐานของผู้เรียนมากเพียงใด จะส่งผลให้ผู้สอนออกแบบเนื้อหาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากเท่านั้น

4.3 หลักการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

การศึกษาความต้องการจำเป็นต้องใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญมาใช้ในการศึกษาวิจัยในลำดับขั้นต่อไป หลักการวิเคราะห์ประกอบด้วย 2 รูปแบบ มีรายละเอียดดังนี้

1) การวิเคราะห์เป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น (Target Situation Analysis: TSA) คือ การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้นหรือได้รับหลังจากจบหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งกรอบในการวิเคราะห์ TSA ที่เป็นที่ยอมรับกันโดย เป็นการศึกษาคิดค้นขึ้นในรูปแบบ Communication Needs Processor :CNP ประกอบด้วย 9 ประการ ดังนี้

- 1.1) ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาความต้องการจำเป็น (Participation)
- 1.2) วัตถุประสงค์ในการศึกษาความต้องการจำเป็น (Purposive Domain)
- 1.3) สถานที่และเวลา (Setting)
- 1.4) บทบาทหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Interaction)
- 1.5) รูปแบบหรือช่องทางในการสื่อสาร (Instrumentality)
- 1.6) ภาษาหรือสำเนียงพื้นฐานที่ผู้เรียนเข้าใจได้และสื่อสารได้ (Dialect)
- 1.7) ระดับเป้าหมายที่การรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่คาดหวังไว้ (Target Level)
- 1.8) บริบทในการนำภาษาไปใช้สื่อสาร (Communicative Event)
- 1.9) ระดับภาษาที่ผู้เรียนต้องการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร (Communication Keys)

การวิเคราะห์ TSA ของ Munby แสดงให้เห็นว่าในการศึกษาความต้องการจำเป็น เพื่อออกแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะผู้สอนควรผู้สอนควรพิจารณา

องค์ประกอบ 9 ประการข้างต้นเพื่อให้ทราบความต้องการของผู้เรียนโดยแท้จริงและเป็นประโยชน์ต่อการออกแบบหลักสูตรที่มีเนื้อหาคอบคลุมตามความต้องการของผู้เรียน

2) การวิเคราะห์ความรู้ปัจจุบันของผู้เรียน (Present Situation Analysis: PSA)

คือ การศึกษาจุดอ่อนและจุดแข็งทางด้านภาษาของผู้เรียน หรือเป็นการศึกษาความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาของผู้เรียนในปัจจุบัน อันประกอบด้วย ความรู้พื้นฐาน วัฒนธรรม ความคาดหวัง เพื่อให้ทราบสิ่งที่ขาดและความต้องการของตัวผู้เรียน การศึกษาข้อมูลเหล่านี้สามารถศึกษาได้จาก การทำแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการศึกษาจากเอกสารที่แสดงรายละเอียดของผู้เรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำเนื้อหาในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4.4 ขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็นของผู้เรียนเป็นกระบวนการขั้นตอนที่มีความสำคัญที่เนื่องจากเป็นกระบวนการขั้นตอนที่ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลมาเพื่อทำการศึกษาวิจัยในลำดับขั้นต่อไป ซึ่ง Jordan (2000) ได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็นไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาความต้องการจำเป็น (Purpose of Analysis)

คือ การกำหนดประเด็นหรือปัญหาที่เกิด ขึ้นเป็นวัตถุประสงค์ ปัจจัยที่เป็นตัวช่วยในการกำหนดจุดประสงค์ได้ชัดเจน คือ การพิจารณา การจัดการในองค์ความรู้ ความสามารถส่วนตัวของผู้เรียน กิจกรรมและปัญหาในสังคม ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ ความรู้สึกและทัศนคติ และความต้องการจำเป็นและความสนใจของผู้เรียน

2) กำหนดกลุ่มประชากร (Delimit Student Population)

คือ การกำหนดจำนวนประชากรเพื่อเป็นประชากรที่เป็นแหล่งข้อมูลในการสำรวจความต้องการจำเป็น การกำหนดประชากรในมุมมองของการศึกษา คือ การกำหนดประชากรนักเรียน ผู้ปกครอง หรือผู้ที่มีความเกี่ยวข้องทางการวิจัย

3) ตัดสินใจเลือกสิ่งที่ต้องการใช้ในการศึกษาความต้องการจำเป็นเพื่อดูความเหมาะสม (Decide Upon Approaches)

คือ การตัดสินใจเลือกประเด็นที่ต้องการศึกษา โดยส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังให้เกิดขึ้นเมื่อจบการจัดการเรียนการสอน และเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการแก้ไขปัญหา

4) กำหนดขอบเขตในการศึกษา (Acknowledge Constraints)

คือ การกำหนดขอบเขตในการศึกษา ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ได้แก่ บริบทที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ประชากร ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล และประเภทของข้อมูลที่ต้องการ

5) เลือกวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Select Data Collection Procedure)

คือ การเลือกวิธีการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ และครบถ้วนตามความต้องการ ในการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นควรเลือกเก็บข้อมูลในบริบทเฉพาะเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการปฏิบัติ และมีระเบียบแบบแผนทั้ง 3 ปัจจัยนี้คือ ปัจจัยที่สำคัญสำหรับการวางแผนการเลือกวิธีการเก็บข้อมูล เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น

6) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collect Data)

คือ การรวบรวมข้อมูลที่ต้องการศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา สิ่งสำคัญในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือการโน้มน้าวให้ผู้ให้ข้อมูลเข้ามามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลมากที่สุด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ศึกษาอย่างชัดเจน

7) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyze Data)

คือ การนำข้อมูลมาสรุป มีการสรุปข้อมูลอยู่ 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์เชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการวิจัยของผู้วิจัยว่าต้องการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ นอกจากนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษา มีความถูกต้อง ตรวจสอบได้ และมีความหมาย J. D. Brown (2001)

8) กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Determine Objective)

คือ การนำผลของการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็น มากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกิดขึ้นจากการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนำไปสู่การเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน การทดสอบ การเรียนการสอน และการประเมินผลหลักสูตร

9) การคัดเลือกเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน (Implement Decision)

คือ การเลือกและจัดเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนโดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเรียน และนำเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับประชากรกลุ่มทดลอง

10) ประเมินผลประสิทธิภาพของหลักสูตร (Evaluate the Course)

คือ การประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยวิธีการประเมินและรายงานผลของการศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็น ด้วยวิธีการดังนี้ การนำเสนอปากเปล่าต่อผู้บริหาร การเผยแพร่ผ่าน

เอกสารหลักสูตร หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือ การใช้แบบสอบถาม หรือแบบทดสอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
ตามความเหมาะสมของงานวิจัย

ตอนที่ 5 อาชีพช่างยนต์

5.1 ความหมายของอาชีพช่างยนต์

อาชีพช่างยนต์ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งช่างซ่อมรถยนต์ โดยมีลักษณะงานเกี่ยวกับการบำรุงรักษา ตรวจวิเคราะห์ข้อขัดข้อง และปรับแต่งในลักษณะงานซ่อมเบาและซ่อมหนัก เครื่องยนต์ดีเซล เครื่องยนต์แก๊สโซลีน รวมทั้งเครื่องล่างที่เกี่ยวข้องกับระบบส่งกำลัง ระบบบังคับเลี้ยว ระบบรองรับน้ำหนัก ระบบไฟฟ้าของรถยนต์ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานอาจมีความชำนาญพิเศษในงานใดงานหนึ่งโดยเฉพาะ และปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานนั้น ๆ โดยตรง (มานะ อภรณ์ประเสริฐ, 2554)

5.2 สาขางานและลักษณะงานของอาชีพช่างยนต์

สาขางานและลักษณะงานของอาชีพช่างยนต์ตามการแบ่งมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของสำนักมาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงานสามารถจำแนกได้ 7 สาขา มีรายละเอียดดังนี้

1) สาขาอาชีพช่างบำรุงรักษารถยนต์

คือ ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจซ่อม ติดตั้ง เปลี่ยน ถ่าย ปรับตั้ง เปลี่ยนชิ้นส่วน อุปกรณ์และบำรุงรักษาทั่วไปเกี่ยวกับรถยนต์สามารถปฏิบัติงานดังกล่าวได้ด้วยเครื่องมือธรรมดาและเครื่องมือพิเศษ ทำการวิเคราะห์ การทดสอบค้นหาสาเหตุ วินิจฉัยชิ้นส่วนและการจัดระบบบำรุงรักษา

2) สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์

คือ ผู้ปฏิบัติงานที่สามารถทำการชุดลอกสีเดิมทั้งคัน หรือชิ้นส่วนที่เสียหายบางส่วน โดยใช้วัสดุ เครื่องมือ และเครื่องจักรช่วย ทำการล้างทำความสะอาด โปสีโป๊ และขัดปรับผิวสีโป๊ให้เข้ารูปทรง ทำการปิดกระดาษขาว ผสมสี พ่นสีรองพื้น พ่นสีจริง พ่นสีกันสนิม อบสี และทำการขัดตกแต่งสีด้วยยาขัดเงา ตรวจสอบผลงาน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทุกขั้นตอนการปฏิบัติงานและประเมินผล

3) สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์

คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานบริการ ปรับปรุงและซ่อมชิ้นส่วนต่าง ๆ ของรถยนต์ ทั้งรถยนต์ เครื่องยนต์เบนซินและเครื่องยนต์ดีเซล รถยนต์นั่ง รถยนต์โดยสาร และรถบรรทุก รวมถึงการตรวจสอบเพื่อค้นหาสาเหตุ ลักษณะปกติ ขอบเขต และที่ขัดข้องชำรุดเสียหายของอุปกรณ์ และระบบต่าง ๆ ของรถยนต์ การถอดแยกชิ้นส่วนบางชิ้นหรือทั้งหมดของอุปกรณ์หรือระบบนั้น ๆ ของรถยนต์ ที่เสียหาย ชำรุด หรือบกพร่องได้ตามการออกแบบสร้าง ทำการวัดและตรวจสอบส่วนสำคัญของชิ้นส่วนต่าง ๆ ของอุปกรณ์หรือระบบต่าง ๆ ของรถยนต์ สามารถให้บริการทำความสะอาดและหล่อลื่นอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขกำหนดในคู่มือการใช้รถเพื่อรักษาสภาพรถยนต์ให้มีสภาพการทำงานปกติ มี

อายุการใช้งานที่ยาวนาน

4) สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์

คือ ผู้ปฏิบัติงานที่สามารถทำการแก้ไขซ่อมตัวถังรถยนต์ โดยอาศัยอุปกรณ์ หรือ เครื่องจักรช่วยและเลือกใช้วัสดุเพื่อร่างแบบตามกำหนด การตัดโลหะด้วยการใช้แบบ ทำการขึ้นรูป โลหะด้วยวิธีการต่าง ๆ โดยการเชื่อมประสาน บัดกรี ชันยึดด้วยสลักเกลียวหรือวิธีการอื่น ๆ ให้ความสำคัญ รื้อชิ้นงานก่อนการเคาะขึ้นรูป ซ่อมหรือเปลี่ยนชิ้นส่วนที่ชำรุดเสียหาย เคาะเก็บเรียบผิวงานให้ เรียบร้อย

5) สาขาอาชีพช่างตั้งศูนย์และถ่วงล้อรถยนต์

คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในการเลือกใช้ยางและกระทะล้อ ตรวจสอบ สภาพยาง ถอดใส่สลักยาง ถ่วงสมดุลล้อ และตั้งศูนย์ล้อ ได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานที่บริษัทผู้ผลิต รถยนต์กำหนด

6) สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก

คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถในการติดตั้ง เลือกใช้อุปกรณ์ ตรวจสอบ และบำรุงรักษา ชิ้นส่วนอุปกรณ์ เครื่องทำความเย็นภายในรถยนต์ขนาดเล็ก เช่น รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถบรรทุกขนาดเล็กได้อย่างถูกต้องและมีมาตรฐาน

7) สาขาอาชีพช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล

คือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคนิคการตรวจสอบ วิเคราะห์ ปรับแต่ง และบำรุงรักษาเครื่องยนต์ดีเซลทุกประเภทได้อย่างถูกต้องและสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานของผู้ผลิตกำหนด

5.3 การแบ่งระดับความสามารถตามมาตรฐานฝีมือแรงงานของอาชีพช่างยนต์

อาชีพช่างยนต์เป็นอาชีพที่สามารถแบ่งระดับความสามารถตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติได้ 2 ระดับ หรือบางสาขาอาชีพสามารถแบ่งได้ 3 ระดับ ประกอบด้วย

ระดับ 1 คือ ระดับที่มีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน และมีความรู้ด้านช่างยนต์ใน ระดับพื้นฐาน

ระดับ 2 คือ ระดับที่มีบทบาทเป็นหัวหน้างานและมีความรู้ความสามารถด้านช่าง ยนต์ ในระดับการวิเคราะห์ วางแผน แก้ไข ควบคุม และให้คำแนะนำการปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ได้

ระดับที่ 3 คือ ระดับที่มีบทบาทเป็นหัวหน้างานและมีความรู้ความสามารถด้านช่าง ยนต์ ในระดับการวิเคราะห์ วางแผน แก้ไข ควบคุม และให้คำแนะนำการปฏิบัติงานในเรื่องต่าง ๆ ได้ รวมถึงสามารถแก้ไขปัญหาในระดับที่ซับซ้อนได้

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

Patiyasevi (2013) ทำการวิจัยและพัฒนารายวิชาการศึกษาศาสตร์สื่อสารภาษาอังกฤษด้วย วาจา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี สาขาการโฆษณา โดยมีกระบวนการในการศึกษาวิจัย 3 ขั้นตอนหลัก ประกอบไปด้วย ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาในการพัฒนารายวิชา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและนักศึกษาศาขการโฆษณา ผลสำรวจความต้องการจำเป็น พบว่า นักศึกษามีความต้องการพัฒนารายวิชาการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวาจา ขั้นตอนที่ 2 นำผลการสำรวจความต้องการจำเป็นมากำหนดเป็นจุดประสงค์รายวิชา เพื่อออกแบบเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ และพัฒนารายวิชาการศึกษาศาสตร์สื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวาจา ขั้นตอนที่ 3 การประเมินและสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเอกโฆษณาหลังการเรียนโดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดสื่อสารทางภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชานี้ เป็นประโยชน์และตอบสนองความต้องการของนักเรียนเอกโฆษณา และหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นสามารถเพิ่มความสามารถในการสื่อสารทางวาจาของนักเรียนเอกโฆษณาให้มีกระบวนการคิดที่ดีขึ้น

Wichidit (2014) ทำการวิเคราะห์ความต้องการด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวาจาของ มัคคุเทศก์ชาวไทย โดยศึกษาทักษะการฟังและทักษะการพูดด้วยกระบวนการการสำรวจความต้องการด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษด้วยวาจาโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการสังเกตการณ์กับกลุ่มประชากรที่เป็นตัวอย่าง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย มัคคุเทศก์ชาวไทย นักท่องเที่ยวที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า มัคคุเทศก์มีความต้องการ ด้านทักษะการพูด ได้แก่ การกล่าวบทสนทนาทั่วไป การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป การใช้สำนวนการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และการใช้คำศัพท์เฉพาะ ในด้านทักษะการฟัง ได้แก่การเข้าใจสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย การฟังบทสนทนาทั่วไป และการคาดเดาคำศัพท์ที่ไม่รู้ ส่วนทักษะในการสื่อสารทางวาจาที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศเห็นว่ามัคคุเทศก์ชาวไทยยังขาด ในด้านทักษะการพูด ได้แก่การพูดคำศัพท์เฉพาะทาง การใช้สำนวนในการสื่อสารที่ถูกต้อง ในด้านทักษะการฟัง ได้แก่ การคาดเดาคำศัพท์ที่ไม่รู้ และการเข้าใจสำเนียงภาษาอังกฤษที่หลากหลาย นอกจากนั้นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่ามัคคุเทศก์ชาวไทยยังขาดการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และความเข้าใจวัฒนธรรมระหว่างประเทศเป็นอันดับต้น ๆ แต่สำหรับมัคคุเทศก์ชาวไทยเห็นว่าเป็นทักษะอันดับท้ายที่ขาด จากนั้นนำผลความต้องการมาออกแบบหลักสูตรรายวิชา ผลการปรากฏดังนี้ ในหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ มีเนื้อหาที่ให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สำนวนการสื่อสารที่ถูกต้อง การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง และการฟังบทสนทนาทั่วไป ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรให้ความสำคัญกับกิจกรรมการ

เรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติควบคู่กับการเรียนทฤษฎีเพื่อให้ผู้เรียนได้มีคึ้นชิน ไม่กดดัน และมีความมั่นใจเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสารกับนักท่องเที่ยวจริง ๆ

Vasavakul (2006) ทำการวิจัยภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับเจ้าหน้าที่บริการลูกค้า นานาชาติ โดยใช้การสำรวจความต้องการของผู้เรียนและสภาพปัญหาสู่การพัฒนารายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสาร คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง และความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากการทดลอง ในการวิจัยนี้เก็บข้อมูลความต้องการในเชิงสถิติและ เชิง คุณภาพ โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ใช้สำหรับสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่แผนกบริการลูกค้า นานาชาติและผู้บริหาร และสังเกตการปฏิบัติงานจากสถานที่จริง ส่วนเครื่องมือที่ใช้สำหรับการ ประเมินรายวิชาประกอบด้วยเครื่องมือเก็บข้อมูลเชิงสถิติ คือการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษโดยนำ คำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะทางธนาคารมาบรรจุไว้ในแบบทดสอบ ส่วนการประเมินความมั่นใจ จะให้ ผู้เรียนประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน และครูเป็นผู้ประเมินโดยทำการประเมินในการจัดการ เรียนในแต่ละครั้งและประเมินหลังเรียน ส่วนเครื่องมือการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ประเมินจากบันทึก ของผู้สอนและบันทึกของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ความสามารถในด้านความสามารถใน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวนคำศัพท์เฉพาะทางธนาคารที่นำมาใช้ ระดับความมั่นใจ กระบวนการเรียนรู้ และทัศนคติของผู้เรียนและผู้บริหาร เป็นไปในทางที่ดีขึ้น

นวรรตน์ ศิริธรรตน์ (2550) ทำการวิจัยพัฒนาบทเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสำรวจความต้องการในการเรียนการพูด ภาษาอังกฤษและรูปแบบการเรียนการสอนการพูดที่ประสงค์ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) เพื่อพัฒนารายวิชาการพูดเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงาน 3) เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพของรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงานต่อ การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิต 4) ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อบทเรียนรายวิชาการพูด เพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยทำการศึกษาต่อกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ซึ่งเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพูดมีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนรายวิชาการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงาน มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 6 ชุด ดังนี้ แบบสำรวจความต้องการในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดการ เรียนรู้แบบโครงงาน แบบทดสอบการพูด แบบบันทึกการเรียน แบบสัมภาษณ์ บันทึกของครู และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตต่อแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยขั้นตอนการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ช่วงใหญ่ ๆ คือ 1) ช่วงการสำรวจความต้องการ 2) ช่วงการพัฒนา บทเรียนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 3) ช่วงการทดลองใช้บทเรียน และ 4) ช่วงการ

ประเมินผลการทดลองและสอบถามความคิดเห็น ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเสนอผลงานเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้นิสิตมีความมั่นใจและมีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น

Pattanapichet (2009) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์โดยยึดหลักสมรรถนะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการวิจัยเพื่อ 1) สำรวจสมรรถนะทางการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่จำเป็นต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ในการสมัครงานและทำงานเป็นพนักงานประชาสัมพันธ์ระดับกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนารายวิชาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์โดยยึดหลักสมรรถนะ และ 3) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรายวิชาตามเกณฑ์กำหนดไว้ งานวิจัยนี้มีขั้นตอนในการศึกษาวิจัย 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการพัฒนารายวิชาและการสอนรายวิชา ในการระบุสมรรถนะทางการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาโดยใช้เทคนิค DACUM ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อนักศึกษาในการปฏิบัติงานมี 4 สมรรถนะและสมรรถนะที่มีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานมี 8 สมรรถนะ จากนั้นนำสมรรถนะที่ได้มากำหนดเป็นวัตถุประสงค์รายวิชาและพัฒนาเนื้อหาวิชาขึ้น โดยหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้ 2) ขั้นตอนการนำหลักสูตรไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกของความคิดเห็นนักเรียนต่อสมรรถนะ และมีผลคะแนนทดสอบหลังเรียนที่สูงขึ้นก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวได้ว่าหลักสูตรรายวิชาที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์และตอบสนองความต้องการของนักศึกษาเป็นอย่างดี

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Moslehifara & Ibrahim (2012) ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในที่ทำงาน โดยสำรวจกับกลุ่มประชากรตัวอย่างที่พนักงานฝึกหัดที่ปฏิบัติงานในฝ่ายพัฒนาและอบรมบุคลากรของบริษัทแห่งหนึ่งในประเทศมาเลเซีย ดำเนินการวิจัยโดยใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ในมุมมองของพนักงานฝึกหัดเห็นว่า ทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษมีความสำคัญอยู่ 49% และมีความเห็นว่าทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากที่สุดอยู่ 35% โดยทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญอยู่ใน 3 อันดับแรก คือ การสนทนาเพื่อสร้างสัมพันธภาพกับลูกค้า การอภิปราย การปฏิบัติกิจกรรม และการให้คำแนะนำต่อหน้า นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับพนักงานฝึกปฏิบัติมาก โดยผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าทักษะที่พนักงานปฏิบัติมากที่สุดเป็นปัญหา คือ การพูดด้วยความคล่องแคล่ว การอภิปรายและการโต้แย้ง การพูดโน้มน้าวใจให้ผู้อื่นเห็น

ด้วยกับเหตุผลของตน การถามเพื่อความชัดเจน และการถ่ายทอดคำพูด ตามลำดับ และในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสรุปทักษะการสนทนาภาษาที่มีความสำคัญในอนาคต โดยทักษะที่พบว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญในอนาคตการทำงานสำหรับพนักงานใหม่ คือ ทักษะการพูดสนทนาผ่านทางโทรศัพท์ ทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญ และทักษะการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์

Kim (2006) ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความต้องการการสนทนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการของ นักศึกษาเอเชียตะวันออก ระดับบัณฑิตศึกษา โปรแกรมการเรียนภาษาอังกฤษ สาขาวิชามนุษย์ ศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ สสำรวจระดับความต้องการความต้องการการ สนทนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการสำหรับการศึกษามหาวิทยาลัย ทำการศึกษาจากความคิดเห็นของ นักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรเห็นว่า กิจกรรมการสนทนา ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการในห้องเรียนที่สำคัญสำหรับการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษามีอยู่ 3 รูปแบบ ดังนี้ การมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน การตอบคำถามอาจารย์ในขณะที่เรียนในชั้นเรียน และการมี ส่วนร่วมอภิปรายในกลุ่มขนาดเล็ก จากกิจกรรมดังกล่าว นักศึกษามักมีความกังวลกับการเปิดประเด็น อภิปรายในชั้นเรียนและการมีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนั้นยังเห็นว่าการพูด นำเสนองานในชั้นเรียนและการฟังเพื่อจับใจความมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการประสบความสำเร็จในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษา แต่ในทางกลับกันนักศึกษาเห็นว่าทักษะการออกเสียงให้ ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์และการจดบันทึกในชั้นเรียนมีความสำคัญในระดับบัณฑิตศึกษาน้อยที่สุด

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย (1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ และ (2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ โดยการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2. การกำหนดประชากร และตัวอย่าง

2.1 ประชากร

2.1.1 นักเรียนช่างยนต์ ที่กำลังศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาครัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งประกอบด้วย 7 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ วิทยาลัยสารพัดช่างสุรินทร์ วิทยาลัยการอาชีพปราสาท วิทยาลัยการอาชีพท่าตูม วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการรัตนบุรี วิทยาลัยการอาชีพสังขะ และวิทยาลัยการอาชีพศีขรภูมิ มีจำนวนประมาณ 534 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 24 มิถุนายน 2559 โดยกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานอาชีวศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและกำลังคนอาชีวศึกษา)

2.1.2 ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันการอาชีวศึกษาวิทยาลัย ภาควิชาตะวันออกเฉิงเหนือ จังหวัดสุรินทร์

2.1.3 ช่างยนต์ ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งการบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์

2.2 ตัวอย่าง

2.2.1 นักเรียนช่างยนต์ ที่กำลังศึกษาสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ในสถาบันการอาชีวศึกษาวิทยาลัย ภาควิชาตะวันออกเฉิงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ จาก 3 วิทยาลัย จำนวน 120 คน

2.2.2 ครู ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาวิทยาลัย ภาควิชาตะวันออกเฉิงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ จาก 3 วิทยาลัย รวมจำนวน 5 คน

2.2.3 ช่างยนต์ ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งการบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ ซึ่งตัวอย่างช่างยนต์ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 10 คน

2.3 การเลือกตัวอย่าง

2.3.1 นักเรียนช่างยนต์

ผู้วิจัยคัดเลือกตัวเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556) เนื่องจากนักเรียนชั้นปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะทราบว่าการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพช่างยนต์มีความสำคัญต่อการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงตามวัตถุประสงค์และตอบคำถามการวิจัยได้ ตัวอย่างนักเรียนช่างยนต์สำหรับการวิจัยนี้ มีจำนวน 120 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยลำดับแรกใช้การสุ่มเลือกวิทยาลัยเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ด้วยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงเลือกเป็นวิทยาลัยในจังหวัดสุรินทร์ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 วิทยาลัย เนื่องจากวิทยาลัยทั้ง 3 วิทยาลัยดังกล่าว มีความแตกต่างกันในสภาพบริบทของพื้นที่ คุณลักษณะของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การวิเคราะห์ผลความต้องการจำเป็นที่มีหลากหลายและครอบคลุมวิทยาลัยทุกพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ จากนั้นจึงใช้การกำหนดขนาดตัวอย่างของ Raosoft (2004) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ค่าความคาดเคลื่อน ± 5

$$x = Z(c/100)2r(100-r)$$

$$n = N x / ((N-1) E^2 + x)$$

$$E = \text{Sqrt} [(N - n)x / n(N-1)]$$

เมื่อกำหนดให้ $N =$ จำนวนประชากร

$n =$ จำนวนตัวอย่าง

$r =$ สัดส่วนการตอบกลับของแบบสอบถาม

$Z(c/100) =$ ระดับความเชื่อมั่น

$E =$ ค่าความคาดเคลื่อน

แล้วจึงดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยสำรวจจำนวนนักเรียนข้างยนต์ในแต่ละวิทยาลัย และจึงใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เพื่อกำหนดกลุ่มสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละวิทยาลัย ได้จำนวนนักเรียนข้างยนต์ที่เป็นตัวอย่าง ดังนี้ วิทยาลัย ก จำนวน 65 คน วิทยาลัย ข จำนวน 35 คน และวิทยาลัย ค จำนวน 20 คน

จากจำนวนตัวอย่าง 120 คน ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเป็น 140 คน และเพิ่มอัตราการแจกแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพข้างยนต์เป็นจำนวน 140 ชุด เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลในแบบสอบถามและกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์

ผลการตอบกลับของแบบสอบถามที่มีข้อมูลที่ครบถ้วนและสามารถนำไปวิเคราะห์ สำหรับใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรในครั้งนี้ มีจำนวน 100 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84

2.2.2 ครู

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขาข้างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันการอาชีวศึกษารัฐบาล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขาข้างยนต์อย่างน้อย 1 ปี เนื่องจากการมีประสบการณ์ในการสอนทำให้ครูทราบบริบทของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารของนักเรียนข้างยนต์ว่ามีขอบเขตในการใช้อยู่ในระดับใด ซึ่งตัวอย่างครูที่มีเกณฑ์ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2.3 ช่างยนต์

ผู้วิจัยคัดเลือกช่างยนต์ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งการบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ โดยเลือกช่างยนต์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่ต่ำกว่า 1 ปี เนื่องจากช่างยนต์ที่มีประสบการณ์จะทราบว่าในการปฏิบัติงานต้องใช้ความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไรบ้างและการมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นคุณสมบัติที่บริษัทและสถานประกอบการยานยนต์มักกำหนดเป็น

เกณฑ์ในการนำไปพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเพื่อคัดเลือกช่างยนต์เข้าร่วมปฏิบัติงาน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีทั้งหมด 2 ประเภท ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และ 2) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ซึ่งเครื่องมือแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

คือ ข้อคำถามที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำรวจความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ สร้างขึ้นโดยการประยุกต์แบบสอบถามของ Vasavakul (2006) นอกจากนั้นยังมีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบเติมคำ (Short Answer)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 อันดับ คือ

- 4 = มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด
- 2 = มีความต้องการจำเป็นมาก
- 3 = มีความต้องการจำเป็นน้อย
- 1 = มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด
- 0 = ไม่มีความต้องการจำเป็น

โดยเนื้อหารายละเอียดแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ในตอนที่ 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 2.1 ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีข้อความตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

- 2.1.1 ด้านคำศัพท์
- 2.1.2 ด้านโครงสร้างภาษา
- 2.1.3 ด้านการพูดและการออกเสียง
- 2.1.4 ด้านวัฒนธรรมทางภาษา
- 2.1.5 ด้านกลวิธีทางการสื่อสาร

ตอนที่ 2.2 ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีข้อความจำนวน 14 ข้อ เช่น การพูดสอบถามและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ การพูดสาธิตในเรื่องต่าง ๆ การพูดอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 อันดับ และแบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย ดังนี้

ตอนที่ 3.1 ด้านสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษสำหรับช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ มีข้อความ จำนวน 6 ข้อ เช่น หนังสือเรียน สื่อออนไลน์ สื่อที่เป็นของจริง เป็นต้น

ตอนที่ 3.2 ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ มีข้อความ จำนวน 10 ข้อ เช่น การฝึกพูดเป็นคู่ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended Form)

3.1.2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

คือ ข้อคำถามที่สร้างขึ้นโดยการประยุกต์คำถามมาจากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ สำหรับนักเรียนช่างยนต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สัมภาษณ์มุมมองและข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความคิดเห็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของช่างยนต์และครู มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Form) ประกอบด้วยชุดคำถามที่ครอบคลุมองค์ประกอบการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ รูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์ การใช้ภาษา ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนและรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ

3.2 ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1. ศึกษาทฤษฎี หนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาความต้องการจำเป็น ภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ บทบาทหน้าที่ของช่างยนต์ การพัฒนาหลักสูตรรายวิชา กรอบมาตรฐานความสามารถทาง ภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) วิธีการสร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ เพื่อเป็นแนวทางใน การสร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพ ช่างยนต์ และแบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพ ช่างยนต์

3.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือ วัตถุประสงค์ออกเป็น 2 ข้อ คือ วัตถุประสงค์สำหรับแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ คือ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูลความต้องการ จำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ของนักเรียนช่างยนต์ ครู และ ช่างยนต์

3.2.3 ดำเนินการสร้างเครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามความต้องการ จำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ การวิจัย

3.2.4 นำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ และแบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ ที่สร้างขึ้นส่งผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการ สอนภาษาอังกฤษ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ ΣR คือ ผลรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละข้อคำถาม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการที่ต้องการวัด

N คือ จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา คือ ค่าดัชนี IOC ต้องมากกว่า 0.5 ($IOC \geq 0.5$) จึงถือว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการวัด (วรณีย์ แกมเกตุ, 2555)

ผู้วิจัยได้นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 5 คน ที่ได้จากการตรวจแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มาคำนวณหาค่า IOC เป็นรายข้อและดำเนินการคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ IOC ที่กำหนดไว้ โดยข้อคำถามในแต่ละข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ดังนี้ ควรมีการปรับปรุงเรื่องการใช้ภาษาในข้อคำถามแต่ละข้อให้มีความกระชับมากขึ้น ตัดคำที่ฟุ่มเฟือยออก เช่น คำว่า “การ” และเพื่อให้ให้นักเรียนช่างยนต์ได้อ่านและเข้าใจในข้อคำถามในแบบสอบถามเพิ่มมากขึ้นมีการเสนอแนะให้มีการยกตัวอย่างประกอบในแต่ละข้อคำถาม

ส่วนข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขจากแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้ปรับการเรียบเรียงคำที่ใช้ในข้อคำถามให้เป็นข้อคำถามที่เข้าใจง่ายมากขึ้น

3.2.5 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2.6 นำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนสาขาช่างยนต์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Chonbach's Alpha Coefficient) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบสอบถามว่าข้อคำถามที่ใช้ถามมีค่าความสอดคล้องครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวิจัย และเนื้อหาความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามหรือไม่ โดยเกณฑ์การประเมินค่าความสอดคล้อง ต้องมีผลรวมของการประเมินที่ 0.50 ขึ้นไป (วรณีย์ แกมเกตุ, 2555) จึงจะเชื่อได้ว่าข้อคำถามในแบบสอบถามครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวิจัย และเนื้อหาความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย ผลการวิเคราะห์

พบว่า แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ มีค่าความเที่ยงอยู่ที่ 0.986 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพในระดับดีมากและมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.7 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ได้จากการทดลองใช้เบื้องต้น

3.2.8 จัดพิมพ์แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และแบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้กับการวิจัย

4. การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และ ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน โดยแต่ละระยะมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ในส่วนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยและการแปลผลข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

1.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักเรียนช่างยนต์และครู และกลุ่มที่ 2 กลุ่มช่างยนต์ เพื่อความสะดวกในการดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีรายละเอียดขั้นตอนในการเก็บข้อมูล ดังนี้

1.1.1 นักเรียนช่างยนต์และครู

1.1.1.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอต่อวิทยาลัยเทคนิคตัวอย่างทั้ง 3 วิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พร้อมนัดหมายวัน และเวลาที่สะดวก ให้เข้าเก็บข้อมูลการวิจัย

1.1.1.2 นำแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เข้าเก็บข้อมูลกับตัวอย่างนักเรียนช่างยนต์ในวิทยาลัยที่คัดเลือกไว้ตามวันและเวลาที่นัดหมายไว้ พร้อมทั้งรับ และตรวจสอบแบบสอบถามด้วยตนเอง ทั้งนี้ก่อนการเริ่มต้นทำแบบสอบถามผู้วิจัยจะดำเนินการแนะนำตัว แจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย และอธิบายวิธีการทำแบบสอบถามแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นการลดความผิดพลาดในการตอบข้อมูลในแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามจะใช้ระยะเวลาในการตอบข้อมูลต่อชุดประมาณ 10-15 นาที

1.1.1.3 เข้าสัมภาษณ์ครู โดยใช้ข้อคำถามจากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เข้าเก็บข้อมูลกับตัวอย่างครู ในวิทยาลัยที่คัดเลือกไว้ ตามวันและเวลาที่นัดหมายเดียวกันกับการเก็บข้อมูลกับนักเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ทั้งนี้ก่อนการเริ่มต้นสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะดำเนินการแนะนำตัว แจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย การนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้ แก่ผู้ให้สัมภาษณ์ และแจ้งรายละเอียดข้อคำถามเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เตรียมตัว พร้อมทั้งขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงขณะดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์จะใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ต่อคน ประมาณ 20-30 นาที

1.1.2 ช่างยนต์

1.1.2.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เข้าติดต่อกับผู้บริหารศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง พร้อมนัดหมายวัน และเวลาที่สะดวก ให้เข้าเก็บข้อมูลการวิจัย

1.1.2.2 นำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เข้าสัมภาษณ์ข้อมูลกับช่างยนต์ที่เป็นตัวอย่าง ตามวันและเวลาที่นัดหมายไว้ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน ทั้งนี้ก่อนการเริ่มต้นสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะดำเนินการแนะนำตัว แจ้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย การนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้ แก่ผู้ให้สัมภาษณ์ และแจ้งรายละเอียดข้อคำถามเพื่อให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เตรียมตัว พร้อมทั้งขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์บันทึกเสียงด้วยเครื่องบันทึกเสียงขณะดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์จะใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ต่อคน ประมาณ 20-30 นาที

1.2 การแปลผลข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์วิเคราะห์ข้อมูล จัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และนำแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์มาถอดเสียงบันทึก วิเคราะห์ข้อมูล และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การศึกษาวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง และ การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1 การศึกษาวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ และการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ

2.1.2 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1.3 ศึกษาเกณฑ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีการใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในระดับสากลและได้รับการยอมรับโดยทั่วไป เพื่อใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาประกอบการจัดทำหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1.4 วิเคราะห์ผลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

2.2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มาเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตาม กระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน มีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

ในขั้นการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยเริ่มจากดำเนินการวิเคราะห์สภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่างยนต์ สภาพบริบทและสภาพสังคมของนักเรียนช่างยนต์ ช่างยนต์ และครู และวิเคราะห์ผลความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ของนักเรียนช่างยนต์ และข้อมูลอีกส่วนหนึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์จากครูและช่างยนต์

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชา

การกำหนดวัตถุประสงค์ในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดำเนินการกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชาโดยอ้างอิงข้อมูลจากแหล่งข้อมูล ดังนี้ อ้างอิงข้อมูลจากกรอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เล่ม 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมที่ได้จากการสังเคราะห์ ผลวิเคราะห์ความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ได้จากการสังเคราะห์หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้นำหนักการกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชาแต่ละองค์ประกอบได้กำหนดตามลำดับความสำคัญจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ได้จากการวิเคราะห์ในขั้นที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกเนื้อหาสาระ

การคัดเลือกเนื้อหาสาระในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดำเนินการคัดเลือกเนื้อหาจากกรอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เล่ม 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม หนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและมีเนื้อหาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาชีพช่างยนต์ ทั้งนี้เนื้อหาที่

คัดเลือกจะครอบคลุมองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ 2) ความสามารถทางวัฒนธรรม 3) ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร 4) ความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา โดยเนื้อหาในแต่ละองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ที่นำไปเสริมแทรกในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะพิจารณาจากลำดับผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์เป็นสำคัญ

ขั้นที่ 4 การจัดเนื้อหาสาระ

การจัดเนื้อหาสาระในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จะพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ หากความต้องการจำเป็นในเนื้อหาใดที่เป็นความต้องการจำเป็นมาก เนื้อหาจะถูกสอดแทรกในหน่วยการเรียนรู้ตามน้ำหนักความต้องการจำเป็น นอกจากนั้นในการจัดเนื้อหาสาระในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ยังได้คำนึงถึงความง่ายของเนื้อหาโดยจัดให้ผู้เรียนได้เริ่มเรียนจากเนื้อหาที่ง่ายไปยากตามลำดับ และยังได้คำนึงถึงความต่อเนื่องของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้โดยจัดให้มีความต่อเนื่องกันจากหน่วยการเรียนรู้หนึ่งไปยังหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง

ขั้นที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้

การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ เนื้อหาสาระที่ดำเนินการคัดเลือกไว้ หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาคัดเลือกประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับให้เกิดความสอดคล้อง ความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยพิจารณาจากเนื้อหาสาระในหลักสูตร สภาพบริบทของสถานศึกษา สภาพบริบทของผู้เรียน โดยเริ่มจากการนำเสนอความรู้ไปจนถึงผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในชั้นเรียน นอกจากนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ยังได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอีกด้วย

ขั้นที่ 7 การกำหนดสิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการประเมินผล

การกำหนดสิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการประเมินผลในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดำเนินการกำหนด

โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชา กรอบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เล่ม 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวัดประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้การวัดประเมินผลมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับหลักสูตรรายวิชามากที่สุด

2.2.2 นำหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์การสอนภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน เพื่อทำการประเมินคุณภาพหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในขั้นตอนนี้ คือแบบประเมินคุณภาพหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

2.2.3 นำหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ที่ผ่านการประเมินคุณภาพมาแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.4 นำเสนอหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ และคำนวณออกมาด้วย ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการถอดเสียงบันทึก จัดกลุ่ม และสรุปความโดยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะถูกนำไปวิเคราะห์โดย การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งข้อมูลเชิงปริมาณได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ของนักเรียนช่างยนต์ จำนวน 100 คน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ของครูจำนวน 5 คน และช่างยนต์ จำนวน 10 คน เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยการนำเสนอข้อมูลในบทนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์

- 1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์
- 1.3 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์
- 1.4 สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

- 2.1 ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
- 2.2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
อาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 8 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนช่างยนต์

ข้อมูลทั่วไป	ค่าร้อยละ (N=100)
เพศ	
ชาย	98
หญิง	2
อายุ	
17 ปี	9
18 ปี	77
19 ปี	12
เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง	
A (4.00)	4
B+ (3.50)	10
B (3.00)	26
C+ (2.50)	37
C (2.00)	16
D + (1.50)	5
D (1.00)	2
สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	
บริษัทศูนย์บริการตัวแทน	43
อู่ซ่อมรถ	36
บริษัททั่วไป	18
ตำแหน่ง	
ช่างซ่อม บำรุง รักษาทั่วไป	49
ช่างเฉพาะทาง	49

ข้อมูลจากตารางที่ 8 สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้ จากจำนวนนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 100 คน แบ่งเป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 98 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 2

อายุของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 9 อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 77 และ อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 12

เกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง แบ่งเป็น เกรดเฉลี่ย A (4.00) คิดเป็นร้อยละ 4 เกรดเฉลี่ย B+ (3.50) คิดเป็นร้อยละ 10 เกรดเฉลี่ย B (3.00) คิดเป็นร้อยละ 26 เกรดเฉลี่ย C+ (2.50) คิดเป็นร้อยละ 37 เกรดเฉลี่ย C (2.00) คิดเป็นร้อยละ 16 เกรดเฉลี่ย D+ (1.50) คิดเป็นร้อยละ 5 เกรดเฉลี่ย D (1.00) คิดเป็นร้อยละ 2

สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบ่งเป็น บริษัทศูนย์บริการตัวแทน คิดเป็นร้อยละ 43 อยู่ซ่อมรถ คิดเป็นร้อยละ 36 และบริษัททั่วไป คิดเป็นร้อยละ 18

ตำแหน่งในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ แบ่งออกเป็น ตำแหน่งช่างบำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 49 และตำแหน่งช่างเฉพาะทาง คิดเป็นร้อยละ 49

ตารางที่ 9 ข้อมูลทั่วไปของครู

ข้อมูลทั่วไป	ค่าร้อยละ (N=5)
เพศ	
ชาย	0
หญิง	100
ตำแหน่ง	
ครู	40
ครูพิเศษสอน	60
ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	
1-5 ปี	40
6-10 ปี	60

ข้อมูลจากตารางที่ 9 สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้ จากจำนวนครูที่ให้การสัมภาษณ์ทั้งหมด 5 คน แบ่งเป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 100

ตำแหน่งครูที่ให้การสัมภาษณ์ ตำแหน่งครู คิดเป็นร้อยละ 40 และครูพิเศษสอน คิดเป็นร้อยละ 60

ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูที่ให้การสัมภาษณ์ พบว่ามีครูที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนจำนวน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และครูที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 60

ตารางที่ 10 ข้อมูลทั่วไปของช่างยนต์

ข้อมูลทั่วไป	ค่าร้อยละ (N=10)
เพศ	
ชาย	100
หญิง	0
ตำแหน่ง	
ช่างซ่อม บำรุง และรักษา	40
ช่างเฉพาะทาง	60
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	
1-5 ปี	30
6-10 ปี	30
11-15 ปี	10
15 ปีขึ้นไป	30

ข้อมูลจากตารางที่ 10 สามารถสรุปรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้ จากจำนวนช่างยนต์ที่ให้การสัมภาษณ์ทั้งหมด 10 คน เป็น เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 100

ตำแหน่งช่างยนต์ที่ให้การสัมภาษณ์ พบว่ามี ตำแหน่งช่างซ่อม บำรุง และรักษา คิดเป็นร้อยละ 40 และช่างเฉพาะทาง คิดเป็นร้อยละ 60

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของช่างยนต์ที่ให้การสัมภาษณ์ พบว่า มีช่างยนต์ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 และ มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน จำนวน 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10

1.2 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตามนิยามความหมายการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ดังนี้

1.2.1 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์

จากแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ของนักเรียนช่างยนต์ และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ของช่างยนต์และครู สามารถวิเคราะห์ผลออกมาได้ ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ของนักเรียนช่างยนต์

รายการ	Mean (SD)
1) การพูดออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง เช่น /Sh/, /Ch/, /Th/	2.72 (0.92)
2) การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางในการพูด เช่น Wrench, Spark Plug, Aerial	2.69 (0.71)
3) การพูดได้ถูกต้องตามหลักของโครงสร้างประโยค เช่น Subject+Verb+Object	2.61 (0.76)
4) การพูดเน้นหนักในคำ (Stress) และการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation)	2.60 (0.72)
5) การใช้คำศัพท์ทั่วไปในการพูด เช่น Fix, Equipment, Vehicle	2.50 (0.67)
6) การพูดโดยใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา เช่น Tenses, Articles	2.36 (0.75)

*เกณฑ์การแปลผลมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 3.41-4.00 มากที่สุด 2.61-3.40 มาก 1.81-2.60 ปานกลาง 0.81-1.80 น้อย 0.00-0.80 น้อยที่สุด

จากตารางที่ 11 สรุปได้ว่า นักเรียนช่างยนต์มีความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านองค์ประกอบที่ 1 ความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ 3 อันดับแรก ดังนี้ การพูดออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง เช่น /Sh/, /Ch/, /Th/ ($\bar{x} = 2.72$ SD = 0.92) การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางในการพูด เช่น Wrench, Spark Plug, Aerial ($\bar{x} = 2.69$ SD = 0.71) และการพูดได้ถูกต้องตามหลักของโครงสร้างประโยค เช่น Subject+Verb+Object ($\bar{x} = 2.61$ SD = 0.76) ตามลำดับ

ขณะที่ ครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ว่า องค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ที่มีความสำคัญ คือการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางสำหรับการประกอบอาชีพช่างยนต์พบว่า มีครูจำนวน 5 คนเห็นว่ามีสำคัญต่อผู้เรียนมากที่สุด การใช้คำศัพท์ทั่วไปและการใช้โครงสร้างภาษา พบว่ามีครูจำนวนมากเห็นว่ามีสำคัญ ส่วนการพูดเรียงประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษามีความสำคัญต่อผู้เรียน มีครูจำนวนน้อยมีความคิดเห็นว่าการนำไวยากรณ์ภาษาไปใช้ในการพูดสื่อสารให้ถูกต้องมีความสำคัญต่อผู้เรียน ส่วนในด้านการพูดออกเสียงคำศัพท์ เครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องจักร และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของรถยนต์ให้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษา มีครูจำนวน 5 คนเห็นว่ามีสำคัญต่อผู้เรียนมากที่สุด ด้านการพูดเน้นหนักในคำ (Stress) และการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation) มีครูเพียง 2 คนเห็นว่ามีสำคัญ โดยครูให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมนี้นี้ดังต่อไปนี้

“ความรู้ด้านคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางเกี่ยวกับช่างยนต์ เช่น เครื่องมือชิ้นส่วนต่าง ๆ...เพื่อให้นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้” (ครู # 3)

“เด็กนักเรียนช่างยนต์ส่วนใหญ่อ่อนภาษาอังกฤษและเวลาเรียนเด็กก็จะชอบอะไรที่มันง่าย ๆ ดังนั้น...ควรจะสอนเป็นประโยคสำเร็จรูป (Sentence Maker) ...ให้ได้จำและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้” (ครู # 5)

“การพูดโดยออกเสียงคำให้ชัดเจน เป็นอะไรที่มีความสำคัญ... เช่น การพูดออกเสียงคำศัพท์เครื่องมือต่าง ๆ ของช่างยนต์” (ครู # 1)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็น ครูเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ตามองค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ สรุปได้ว่า ครู มีความคิดเห็นว่าการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การพูดออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้องมีความสำคัญมากที่สุด ส่วนลำดับรองลงมา คือการพูดเรียงประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาและการใช้คำศัพท์ทั่วไป และลำดับสุดท้าย คือการพูดโดยใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา การพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ

ขณะที่ ช่างยนต์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ว่าการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพช่างยนต์เป็นอย่างมาก ส่วนการใช้คำศัพท์ทั่วไป มีช่างยนต์จำนวน 5 คนที่เห็นว่ามีสำคัญ ด้านโครงสร้างภาษา พบว่ามีช่างยนต์จำนวน 8 คนแสดงความคิดเห็นว่าการพูดเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักของโครงสร้างภาษา เช่นการเรียงเรียง Subject+Verb+Object ในขณะที่ด้านการพูดโดยใช้ไวยากรณ์ภาษาได้ถูกต้องอันได้แก่ การเลือกใช้

ชนิดของประโยคในการพูดได้ถูกต้อง มีช่วงย่นจำนวนน้อยเห็นว่ามีสำคัญ ด้านการพูดออกเสียง คำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษา พบว่ามีช่วงย่นเพียง 5 คนมีความต้องการในการ พูดออกเสียงเรียกชื่อเครื่องมือ อุปกรณ์ในการซ่อม และชิ้นส่วนประกอบต่าง ๆ ของรถยนต์ได้ถูกต้อง ด้านการพูดเน้นหนักในคำ (Stress)และการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation) มีช่วงย่นจำนวนน้อยเห็นว่ามีสำคัญ โดยช่วงย่นทำให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุดังต่อไปนี้

“รถยนต์มีการเขียนระบุเอกลักษณ์ในชิ้นส่วนต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งมันก็เป็นคำศัพท์เฉพาะของช่วงย่นที่เป็นภาษาอังกฤษ” (ช่วงย่น # 3)

“การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น การเรียกชื่อเครื่องมือ ชื่ออะไหล่รถยนต์ หรือชิ้นส่วนต่าง ๆ ของรถ เพราะว่า คำศัพท์บางคำหากออกเสียงไม่ถูกต้องก็จะเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปเลย” (ช่วงย่น # 10)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นช่วงย่นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่วงย่นสรุปได้ว่า ช่วงย่นเห็นว่าองค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ที่มีความสำคัญต่ออาชีพช่วงย่น คือการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางและการพูดเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักของโครงสร้างภาษามีความสำคัญมากที่สุด ส่วนลำดับรองลงมา คือการใช้คำศัพท์ทั่วไปและด้านการพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษา และลำดับสุดท้ายคือด้านการพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ

สรุป องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มอันได้แก่นักเรียนช่วงย่น ครู และช่วงย่นให้ความสำคัญใน 3 อันดับดังนี้ อันดับแรกประกอบด้วยการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางและการพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง อันดับรองลงมาประกอบด้วยการพูดเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างภาษาและการใช้คำศัพท์ทั่วไป อันดับสุดท้ายประกอบด้วยการพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ

1.2.2 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาของนักเรียน
ช่างยนต์

รายการ	Mean (SD)
1) การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam)	2.69 (0.71)
2) การใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น จับมือทักทาย สัญลักษณ์ทางมือที่สื่อความหมายที่สุภาพทางวัฒนธรรม	2.57 (0.71)

จากตารางที่ 12 สรุปได้ว่า นักเรียนช่างยนต์มีความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านองค์ประกอบที่ 2 ความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา ดังนี้ การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่นการใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam) ($\bar{x} = 2.69$ SD = 0.71) และการใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่นการจับมือทักทาย สัญลักษณ์ทางมือที่สื่อความหมายที่สุภาพทางวัฒนธรรม ($\bar{x} = 2.57$ SD = 0.71) ตามลำดับ

ขณะที่ ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา สามารถสรุปได้ดังนี้ ครูจำนวน 3 คน มีความคิดเห็นว่าการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam) การเลือกใช้สรรพนาม คำเรียกขาน และคำลงท้ายมีความสำคัญมากต่อนักเรียน ส่วนการใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่นจับมือทักทาย สัญลักษณ์ทางมือที่สื่อความหมายที่สุภาพทางวัฒนธรรม ครูจำนวนน้อยเห็นว่ามีสำคัญต่อผู้เรียน โดยครูให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมดังต่อไปนี้

“ควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษาในบทเรียนอีก เพื่อให้
นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมได้ถูกต้องมากขึ้น เช่น การเลือกใช้ภาษาที่สุภาพ
การใช้น้ำเสียง.” (ครู # 5)

“นอกจากพูดสื่อสารได้แล้วการใช้ภาษากายหรือสัญลักษณ์มือในการสื่อสาร
เป็นข้อมูลความรู้ที่นักเรียนต้องเรียนรู้ เพราะเป็นภาษาเหล่านี้จะช่วยให้การ
พูดสื่อสารเกิดความเข้าใจง่ายขึ้น” (ครู # 3)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาสรุปได้ว่า ครูเห็นว่าการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ส่วนการใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมมีความสำคัญเป็นอันดับรองลงมา

ขณะที่ ช่างยนต์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาว่าองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาที่มีความสำคัญ คือมีช่างยนต์เพียง 4 คนจากจำนวน 10 คนมีความคิดเห็นในเรื่องการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การเลือกใช้สรรพนาม คำเรียกขาน คำลงท้าย ส่วนการใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น จับมือทักทาย สัญลักษณ์ทางมือที่สื่อความหมายที่สุภาพทางวัฒนธรรมพบว่า ช่างยนต์จำนวนมากที่เห็นว่ามีมีความสำคัญในการสื่อสาร โดยครูให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมดังต่อไปนี้

“เวลาที่ต้องพูดภาษาอังกฤษ เราต้องนึกถึง คำที่เรียกตนเอง แทนเพื่อน คำตอบรับ แล้วก็การทักทาย เช่น การทักทายได้ถูกต้องถือเป็นการให้ความเคารพและให้เกียรติเจ้านาย” (ช่างยนต์ # 2)

“ภาษากายเป็นภาษาที่ช่วยให้การสื่อสารช่วยสื่อสารได้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่น หากเราพูดสื่อสารไม่ได้ เราก็สามารถใช้มือหรือสีหน้าช่วยอธิบายได้” (ช่างยนต์ # 7)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นช่างยนต์เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาสรุปได้ว่า การใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ส่วนการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่นการใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam) มีความสำคัญในลำดับรองลงมา

สรุป องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา ที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม อันได้แก่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ให้ความสำคัญ คือ อันดับแรก คือการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam) และอันดับรองลงมา คือการใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม

1.2.3 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางกลวิธีการสื่อสารของนักเรียน
ช่างยนต์

รายการ	Mean (SD)
1) การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่น การแก้ไขสิ่งที่พูดสื่อสารผิดพลาดในการพูดได้ด้วยตนเอง	2.74 (0.80)
2) การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียง เพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่น การพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาอธิบาย การเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่นึกไม่ออก	2.68 (0.71)

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่า นักเรียนช่างยนต์มีความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารองค์ประกอบที่ 3 ความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร ดังนี้ การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่นการแก้ไขสิ่งที่พูดสื่อสารผิดพลาดในการพูดได้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 2.74$ $SD = 0.80$) มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ในขณะที่การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียงเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่นการพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาอธิบาย การเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่นึกไม่ออก ($\bar{x} = 2.68$ $SD = 0.71$) มีความสำคัญเป็นลำดับรองลงมา

ขณะที่ ครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้ ครูจำนวนมาก เห็นว่าการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์และวิธีการเทียบเคียงเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่นการพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาอธิบาย การเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่นึกไม่ออกมีความสำคัญต่อนักเรียนช่างยนต์มากที่สุด ในขณะที่การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่นการแก้ไขสิ่งที่พูดสื่อสารผิดพลาดในการพูดได้ด้วยตนเอง มีครูจำนวนน้อยที่เห็นว่ามีความสำคัญ โดยครูให้เหตุผลต่าง ๆ ในมูมดังต่อไปนี้

“ถ้าหากในขณะที่เราพูดสื่อสารแล้วนึกคำศัพท์ที่จะใช้พูดไม่ออก วิธีการเลือกคำศัพท์พื้นฐานที่เรานึกออกมาใช้อธิบาย จะช่วยให้การพูดสื่อสารบรรลุเป้าหมายและมีความเข้าใจได้ง่ายขึ้น” (ครู # 1)

“ขณะการพูดคุยสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานหรือลูกค้า หากรู้ว่าประโยคที่พูดออกไปผิด แล้วพูดแก้ไขอีกรอบจะเป็นสิ่งดีที่ทำให้การสื่อสารมีความเข้าใจและชัดเจนขึ้น เป็นกลวิธีที่นักเรียนต้องได้เรียนรู้” (ครู # 4)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นครูเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้ ครู เห็นว่าการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียง เพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ในขณะที่การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา มีความสำคัญในลำดับรองลงมา และมีความสำคัญค่อนข้างน้อย

ขณะที่ ช่างยนต์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร สรุปได้ดังนี้ ช่างยนต์จำนวนมากเห็นว่าการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียงเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา มีความสำคัญต่อการสื่อสาร ในขณะที่การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา ช่างยนต์จำนวนน้อย เห็นว่ามีความสำคัญต่อการสื่อสาร โดยช่างยนต์ให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมมองต่อไปนี้

“การพูดภาษาอังกฤษในขณะทำงานจะชอบมีปัญหาที่ฟังไม่ทันและคิดคำศัพท์ไม่ออกเมื่อต้องการพูด...ก็ใช้วิธีขอให้คู่สนทนาพูดอีกรอบ...และในขณะที่พูดไปแล้วนึกคำศัพท์ไม่ออก ก็ใช้วิธีการเอาคำศัพท์พื้นฐานง่าย ๆ ที่เราพอจะนึกออกมาใช้อธิบาย” (ช่างยนต์ # 9)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นช่างยนต์เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ตามองค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร สรุปได้ว่า การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียง เพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา มีความสำคัญต่อการสื่อสารเป็นอันดับแรก ส่วนการใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา มีความสำคัญในอันดับรองลงมา

สรุป องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร ที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม อันได้แก่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ให้ความสำคัญในอันดับแรก คือการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์

และวิธีการเทียบเคียงเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา ส่วนอันดับรองลงมา คือ การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา

1.2.4 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น องค์ประกอบที่ 4 ด้านความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา

รายการ	Mean (SD)
1) การพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ	3.04 (0.67)
2) การถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ยานยนต์	2.97 (0.72)
3) การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะยานยนต์ รูปทรง สี ขนาด	2.92 (0.73)
4) การพูดให้เหตุผลในเรื่องต่าง ๆ เช่น การให้เหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนน้ำมันเครื่องไม่ตรงตามกำหนดส่งผลให้เครื่องยนต์เกิดปัญหา	2.91 (0.75)
5) การพูดเจรจาต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การเจรจาต่อรองขอเพิ่มระยะเวลาในการซ่อมยานยนต์	2.89 (0.76)
6) การพูดสาธิตในเรื่องต่าง ๆ เช่น การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน	2.83 (0.71)
7) การพูดอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบข้อมูลอะไหล่ยานยนต์ การอธิบายกราฟ ตาราง และแผนภูมิต่าง ๆ	2.82 (0.73)
8) การพูดอธิบายแผนงานต่าง ๆ ในอนาคต เช่น การวางแผนการให้บริการซ่อมยานยนต์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ	2.80 (0.72)
9) การพูดอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ	2.80 (0.75)
10) การพูดออกคำสั่งในเรื่องต่าง ๆ	2.78 (0.78)
11) การพูดอธิบายกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อห้ามต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	2.78 (0.76)
12) การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการการซ่อมยานยนต์	2.77 (0.72)
13) การพูดนำเสนอผลงานต่าง ๆ เช่น ผลการปฏิบัติงานซ่อมยานยนต์ในแต่ละเดือน	2.73 (0.72)
14) การพูดตอบโต้ทางโทรศัพท์	2.65 (0.72)

จากตารางที่ 14 องค์กรประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ จากผลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความต้องการจำเป็นด้านองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์มากใน 3 อันดับแรก คือ การพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ ($\bar{x} = 3.04$ SD = 0.67) การถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้ยานยนต์ ($\bar{x} = 2.97$ SD = 0.72) การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะยานยนต์ รูปทรงสี ขนาด ($\bar{x} = 2.92$ SD = 0.73) ส่วนองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาที่มีต้องการจำเป็นน้อย คือ การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการซ่อมยานยนต์ ($\bar{x} = 2.77$ SD = 0.72) การพูดนำเสนอผลงานต่าง ๆ เช่น ผลการปฏิบัติงานซ่อมยานยนต์ในแต่ละเดือน ($\bar{x} = 2.73$ SD = 0.72) และการพูดโต้ตอบทางโทรศัพท์ ($\bar{x} = 2.65$ SD = 0.72)

ขณะที่ ครู มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การพูดคุยสนทนาเพื่อสอบถามข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับยานยนต์ เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับยานยนต์ 2) การพูดสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมไปถึงวิธีการซ่อมยานยนต์ให้แก่เพื่อนร่วมงานและลูกค้าพึงได้ 3) การพูดระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์ องค์กรประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาดังกล่าวข้างต้นพบว่า มีครู จำนวน 5 คน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในขณะที่มี ครู จำนวน 3 คน ที่ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่านอกเหนือจากประเภทที่กล่าวข้างต้นแล้ว นักเรียนช่างยนต์ควรจำเป็นต้อง 4) การพูดแลกเปลี่ยน โต้ตอบ ความคิดเห็นในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้ โดยครูให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมนดังต่อไปนี้

“นักเรียนช่างยนต์ยังต้องสามารถให้คำแนะนำหลังการซ่อมบำรุงเช่นกัน ...นอกจากนั้นยังต้องมีการสอบถามข้อมูลต่าง ๆ กับผู้รู้ซึ่งอาจจะจะเป็นชาวต่างชาติที่เป็นเพื่อนร่วมงาน หรือนายจ้างมากกว่าการพูดเฉย ๆ เพื่อแนะนำลูกค้า” (ครู # 3)

“ต้องมีความรู้ความสามารถในการสาธิตขั้นตอนการใช้เครื่องมือช่างชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในการซ่อมแก่ลูกน้องหรือเพื่อนร่วมงานได้ เช่น สาธิตการใช้ อุปกรณ์ตรวจเช็คสภาพรถยนต์” (ครู # 4)

“ระหว่างการทำหน้าที่ซ่อมบำรุง นักเรียนต้องแลกเปลี่ยน โต้ตอบ สอบถามกับผู้รู้ซึ่งอาจจะเป็นชาวต่างชาติที่เป็นเพื่อนร่วมงาน หรือนายจ้าง มากกว่าการพูดเฉย ๆ เพื่อแนะนำลูกค้า” (ครู # 3)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่ และสถานการณ์การใช้ภาษาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ครูเห็นว่ามี ความสำคัญ คือการถามข้อมูลและการให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ การพูดสาธิตในเรื่องต่าง ๆ การพูดให้อธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์ และการพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

ขณะที่ ช่างยนต์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) การพูดสอบถามข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับยานยนต์ เช่น การถามข้อมูลการใช้งานยานยนต์ 2) การพูดสาธิตการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ที่ใช้ในการซ่อมแซมยานยนต์ 3) การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่างของยานยนต์ได้ 4) การพูดบอกขั้นตอนในการดำเนินการซ่อมยานยนต์แก่ลูกค้า พบว่ามีช่างยนต์จำนวน 10 คน มีความต้องการในประเภทดังกล่าวข้างต้น นอกจากจากนั้นยังพบว่ามีช่างยนต์ จำนวนมากมีความต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับ 5) การพูดสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการซ่อมยานยนต์ รวมไปถึง 6) การพูดอธิบายแผนงานต่าง ๆ ที่วางไว้ให้เพื่อนร่วมงานฟังได้ และ 7) การพูดเจรจาต่อรองเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินการซ่อมยานยนต์และเจรจาต่อรองราคา โดยช่างยนต์ให้เหตุผลต่าง ๆ ในมุมนี้นี้

“เมื่อหัวหน้าช่าง ได้รับงานและสิ่งที่จะต้องทำก่อนที่งานจะถูกส่งออกไปยังแผนกต่าง ๆ คือการตรวจสอบสภาพความชำรุดของรถ ช่างก็จะถามข้อมูล แล้วก็ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการซ่อม” (ช่างยนต์ # 5)

“หน้าที่สำคัญของช่างในศูนย์บริการแห่งนี้ก็จะมีหน้าที่ตั้งแต่การสอบถามสภาพปัญหาที่เกิดกับรถจากผู้เข้ามาใช้บริการเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น...อธิบายการซ่อม...สอบถามความคิดเห็นจากผู้ใช้บริการ...” (ช่างยนต์ # 8)

“สำหรับช่างในตำแหน่งนี้มักจะได้ทำงานอยู่ในส่วนตรวจเช็ครถ มีหน้าที่ในการตรวจสอบหาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับระบบรถยนต์ อธิบายปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นก็ประเมินความเสียหายและการประเมินราคาในการซ่อมรถยนต์ ...เจรจาต่อรองระยะเวลาที่ใช้ในการซ่อมรถยนต์ เจรจาต่อรองราคากับลูกค้า” (ช่างยนต์ # 4)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ช่างยนต์มีความคิดเห็นว่ามีสำคัญต่อการประกอบอาชีพช่างยนต์ ได้แก่ 1) การพูดถามข้อมูลเกี่ยวกับรถยนต์ เช่น การถามข้อมูลการใช้งานรถยนต์ 2) การพูดสาธิตการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมแซมรถยนต์ รวมไปถึงระบบการทำงานและส่วนประกอบต่างของรถยนต์ได้ 3) การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่างของยานยนต์ได้ 4) การพูดบอกขั้นตอนในการดำเนินการซ่อมยานยนต์แก่ลูกค้า 5) การพูดสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการซ่อมยานยนต์ รวมไปถึง 6) การพูดอธิบายแผนงานต่าง ๆ ที่วางไว้ให้เพื่อนร่วมงานฟังได้ และ 7) การพูดเจรจาต่อรองเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำเนินการซ่อมยานยนต์และเจรจาต่อรองราคา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนช่างยนต์และการให้สัมภาษณ์ของครูและช่างยนต์ พบว่านักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์มีความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบความสามารถทางการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา 3 อันดับแรก สามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา

การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นตามองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา		
นักเรียนช่างยนต์	ครู	ช่างยนต์
1) การพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ	1) การสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ	1) การสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ
2) การสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ	2) การพูดสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	2) การพูดสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ
3) การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะยานยนต์ รูปทรง สี ขนาด	3) การพูดให้อธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน 3) การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	3) การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ได้ 3) การพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการการปฏิบัติงาน

จากตารางที่ 15 สรุปได้ว่า องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีสำคัญเป็น อันดับแรก คือ การพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ การสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ส่วนอันดับรองลงมา คือ การพูดสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ และอันดับที่สาม คือ การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะยานยนต์ รูปทรง สี ขนาด การพูดให้อธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ และการพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้

1.3 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

1.3.1 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์

รายการ	Mean (SD)
1) การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	3.02 (0.77)
2) การฝึกพูดเป็นคู่	2.93 (0.76)
3) การบรรยาย	2.88 (0.71)
4) การฝึกพูดในกลุ่ม	2.83 (0.78)
5) การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	2.82 (0.81)
6) การแสดงบทบาทสมมติ	2.74 (0.75)
7) การทำโครงการ	2.72 (0.82)
8) การพูดหน้าชั้นเรียน	2.67 (0.78)
9) การอภิปรายในชั้นเรียน	2.66 (0.79)

ตารางที่ 16 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ ผลสรุปข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพตามในมุมมองนักเรียนช่างยนต์มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง ($\bar{x} = 3.02$ SD = 0.77) การฝึกพูดเป็นคู่ ($\bar{x} = 2.93$ SD = 0.76) การบรรยาย ($\bar{x} = 2.88$ SD = 0.71) ส่วนความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพตามความต้องการของนักเรียนช่างยนต์ในระดับที่น้อย คือ การทำโครงการ ($\bar{x} = 2.72$ SD = 0.82) การพูดหน้าชั้นเรียน ($\bar{x} = 2.67$ SD = 0.78) การอภิปรายในชั้นเรียน ($\bar{x} = 2.66$ SD = 0.79)

ครูและช่างยนต์

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ ในมุมมองของครู จากการวิเคราะห์ พบว่าครูจำนวนมากมีความต้องการจำเป็นในรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีการเรียนแบบปฏิบัติมากกว่าการเรียนแบบทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ซึ่งการเรียนแบบปฏิบัติประกอบไปด้วย การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ การพูดสนทนาเป็นคู่ ตามลำดับ นอกเหนือจากนั้นยังพบว่าครูจำนวนหนึ่งที่มีความต้องการจำเป็นให้นักเรียนช่างยนต์ได้เรียนด้านทฤษฎี คือ การบรรยาย ควบคู่ไปด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

“การให้นักเรียนฝึกพูดในสถานการณ์จริง...จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะว่าสถานการณ์ต่าง ๆ จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถนึกถึงคำศัพท์มาประกอบเป็นประโยคและรู้ว่สถานการณ์แต่ละสถานการณ์ควรใช้ประโยคในการพูดอย่างไร” (ครู # 3)

“การแสดงบทบาทสมมตินั้น...เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง นักเรียนจะได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ มากมายจากบทบาทที่สมมติขึ้นและสามารถส่งเสริมความจำด้านการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น” (ครู # 2)

“ควรมีการสอนแบบบรรยาย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ทฤษฎีต่าง ๆ ก่อน และในการสอนควรมีการยกตัวอย่างให้เด็กฟังหลาย ๆ ตัวอย่างเพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้อง.” (ครู # 4)

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในมุมมองของครูและช่างยนต์ ประกอบไปด้วย การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ การสนทนาเป็นคู่และการบรรยาย

สรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) การฝึกพูดในสถานการณ์จริง 2) การแสดงบทบาทสมมติ 3) การฝึกพูดเป็นคู่และการบรรยาย

1.3.2 ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์

รายการ	Mean (SD)
1) สื่อออนไลน์ เช่น คลิปการสนทนาใน Youtube, Website	3.11 (0.74)
2) สื่อที่เป็นของจริง เช่น การเรียนรู้โดยใช้อะไหล่ของจริง	3.11 (0.74)
3) หนังสือเรียน	3.06 (0.66)
4) วีดิทัศน์ เช่น วีดิโอบันทึกภาพและเสียงบทสนทนา	3.04 (0.79)
5) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	2.97 (0.75)
6) เทปบันทึกเสียงสนทนา/แผ่นซีดีบันทึกเสียงสนทนา	2.86 (0.79)

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ผลสรุปข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความต้องการจำเป็นในสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพตามความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สื่อออนไลน์ เช่น Youtube, Website ($\bar{x} = 3.11$ SD = 0.74) สื่อที่เป็นของจริง เช่น การเรียนรู้โดยใช้อะไหล่ที่เป็นของจริงมาอธิบายประกอบ ($\bar{x} = 3.11$ SD = 0.74) หนังสือเรียน ($\bar{x} = 3.06$ SD = 0.66)

เมื่อสัมภาษณ์ครูและช่างยนต์เกี่ยวกับสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ครูและช่างยนต์ มีความคิดเห็นว่าเป็นทางด้านสื่อประกอบการเรียนการสอนโดยส่วนใหญ่เป็นสื่อเทคโนโลยี เช่น สื่อออนไลน์ สื่อมัลติมีเดีย หรือวีดิทัศน์ ซึ่งสื่อดังกล่าวเป็นสื่อที่มีเนื้อหาภาพประกอบการเรียนการสอน มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ปฏิบัติภายในบทเรียน และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยความหลากหลาย และยังพบว่ามีความคิดเห็นที่สื่อที่เป็นหนังสือหรือเอกสารประกอบการเรียนเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน โดยรายละเอียดมีดังนี้

“เนื่องจากอย่างแรกนักเรียนจะได้ฟังเสียงสนทนา... ให้เกิดความคุ้นชินสามารถออกเสียง และมีจังหวะในการพูดได้ถูกต้อง... ส่วนภาพเคลื่อนไหวก็มีประโยชน์มากเช่นกัน นักเรียนจะสามารถดูได้ว่าเจ้าของภาษามีรูปปากใน

การออกเสียงแบบไหน...ภาพยังช่วยให้นักเรียนจำประโยคหรือรูปภาพที่จะใช้ในการสนทนาได้ดีขึ้นด้วย เพราะนักศึกษาจะเห็นภาพและจำการใช้ภาษาไปในคราวเดียวกัน” (ครู # 3)

“ครูคิดว่าสื่อที่จะช่วยให้การพูดของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในยุคนี้น่าจะเป็นสื่อมัลติมีเดีย โปรแกรมต่าง ๆ เช่น โปรแกรมฝึกภาษาในคอมพิวเตอร์ มันจะมีภาพ เสียง และอะไรหลาย ๆ อย่างอยู่ในนั้นจะทำให้นักเรียนมีความตื่นเต้นที่อยากจะเรียนรู้...” (ครู # 5)

“สื่อที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนข้างยนต์ได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพนอกจากจะเป็นเอกสารและหนังสือเรียนแล้ว คลิปวิดีโอหรือสื่อออนไลน์ก็ช่วยส่งเสริมให้ใช้ภาษาอังกฤษได้เช่นกัน” (ข้างยนต์ # 1)

สรุปได้ว่า สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ ครูและข้างยนต์ มีความคิดเห็นว่าเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนข้างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพข้างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย สื่อวีดิทัศน์ สื่อออนไลน์ สื่อมัลติมีเดีย (โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน) และหนังสือเรียน

สรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนข้างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพข้างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ประกอบด้วย 1) สื่อออนไลน์ 2) หนังสือเรียน และ 3) สื่อที่เป็นของจริง สื่อวีดิทัศน์ และสื่อมัลติมีเดีย

1.3.3 ความคิดเห็นต่อรูปแบบการวัดประเมินผลที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

เมื่อสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับรูปแบบการวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย มีการประเมินอิงตามสมรรถนะรายวิชา และคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและสนทนาคู่ และการทำแบบทดสอบ มีรายละเอียดดังนี้

“ควรใช้วิธีการประเมินผลที่มีความหลากหลาย ทั้งการสัมภาษณ์ การสังเกต การทำแบบทดสอบ การทำใบงาน และการทำกิจกรรมเดี่ยวหรือกิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น และถ้าหากว่าจะวัดผลการพูดอาจรวมไปถึงการจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้มีโอกาสอยู่ในสถานการณ์จริง เพื่อวัดความสามารถสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจและสื่อสารเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจได้จริงและโต้ตอบได้” (ครู # 1)

“รูปแบบในการวัดประเมินผลควรมีความสอดคล้องกับสภาพบริบทของสิ่งแวดล้อมและบริบทของนักเรียนช่างยนต์ ได้แก่ การสอบพูดสนทนา การทำกิจกรรมเดี่ยวหรือกิจกรรมกลุ่ม การสังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทำแบบทดสอบ เป็นต้น” (ครู # 4)

“ควรมีการจัดทำโครงการภาษาอังกฤษขึ้นเพื่อประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และเชิญชาวต่างชาติหรือเจ้าของภาษา มาทำการสัมภาษณ์เพื่อประเมินนักเรียนช่างยนต์ โดยใช้เกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานตามที่กรมอาชีวศึกษาและสมรรถนะของอาชีพช่างยนต์ ที่กำหนดไว้ตามความเหมาะสม” (ครู # 2)

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในมุมมองของครู ประกอบด้วย การสอบสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม การทำแบบทดสอบ การสังเกต และการทำใบงาน

1.3.4 ความคิดเห็นต่อจำนวนชั่วโมงในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้ การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

ประเด็นเกี่ยวกับคาบในการจัดการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ที่มีความเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่าครูจำนวนมากมีความต้องการให้เพิ่มคาบในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่างยนต์จาก 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็น 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีชั่วโมงในการนำสิ่งที่เรียนมาไปฝึกปฏิบัติ เช่น การฝึกพูดสนทนา โดยรายละเอียดดังนี้

“ครูคิดว่า นักเรียนควรจะได้เรียนอย่างน้อย 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เพราะว่าการเรียนแค่ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แค่เนื้อหาทางทฤษฎีนี้ก็จะไม่ค่อยจะพอ... ควรจะมีการเพิ่มขึ้นมาอีกชั่วโมงก็ยังดี... ให้ให้นักเรียนได้เรียนภาคปฏิบัติบ้าง นักเรียนจะได้มีประสบการณ์ในการนำสิ่งที่ได้เรียนมาไปใช้” (ครู # 4)

“คาบเรียนต่อสัปดาห์เหลือ ควรจะเป็น 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์นะ เพราะว่า 2 ชั่วโมงมันน้อยไป สอนเนื้อหาไม่ค่อยจะทัน... ถ้าหากเราเพิ่มมาอีก 1 ชั่วโมง ครูก็คิดว่าน่าจะสอนเนื้อหาได้หมดนะ แล้วก็จะได้ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมด้วย เด็กจะได้รู้ว่าเวลาเราจะเอาไปใช้ เอาไปใช้ยังไง” (ครู # 2)

สรุปได้ว่า คาบการเรียนการสอนที่ครูเห็นว่ามีเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

1.4 สรุปผลข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

สรุปผลข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ จากตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนช่างยนต์ช่างยนต์ และครู สามารถนำมาสรุปเพื่อเป็นแนวทางเพื่อนำใช้ในการออกแบบหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ดังต่อไปนี้

เนื้อหา จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าเนื้อหการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาควร

เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ช่างยนต์โดยตรง เพื่อให้ช่างยนต์ได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างสูงสุด และควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับเนื้อหาดังต่อไปนี้

องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษาตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ เช่น การพูดทักทายทั่วไปในชีวิตประจำวัน การพูดสาริต การพูดบรรยาย การพูดให้อธิบายขั้นตอน การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และ การพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ เป็นต้น

องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ตัวอย่างต้องการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ได้แก่ การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การพูดออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง รวมไปถึงการเรียงเรียงประโยคได้ถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ในการพูดได้ถูกต้อง การใช้คำศัพท์ทั่วไป และการพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ

องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา ได้แก่ การใช้ภาษากาย (body language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม มีความสำคัญเป็นอันดับแรก ตามด้วยการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (sir, madam)

องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร ได้แก่ การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูด ปฏิสัมพันธ์และวิธีการเทียบเคียง และการเลือกใช้วิธีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนาตามลำดับ โดยในการจัดเนื้อหาในหลักสูตรควรจัดให้สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความง่ายไปยังเนื้อหาที่มีความยากเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปเป็นลำดับขั้นตอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่ผู้เรียนต้องเรียนภาคทฤษฎีควบคู่กับการฝึกปฏิบัติสนทนา จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์ และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของช่างยนต์และครูเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอน พบว่าในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจัดการเรียนการสอนทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ควบคู่กับการทำกิจกรรมในระหว่างเรียน เช่น การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การฝึกพูดเป็นคู่ การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ในการปฏิบัติงานยานยนต์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้

สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรเป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเองเพื่อให้มีความสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งสื่อประกอบการเรียนการสอนในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรเป็นหนังสือเรียนหรือ

คู่มือที่เนื้อหาบทสนทนาที่การจำลองมาจากสถานการณ์ที่ปรากฏขึ้นจริงในการปฏิบัติงานยาวนาน เช่น กรณีศึกษาเกี่ยวกับการให้คำแนะนำการใช้งาน การดูแล และบำรุงรักษาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏภายในห้องโดยสาร นอกจากนี้ควรมีสื่อที่ทำให้ผู้เรียนเห็นสถานการณ์ในการนำไปใช้จริง คือ การใช้สื่อที่เป็นเทคโนโลยี อันได้แก่ สื่อออนไลน์ เช่น วิดีโอการสนทนาจากเว็บไซต์ และบันทึกเสียงสนทนา เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เรียนช่างยนต์ยังมีความต้องการจำเป็นให้ผู้สอนจัดให้มีสื่อที่เทคโนโลยีที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเพิ่มเติม คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม ทบทวนความรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีความเหมาะสมกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนช่างยนต์ จากการสอบถามความคิดเห็นจากครู พบว่า รูปแบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการวัดประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ คือ การประเมินตามสภาพจริง ประกอบไปด้วย การสอบสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม การสังเกตการมีส่วนร่วมการทำกิจกรรมในชั้นเรียน การทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย และการทำแบบทดสอบ

คาบในการจัดการเรียนการสอน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ควรมีคาบการเรียนการสอนที่ครูเห็นว่ามีความเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ส่วนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1 ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

ความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา และองค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา สรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา ตามความต้องการจำเป็นของตัวอย่าง ประกอบไปด้วย การพูดทักทาย กล่าวลา และขอโทษ การพูดสอบถามข้อมูลและการให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ การพูดสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ การพูดอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ การพูดอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ การพูดสอบถามความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ตามความต้องการจำเป็นของตัวอย่าง ประกอบไปด้วย คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การพูดออกเสียงได้ชัดเจนได้และถูกต้อง และหลักโครงสร้างประโยคและโครงสร้างภาษา

องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา ตามความต้องการจำเป็นของตัวอย่าง ประกอบไปด้วย การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้ภาษาที่เป็นทางการ (Formal Language) และไม่เป็นทางการ (Informal Language) มารยาทในการสื่อสาร น้ำเสียงและมารยาทในการสื่อสาร การใช้ภาษาท่าทางได้ถูกต้องตามหลักวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้ภาษามือ การวางท่าทาง การแสดงสีหน้าในระหว่างการสื่อสาร

องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา ตามความต้องการจำเป็นของตัวอย่าง ประกอบไปด้วย การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์และวิธีการเทียบเคียง ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อใช้อธิบาย การพูดร้องขอให้คู่สนทนาพูดอีกครั้ง และการใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไข

ข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา ได้แก่ การแก้ไขข้อผิดพลาดในระหว่างที่ทำการสนทนา

ขั้นที่ 2 การกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชา

การกำหนดวัตถุประสงค์ หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อพิจารณาจากความต้องการจำเป็นของตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม คือ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ควบคู่กับการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้การกำหนดวัตถุประสงค์ในหลักสูตรวิชาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชาได้ดังนี้

1) พูดทักทายทั่วไปเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานช่างยนต์

2) ฟัง-พูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปของลูกค้า ข้อมูลเกี่ยวกับยานยนต์ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานช่างยนต์

3) สาธิตขั้นตอนในการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานช่างยนต์

4) อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานช่างยนต์ตั้งแต่การรับรถ ระหว่างการดำเนินการ การส่งรถแก่ลูกค้า รวมไปถึงระยะเวลาในการดำเนินการให้บริการ

5) บรรยายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ รูปทรง ขนาด คุณสมบัติของยานยนต์และวัสดุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานช่างยนต์

6) อธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ในแต่ละส่วนของยานยนต์ประเภทต่าง ๆ

7) ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมทางภาษาและมารยาทสังคม

8) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

วัตถุประสงค์รายวิชาที่กำหนดขึ้นข้างต้นจะเป็นแนวทางเพื่อนำไปพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกเนื้อหาสาระ

การคัดเลือกเนื้อหาสาระใน หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดำเนินการคัดเลือกจากการวิเคราะห์ผลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ โดยได้ทำการคัดเลือกจากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ลำดับที่ 1-3 มาใช้เป็นข้อมูลในการคัดเลือกเนื้อหาสาระ การคัดเลือกเนื้อหาสาระเพื่อจัดทำหลักสูตร

รายวิชาจะดำเนินการคัดเลือกตามองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งรายละเอียดการคัดเลือกเนื้อหาสาระของแต่ละองค์ประกอบ มีดังนี้

ตารางที่ 18 การคัดเลือกเนื้อหาสาระหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
อาชีพช่างยนต์

ลำดับ	เนื้อหา	หน่วยการเรียนรู้
1	องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์	
	- การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง	1,2,3,4,5,6,8,9,11
	- การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง	1,2,3,4,5,6,7,8,9
	องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา	
	- การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามในการสื่อสาร	1,2,3,5,6,10,11,12
	องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา	
- การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์และวิธีการเทียบเคียง	1,2,3,4,5,6,7,8,9	
2	องค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา	
	- การพูดทักทาย กล่าวลา และขอโทษ	1,2,3,4,5,6,7,11
	- การพูดสอบถามข้อมูลและการให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ	1,2,3,4,6,7,11,12
2	องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์	
	- การพูดเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษา	1,2,4,7,12
	- การใช้คำศัพท์ทั่วไป	1,2,3,4,6,8,9,10
	องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา	
	- การใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม	1,2,4,6,7

ลำดับ	เนื้อหา	หน่วยการเรียนรู้
	องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา - การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจ	10,11,12
	องค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา - การสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ	2,4,9,10
3	องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ - การพูดเน้นหนักในคำ(stress) และการพูดประโยคเป็นจังหวะ (Intonation)	1,2,7,11,12
	องค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา - การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ	6,11
	- การพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน	3,4,6
	- การพูดอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์	5,8,10
	- การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความ คิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	4,7,11

ตารางที่ 18 แสดงการคัดเลือกเนื้อหาสาระที่นำไปใช้หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่มีภาระบุดำเนินความต้องการจำเป็นในการคัดเลือกเนื้อหา ซึ่งเนื้อหาที่มีความต้องการจำเป็นแบ่งตามองค์ประกอบ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา องค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา และมีการระบุหน่วย การเรียนรู้ที่นำหนักของเนื้อหาในแต่ละองค์ประกอบถูกนำไปจัดเรียงไว้

ทั้งนี้ผู้วิจัยมีเหตุผลในการคัดเลือกเนื้อหาสาระของแต่ละองค์ประกอบเพื่อนำไปใช้ในการ พัฒนา หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1

การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง

การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง ในการปฏิบัติงานยานยนต์การเลือกใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง เป็นองค์ประกอบย่อยที่จัดว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก จึงเป็นความต้องการที่ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 1 ขององค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ในขณะที่ความคิดเห็นของตัวอย่างที่เป็นนักเรียนช่างยนต์ให้ความสำคัญกับการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางอยู่ในลำดับที่ 2 แต่ช่างยนต์และครู เห็นว่าการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางเป็นหนึ่งในองค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากว่าส่วนประกอบของยานยนต์ อะไหล่ต่าง ๆ ของยานยนต์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ของยานยนต์โดยส่วนมากแล้วเป็นคำศัพท์ที่มีชื่อเรียกเฉพาะ และการปฏิบัติงานช่างยนต์ในชีวิตประจำวันมักพบเจอกับคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางทุกวัน ไม่เพียงเท่านั้นในเอกสารต่าง ๆ ที่ต้องใช้เป็นหลักฐานประกอบการปฏิบัติงานยานยนต์ก็จะปรากฏคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางให้เห็นอยู่เป็นประจำ จึงมีความสำคัญอย่างมากว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ควรจัดให้ การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง อยู่ในอันดับแรกขององค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์

การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง

การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง จัดเป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ที่ถูกจัดให้มีความสำคัญให้อยู่ในลำดับแรก จากผลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ พบว่า ช่างยนต์ให้ความสำคัญกับ การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและ อยู่ในลำดับที่ 2 แต่ในขณะที่นักเรียนช่างยนต์และครูให้ความสำคัญกับ การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง อยู่ในลำดับที่ 1 เนื่องจากในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง จัดว่ามีความสำคัญ เพราะว่าคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางในการปฏิบัติงานยานยนต์มักมีคำที่คล้ายคลึงกัน และหากออกเสียงคำศัพท์ที่พูดไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องจะกลายเป็นความหมายอื่นไปเลยจะส่งผลให้การสื่อสารเกิดความผิดพลาด นอกจากนั้น การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง ยังช่วยให้การพูดสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์สื่อสารกันได้ง่ายมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับตรงกันระหว่างคู่สนทนา ด้วยเหตุผลนี้การพูดออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้องควรให้ความสำคัญในอันดับแรก

การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม

ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมของคู่สนทนาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพูดสื่อสาร เนื่องจากอาชีพช่างยนต์เป็นอาชีพบริการ การเรียนรู้การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม ซึ่งประกอบไปด้วย การใช้ภาษาที่เป็น

ทางการและไม่เป็นทางการ (เช่น การใช้สรรพนาม การใช้คำกล่าวทักทาย คำกล่าวต้อนรับ เป็นต้น) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่ต้องเรียนรู้เพื่อสร้างความประทับใจให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการและเพื่อนร่วมงานด้วยตนเอง ซึ่งองค์ประกอบย่อยการใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เป็นองค์ประกอบที่นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในองค์ประกอบองค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา

การพูดทักทาย กล่าวลา และขอโทษ

ในการปฏิบัติงานยานยนต์สิ่งสำคัญที่ช่วยให้มีการเริ่มต้นการสนทนาและจบการสนทนาไปได้อย่างราบรื่น คือ การพูดทักทาย กล่าวลา และขอโทษ จัดเป็นองค์ประกอบย่อยในองค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษา ที่นักเรียนช่างยนต์ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากเป็นรูปแบบการสนทนาที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยและความประทับใจแก่คู่สนทนาทั้งช่างยนต์ดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการทักทาย กล่าวลา และขอโทษ มีตั้งแต่การใช้คำทักทายกับบุคคลแต่ละระดับ รวมถึงการกล่าวลา และการขอโทษ ที่ควรได้เรียนรู้

การพูดสอบถามข้อมูลและการให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ

การพูดสอบถามข้อมูลและการให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ จัดเป็นองค์ประกอบย่อยในองค์ประกอบความสามารถทางรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษาที่นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ จำนวนมากเห็นพ้องต้องกันว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการปฏิบัติงานยานยนต์และมีความคิดเห็นตรงกันว่าควรจัดให้เป็นรูปแบบการสนทนาที่ควรจัดให้อยู่ในอันดับแรกของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เนื่องจากว่า ในการปฏิบัติงานยานยนต์ การพูดสอบถามข้อมูลลูกค้า การสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับยานยนต์ การให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับยานยนต์ แก่ลูกค้า นับว่าเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากและต้องใช้อยู่เป็นประจำ

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2

การพูดเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษา

ในองค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ มีองค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่ถูกจัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 คือ การพูดเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักโครงสร้างภาษา ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยที่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์จำนวนมาก เห็นว่ามีความคิดเห็นที่มีความสำคัญเมื่อต้องการพูดสื่อสาร เนื่องจากว่า ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานยานยนต์ การวางรูปประโยค เช่น S.+V., S.+V.+O. ได้ถูกต้องจะทำให้เกิดความเข้าใจกันระหว่างคู่สนทนาได้ง่ายขึ้น

การใช้คำศัพท์ทั่วไป

การใช้คำศัพท์ทั่วไป เป็นหนึ่งในองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ ที่มีความสำคัญต่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานยานยนต์ ซึ่ง

ในการปฏิบัติงานยานยนต์ไม่เพียงแต่การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางที่มีความสำคัญเท่านั้น การใช้คำศัพท์ทั่วไป ก็มีความสำคัญ เป็นคำศัพท์ที่ใช้เพื่อช่วยอธิบายขยายความข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยานยนต์ อีกทั้งยังใช้เพื่อสอบถามและให้รายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับยานยนต์ โดยการใช้คำศัพท์ทั่วไปนี้ นักเรียนช่างยนต์จำนวนหนึ่งเห็นว่ามีสำคัญต่อการปฏิบัติงานยานยนต์ แต่ในขณะที่ครู และช่างยนต์จำนวนมาก เห็นว่ามีสำคัญต่อการปฏิบัติงานงานยานยนต์ค่อนข้างมาก

การใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม

ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์ มีสิ่งหนึ่งซึ่งช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจระหว่างคู่สนทนาได้ดีขึ้น คือ การใช้ภาษาท่าทางในการสื่อสารได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งช่างยนต์และนักเรียนช่างยนต์จำนวนมาก เห็นว่าการใช้ภาษาท่าทางได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สัญลักษณ์มือ การแสดงสีหน้าในขณะการสื่อสาร ช่วยให้การสื่อสารเกิดความเข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น จึงเป็นเหตุผลการใช้ภาษาท่าทางได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมมีความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 2 ขององค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา

การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจในกับสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา

การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจในกับสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่น การแก้ไขข้อผิดพลาดจากการสื่อสารได้ด้วยตนเอง เป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีภาษา ที่นักเรียนช่างยนต์ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก แต่ในขณะที่ครูและช่างยนต์ให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 2 เนื่องจากว่าในการปฏิบัติงานยานยนต์ การพูดสื่อสารต้องพูดกับคู่สนทนาเพียงเพื่อให้เข้าใจ ไม่ต้องกังวลว่าสิ่งใดพูดผิดพูดถูกแล้วต้องพูดแก้ไข แต่เป็นสิ่งที่ควรที่จะได้เรียนรู้ไว้เพื่อยกระดับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานยานยนต์มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

การสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ

การสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานยานยนต์เป็นหนึ่งในองค์ประกอบย่อยที่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์จำนวนมากให้ความสำคัญ เนื่องจากว่าในการปฏิบัติงานยานยนต์ ความรู้ความสามารถในการสาธิตวิธีการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานยานยนต์มีความจำเป็นมากในการปฏิบัติงานสำหรับช่างยนต์ ที่จะช่วยเพื่อนร่วมงานที่เป็นช่างยนต์มีความรู้ความเข้าใจในการใช้อุปกรณ์เกิดความคุ้นชินมากขึ้น ไม่เพียงเท่านั้นในการปฏิบัติงานยานยนต์ การสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เบื้องต้นสำหรับการใช้ซ่อม บำรุง รักษายานยนต์แก่ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการก็มีความสำคัญเช่นกัน

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3

การพูดเน้นหนักในคำ(stress) และการพูดประโยคเป็นจังหวะ (Intonation)

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มีนักเรียนช่างยนต์และครูจำนวนมากเห็นว่า การพูดเน้นหนักในคำ(stress) และการพูดประโยคเป็นจังหวะ (Intonation) มีความสำคัญต่อการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เนื่องจากว่า ในการพูดสื่อสารที่ให้ความสำคัญกับจังหวะหรือการเน้นหนักในคำหรือประโยคไม่ว่าจะเป็น ประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคขอร้อง หรือประโยคอุทาน ล้วนส่งเสริมให้สถานการณ์ในการพูดสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่น มีสีสันในการสื่อสารและมีความเข้าใจง่ายว่าประโยคที่พูดสื่อสารเป็นประโยคชนิดใด ในขณะที่เดียวกันช่างยนต์จำนวนน้อย ยังเห็นว่าการพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคเป็นจังหวะมีความสำคัญในการพูดสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์ แต่อย่างไรก็ตามในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์ การพูดเน้นหนักในคำและการพูดประโยคเป็นจังหวะ เป็นวิธีการที่ทำให้การสื่อสารที่เข้าใจง่ายมากขึ้น

การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ

การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น การพูดบรรยายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับ ลักษณะ รูปทรง ขนาด สีของยานยนต์ เป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญที่นักเรียนช่างยนต์จัดลำดับความสำคัญให้อยู่ในลำดับที่ 3 แต่ในขณะที่ครูและช่างยนต์ เห็นว่าเป็นองค์ประกอบย่อยที่มีความสำคัญไม่มาก แต่ในการปฏิบัติงานยานยนต์การพูดบรรยายลักษณะ รูปทรง ขนาด และสีของยานยนต์มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานสำหรับการพูดให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับยานยนต์ การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ จึงถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 3

การพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน

การพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน อันได้แก่ ขั้นตอนในการรับรถ ขั้นตอนต่างๆ ในระหว่างการดำเนินการซ่อม และขั้นตอนในการส่งรถแก่ลูกค้า จัดเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญที่นักเรียนช่างยนต์ในลำดับที่ค่อนข้างน้อย แต่ในขณะที่ช่างยนต์และครูให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 3 เนื่องจากว่าในการปฏิบัติงานยานยนต์ การอธิบายขั้นตอนในการดำเนินการซ่อมบำรุงรักษายานยนต์ให้ลูกค้าฟังอย่างคร่าว ๆ เป็นเรื่องที่จำเป็นมาก และเป็นขั้นตอนที่ลูกค้าจะได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการซ่อมของช่างยนต์ อีกทั้งการพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานยังเป็นประโยชน์แก่ช่างยนต์ด้วยกันเองเป็นสิ่งที่ช่างยนต์จะต้องใช้เพื่อพูดอธิบายแผนงานต่าง ๆ ในการให้บริการด้วยตนเอง

การพูดอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์

การพูดอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์ เช่น การอธิบายเกี่ยวกับ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ ระบบการทำงานของยานยนต์ทุกรุ่น ทุกประเภท เป็นองค์ประกอบ

ย่อยที่ นักเรียนช่างยนต์ส่วนน้อยเห็นว่ามีสำคัญ แต่ในขณะที่ช่างยนต์และครูเห็นว่า การพูดอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ของยานยนต์มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากว่าในการปฏิบัติงานยานยนต์ การรู้และสามารถอธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ได้ของยานยนต์ได้เป็นพื้นฐานความรู้ที่จะใช้อธิบายและแนะนำวิธีการในการบำรุง ดูแล รักษารถยนต์ได้ การเลือกซื้อยานยนต์ที่มีความเหมาะสมกับการใช้งาน

การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสอบถามความคิดเห็นในการให้บริการงานยานยนต์ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกซื้อยานยนต์ที่เหมาะสมกับการใช้งาน เป็นสิ่งที่มีสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบนี้ ช่างยนต์ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 5 ในขณะที่นักเรียนช่างยนต์และครู ที่เห็นว่าองค์ประกอบย่อยนี้มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานยานยนต์ เนื่องจากในงานบริการการแสดงความคิดเห็นเป็นสิ่งสำคัญต่อการปฏิบัติงานเพื่อให้มีผลงานที่ดีขึ้นและช่วยให้มีการตัดสินใจได้ง่ายขึ้น

ขั้นที่ 4 การจัดเนื้อหาสาระ

การจัดเนื้อหาสาระที่ได้จากการคัดเลือกในขั้นตอนที่ 3 สามารถนำมาจัดให้เป็นหน่วยการเรียนรู้ใน หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ได้ดังต่อไปนี้ โดยรายละเอียดเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้แสดงไว้ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 19 ตารางแสดงการจัดเนื้อหาสาระ หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
1.Greeting Customer	ข้อ 1.,2.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Automotive Mechanic Fields, Greeting, Customer's Documents, Auto Part - Pronunciation: Intonation, Pitch and Stress - Structure/Grammar: Wh-Question <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Formal and Informal of Greeting <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Literal Translation <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Offering Help to Customer - Asking Important Details of Customer - Asking and Giving Detail about Auto Part
2. The Right Tool for The Right Job	ข้อ 2.,3.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Material of Tools, Name of Tools, Shape of Tools - Pronunciation: Word Stress and Sentence Stress - Structure/Grammar: Wh-Question (How) <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Formal and Informal Polite Question

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
		<p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Switch to Mother Tongue <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Explaining What the Tool are Made Of - Demonstrating a Process of Using Tool
3. Check-Up Your Vehicle	ข้อ 3.,7.	<p>Linguistic :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Vehicle Inspection Equipment, Verb (Clean, Wash, Repair, Sweep, Scrub, Wipe, etc.) - Pronunciation: Pronounce Sound (Sh-, Ch-) - Structure/Grammar: Modal Verbs (Could, Should, Need, Must) <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in Making Conversation <p>Strategies :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Using Mime or Gesture <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving Advice about Vehicle's Maintenance to Customers - Describing about Process of Vehicle Inspection
4. I Crashed My Car	ข้อ 1.,2.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Auto Body and Crash, Tools for Maintenance Auto Body - Pronunciation: Word Stress - Structure/Grammar: Wh- Question for Asking Problem of Vehicle <p>Culture: Facial Expression and Body Language</p>

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
		<p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Exemplification <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Giving Opinion about Auto Body Repair - Giving Advice about Auto Body Maintenance - Describing Process of Auto Body Repair to Customer and Colleagues
5. I Can't Stop My Car	ข้อ 2.,6.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Brake, Transmission System and Engine - Pronunciation: Word Ending In -Ing, -Er, -Or and Consonants - Structure/Grammar: Past Simple, Present Simple, Future Simple <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Words in British and American English <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Description <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing System of Brake, Engine and Transmission System - Giving Opinion about Brake and Transmission System Repair - Giving Instruction about Brake, Engine and Transmission System Maintenance

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
6. I Have Got a Flat Tire!	ข้อ 5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Type of Tire and Wheel, Data Specification on Tire, Tire Dimension and Tire Equipment - Pronunciation: Consonants (r,l) - Structure/Grammar : Passive Voice <p>Culture: Politeness to Give Advice</p> <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Avoiding Communication Partially or Totally <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing Dimension of Tire, Wheel and Data Specification on Tire - Giving Advice about Tire Issue for Vehicle - Giving Instruction About How to Take Care of Tire and To Use Equipment - Describing Process of Tire Rotation
7. The Engine Oil Levels Doesn't Appear on A Vehicle Dashboard	ข้อ 1.,4.,5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Car's Electric System - Pronunciation: Consonant (p, b, f, e), Linking Sound (Compound Word) - Structure/Grammar: Using the Right Words and Correct Grammar Structure to Suggest and Recommend <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressing Empathy on Giving Advice about Car's Electric System <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Getting Help

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
		<p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Giving Opinion about Car's Electric System Repair - Giving Advice about How To Maintain Car's Electric System - Discussion about How Car's Electric System Works
8. Air Conditioner Blowing But Not Cooling!	ข้อ 2.,5.,6.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Air Conditioner System and Equipment - Pronunciation: Consonants (s, x) - Structure/Grammar: Passive Voice <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cultural Sensitivity in UK, USA <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Adjusting or Approximating The Message <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> -Describing About Air Conditioner System Work - Giving Instruction On How To Maintain Air Conditioner System
9. I Can't Adjust My Seat	ข้อ 2.,3.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: The Interior of Vehicle - Pronunciation : Word Stress -Structure/Grammar: Do/Does, Wh- Question Words

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
		<p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - British and American Accent <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Using A Circumlocution or Synonym <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demonstrating Interior of Vehicle Equipment Using - Giving Advice and Instruction On How To Maintain Interior of Vehicle Equipment
10. Upgrade Your Car Performance	ข้อ 1.,2.,5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Car Additional Instruments - Pronunciation: Sentence Intonation - Structure/Grammar: Can and Could In Question Sentences, Adverb of Frequency <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Apologizing for Inconvenient Service <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing 1 (Simple Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demonstrating Process of Installing and Using Car Additional Instruments - Giving Instruction On How to Maintenance Car Additional Instruments

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา
11. New Vehicle	ข้อ 5.,7.,8.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Specification and Performance of Vehicle - Pronunciation: Sentence Intonation and Pitch - Structure/Grammar: Comparative and Superlative <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness to Convince Customer <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing 2 (Compound Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving Opinion About Pick The Right Vehicle - Recommending Privilege Service For Customer
12. After Sales Service	ข้อ 1.,7.,8.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Invitation and Service - Pronunciation: Sentence Intonation - Structure/Grammar: Negative Sentence <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness To Invite and Say No To Someone <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing (Complex Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Making Appointment With Customers For Vehicle Inspection - Recommending Special Event For Customer - Giving Advice About Next Inspection

ขั้นที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้

ในขั้นตอนการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการคัดเลือกจากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาคัดเลือกประสบการณ์ที่ผู้เรียนจะได้รับให้เกิดความสอดคล้อง ความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ทั้งนี้ในขั้นการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย การคัดเลือกรูปแบบการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบการเรียนรู้

จากผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ผู้วิจัยสามารถคัดเลือกรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งนี้รูปแบบการเรียนรู้ที่คัดเลือกมาผู้วิจัยคัดเลือกจากลำดับความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ในลำดับที่ 1-3 ที่มีการวิเคราะห์ไว้ มีรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่ 1 การฝึกพูดในสถานการณ์จริง

การฝึกพูดในสถานการณ์จริง เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์จำนวนมาก มีความต้องการให้เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้การฝึกพูดในสถานการณ์จริง เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทดลองนำภาษาไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริง ได้เผชิญกับเหตุการณ์หลาย ๆ อย่าง ที่อาจจะไม่เคยเกิดขึ้นในห้องเรียน เหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้อาจส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ มีประสิทธิภาพมากกว่าเรียนอยู่ในชั้นเรียนแต่เพียงอย่างเดียว

ลำดับที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มองเห็นภาพจำลองในการนำภาษาอังกฤษไปใช้พูดสื่อสาร ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในสถานการณ์ในการนำภาษาอังกฤษไปใช้พูดสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้นี้มีครูและช่างยนต์ จำนวนมาก เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนนี้มีความสำคัญควรจัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 แต่ในขณะที่นักเรียนช่างยนต์เพียงจำนวนหนึ่ง ที่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนนี้ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น

ลำดับที่ 3 การฝึกพูดเป็นคู่

การฝึกพูดเป็นคู่ เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่นักเรียนช่างยนต์ให้ความสำคัญ โดยจัดให้อยู่ในลำดับที่ 2 ส่วนช่างยนต์และครู ให้ความสำคัญแต่จัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมกับเพื่อนที่เป็นคู่สนทนาที่มีความรู้ความสามารถที่

มีความแตกต่างกันในชั้นเรียน ได้เรียนรู้ภาษากับคู่สนทนาที่มีความรู้ความแตกต่างกัน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้ก็ยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลการฝึกพูดเป็นคู่จึงถูกจัดอยู่ในรูปแบบการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่ควรนำไปใช้ในรูปแบบการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ลำดับที่ 3 การบรรยาย

การบรรยาย เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์จำนวนมากให้ความสำคัญโดยจัดให้อยู่ในลำดับที่ 3 ของรูปแบบการเรียนรู้ทั้งหมด เนื่องจาก รูปแบบการเรียนรู้แบบบรรยาย เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนจะได้เป็นรับความรู้เพียงฝ่ายเดียว ครูจะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้โดยรูปแบบการบอกเล่าข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบดั้งเดิมที่มักมีการนำไปใช้ในการเรียนรู้ก่อนที่จะเริ่มลงมือปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ายังมีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ และควรคงไว้ในชั้นเรียน

สื่อประกอบการเรียนรู้

ลำดับที่ 1 สื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ ได้แก่ Youtube, Website เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์จำนวนมาก ให้ความสำคัญว่าเป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ควรนำมาใช้ในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ เนื่องจาก สื่อออนไลน์เป็นสื่อที่เต็มไปด้วย ข้อมูลแบบฝึกหัด และคลิปที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีภาพเคลื่อนไหวทำให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างสถานการณ์ในการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการพูดสื่อสาร อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความคุ้นชินในการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการพูดสื่อสาร

ลำดับที่ 2 หนังสือเรียน

หนังสือเรียน เป็นสื่อการเรียนรู้ดั้งเดิมที่นักเรียนและครูจำนวนมาก เห็นว่าเป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ควรนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากว่า ในสื่อที่เป็นหนังสือ หรือเอกสารประกอบการเรียนรู้ จัดเป็นสื่อที่บันทึกข้อมูลความรู้พื้นฐานสำหรับนำไปใช้ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังเป็นสื่อที่นักเรียนสามารถย้อนกลับมาทบทวนความรู้ได้เสมอเมื่อประสบปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์ใด ๆ ในการเชื่อมโยงเพื่อให้เข้าถึงข้อมูล

ลำดับที่ 3 สื่อที่เป็นของจริง

สื่อที่เป็นของจริง เป็นสื่อที่นักเรียนช่างยนต์ ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 2 ในขณะที่ครูและช่างยนต์ ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 3 เนื่องจาก ในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ซึ่งอยู่ในสายอาชีวศึกษา เป็นระบบการศึกษาที่นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติให้เกิดความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพตนเอง ซึ่งในแต่ละสาขาอาชีพจะมีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานในชีวิตประจำวัน มีชื่อเรียกเฉพาะ ฉะนั้นในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการพูดสื่อสารได้ง่ายขึ้น การใช้สื่อที่เป็นของจริง มาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น

ลำดับที่ 3 สื่อวีดิทัศน์

สื่อวีดิทัศน์ เช่น วิดีโอบันทึกภาพและเสียงบทสนทนา เป็นสื่อที่ครูและช่างยนต์ ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 3 ในขณะที่นักเรียนช่างยนต์ ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 4 แต่เนื่องจากสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อที่แสดงให้เห็นถึงการใช้บทสนทนาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การใช้ น้ำเสียง กิริยา ในสถานการณ์การต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะสื่อสาร ส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์ได้เรียนรู้รูปแบบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลากหลายรูปแบบ ช่วยให้นักเรียนนำรูปแบบที่เรียนรู้ไปใช้ได้เหมาะสมและถูกต้องกับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานยานยนต์

ลำดับที่ 3 สื่อมัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดีย เช่น E-learning เป็นสื่อการเรียนรู้ประสม ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากบทเรียนที่สร้างขึ้นและบรรจุลงในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งนักเรียนช่างยนต์ให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 5 ขณะที่ครูและช่างยนต์จำนวนหนึ่งให้ความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 3 เนื่องจาก สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อที่เป็นบทเรียนสำเร็จรูป ที่ประกอบด้วย เนื้อหา ตัวอย่างการใช้ แบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ทำและเรียนรู้เพิ่มเติม ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ให้ผู้เรียนได้โต้ตอบกับคู่สนทนาที่อยู่ในสื่อ ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารเพิ่มมากขึ้น

สรุปได้ว่า ในการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยคัดนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกอบด้วย การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกพูดเป็นคู่ และการบรรยาย ส่วนสื่อประกอบการเรียนรู้ ประกอบด้วย สื่อออนไลน์ หนังสือเรียน สื่อที่เป็นของจริง สื่อวีดิทัศน์ และสื่อมัลติมีเดีย รูปแบบการเรียนรู้และสื่อประกอบการเรียนรู้ จะถูกนำไปจัดไว้ในหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตรตามความเหมาะสม ซึ่งอยู่ในขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 6 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีวิธีการจัดโดยนำข้อมูลที่ได้จากการคัดเลือกในขั้นตอนที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ มาจัดให้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย โดยการให้นำหนักของประสบการณ์การเรียนรู้ จะให้ตามลำดับตามความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ เพื่อให้สอดคล้องตามความต้องการและสอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ทั้งนี้การจัดประสบการณ์เรียนรู้ดังกล่าวยังได้คำนึงถึงพื้นฐานความรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ โดยรายละเอียดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีดังนี้

ตารางที่ 19 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (รูปแบบการเรียนรู้)

ลำดับ	รายการ	หน่วยการเรียนรู้
1.	การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	3,5,6,12
2.	การแสดงบทบาทสมมติ	1,4,7,10
3.	การฝึกพูดเป็นคู่	2,9
3.	การบรรยาย	8,11

ตารางที่ 19 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (รูปแบบการเรียนรู้) ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบถูกจัดให้อยู่ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ดังนี้ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3,5,6,12 การแสดงบทบาทสมมติ อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1,4,7,10 การฝึกพูดเป็นคู่ อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2,9 และ การบรรยาย อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 8,11

ตารางที่ 20 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (สื่อประกอบการเรียนรู้)

ลำดับ	รายการ	หน่วยการเรียนรู้
1.	สื่อออนไลน์	1,3,4,5,6,9,12
2.	หนังสือเรียน	1,2,5,6,9,11
3.	สื่อที่เป็นของจริง	2,7,10
3.	สื่อวีดิทัศน์	1,7,10
3.	สื่อมัลติมีเดีย	8,11

ตารางที่ 20 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (สื่อประกอบการเรียนรู้) ซึ่งสื่อประกอบการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบถูกจัดให้อยู่ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ สื่อออนไลน์ อยู่ใน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1,3,4,5,6,9,12 หนังสือเรียน อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1,2,5,6,9,11 สื่อที่เป็นของจริง อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2,7,10 สื่อวีดิทัศน์ อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1,7,10 และ สื่อมัลติมีเดีย อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 8,11

ขั้นที่ 7 การกำหนดสิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการประเมินผล

การกำหนดสิ่งที่จะประเมินผลและวิธีการประเมินผล ดำเนินการกำหนดโดยพิจารณาจากผลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และวิเคราะห์จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการที่จะนำมาใช้ประเมินผลในหลักสูตรรายรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีดังต่อไปนี้

การสอบสัมภาษณ์

การสอบสัมภาษณ์ เป็นวิธีการประเมินผลที่ครูจำนวนมาก ให้ความสำคัญโดยจัดให้อยู่ในลำดับแรก เนื่องจาก เป็นกิจกรรมในการวัดประเมินผลที่ได้รับความนิยมและยังสามารถวัดผลของนักเรียนได้ชัดเจน โดยสามารถทดสอบแบบตัวต่อตัวระหว่างผู้เรียนและผู้สอบ ซึ่งประเด็นข้อคำถามผู้สอบอาจใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คุณเรียนได้เรียนมา เช่น การพูดอธิบายขั้นตอนการใช้อุปกรณ์ยานยนต์ เป็นต้น

การสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน

การสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นอีกหนึ่งวิธีการวัดผลที่ครูจำนวนมากให้ความสำคัญจัดให้อยู่ในลำดับแรก เนื่องจาก ในการจัดการเรียนการสอนในสายอาชีวศึกษาเป็นสายการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในชั้นเรียน และนักเรียนส่วนใหญ่ที่เรียนในสายอาชีวศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติมากกว่าการเรียนรู้ทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ฉะนั้นการสังเกตการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน เช่น การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินผลของผู้เรียนในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ในอีกวิธี

การแสดงบทบาทสมมติ

การแสดงบทบาทสมมติ เป็นอีกหนึ่งวิธีการวัดผลที่ครูจำนวนมากให้ความสำคัญจัดให้อยู่ในลำดับแรก เนื่องจาก การวัดประเมินผลโดยการแสดงบทบาทสมมติ เป็นการวัดความเข้าใจของนักเรียนในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์การพูดสื่อสารจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจลักษณะการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ซึ่งประโยชน์ของการแสดงบทบาทสมมตินี้มีผลดีต่อผู้สอนสามารถประเมินความรู้ของผู้เรียนได้ว่ามีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจมากน้อยเพียงใด โดยวิธีการวัดผลโดยการแสดงบทบาทสมมติ ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในหลักสูตรรายวิชาที่จัดทำขึ้นมากกว่า 55% จากวิธีการประเมินทั้งหมด

การทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย

การทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมที่ครูจำนวนหนึ่ง ยังให้ความสำคัญจัดให้อยู่ในลำดับรองลงมา เนื่องจาก เป็นวิธีการวัดผลที่ให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจจากสิ่งที่ได้เรียนมา โดยในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น การทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย จะมีทั้งการให้ผู้เรียนได้ไปฟังบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนเพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ หรือเป็นแบบฝึกหัดที่ทบทวนไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค คำศัพท์ และความรู้ต่าง ๆ อันเป็นพื้นฐานที่ช่วยส่งเสริมให้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพ

การทำแบบทดสอบ

การทำใบงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นวิธีการวัดผลแบบดั้งเดิมที่มีครูจำนวนหนึ่ง ยังให้ความสำคัญ เนื่องจาก วิธีการวัดผลด้วยวิธีการทำแบบทดสอบเป็นวิธีการวัดความรู้ของนักเรียนในเรื่องที่ได้ศึกษามา ซึ่งอยู่ในรูปแบบของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถทางด้าน การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์รายวิชา

จากผลการคัดเลือกวิธีการประเมินผลใน หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ผู้วิจัยได้กำหนดน้ำหนักการประเมินในหลักสูตรรายวิชาได้ดังนี้

การวัดผลการเรียน	ร้อยละ
1. การทดสอบกลางภาคและปลายภาค	10 %
2. การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)	55 %
3. การสอบสัมภาษณ์	20 %
4. งานที่ได้รับมอบหมาย	5 %
5. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	10 %

จากกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ตามแนวคิดของ Tabá ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สามารถสรุปเป็นหลักสูตรรายวิชาซึ่งมีแสดงไว้ที่ ภาคผนวก ค

2.2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับอาชีพช่างยนต์

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรโดยผลการประเมินหลักสูตรมีดังนี้ ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น พบว่า ด้านโครงสร้างหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 2.67 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนในด้านองค์ประกอบหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของของหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า วัตถุประสงค์ของของหน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 2.67 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 1.93 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 2.75 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนการวัดและการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ 1.83 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ยังต้องมีการปรับปรุงแก้ไขการวัดและการประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร ในกรณีนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร สรุปได้ดังนี้

1) ควรปรับปรุงการระบุหลักการและเหตุผลให้มีความชัดเจน โดยให้ระบุเหตุผลในการเลือกอาชีพช่างยนต์มาจัดทำเป็นอาชีพที่ใช้ในการจัดทำหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และควรมีการระบุหลักการสอนและมีวิธีในการออกแบบหลักสูตรรายวิชาอย่างไรที่จะช่วยให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้และแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนประสบได้อย่างไร

2) ในการกำหนดวัตถุประสงค์รายวิชาควรกำหนดให้มีความชัดเจนให้เห็นว่าเป็นภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) และควรมีการกำหนดแบบวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม และในบางใช้มีกิริยาที่บ่งพฤติกรรมมากกว่า 1 อย่างทำให้ยากแก่การประเมิน

3) ในหลักสูตรมีการระบุไว้ว่ามีการใช้ กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาสหภาพยุโรป (CEFR) ควรจะมีการระบุระดับของ CEFR ที่คาดหวังให้ผู้เรียนบรรลุเพื่อความชัดเจน

4) ควรมีการเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรในเรื่องหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพช่างยนต์มากกว่านี้ และเนื้อหาส่วนใหญ่ที่พบคือ ความรู้ ไม่พบความสามารถหรือทักษะที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน และไม่พบเนื้อหา “ความสามารถในการพูด”

5) เนื้อหาสาระในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ยังไม่แสดงให้เห็นความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ครอบคลุมทั้ง สันทนาได้ถูกต้องและเหมาะสม แต่เนื้อหาใน โครงสร้างเนื้อหา ดูจะเป็น Structural/Functional-Based ที่เน้น

การท่องจำ ควรจะเพิ่มเนื้อหาที่เป็นกิจกรรม (Task) ส่งเสริมการสนทนาเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์มากขึ้น และเพื่อให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับระดับความยากง่ายของเนื้อหา ควรมีการระบุระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน หรือกลุ่มผู้เรียนเป้าหมายให้ชัดเจน

6) เนื้อหายังขาดความน่าสนใจ และควรมีการเลือกวิธีสอนให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา เพื่อให้เนื้อหาเกิดความน่าสนใจ และควรมีการเพิ่มเติมกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และในขั้นตอน Practice ไม่ควรจะเน้น Mechanical Drills ควรเน้นการ Practice in Contexts เพื่อสอดคล้องกับชื่อวิชา การพูดเพื่อการสื่อสาร

7) การประเมินระบุวิธีไว้ค่อนข้างกว้างเกิน ควรระบุรายละเอียด (Short Description) การประเมิน ว่าประเมินด้วยวิธีใด ประเมินอะไร ทำอย่างไร และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้เห็น จะช่วยให้เห็นความสอดคล้องมากขึ้น

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน มาพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยนำเสนอไว้ในผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ไว้ในข้อ 2.1

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ กล่าวคือ

1.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์

1.2 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ในมุมมองของครู

1.3 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์ในมุมมองของช่างยนต์

2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่างยนต์ จำนวนประมาณ 534 คน ครู และช่างยนต์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนช่างยนต์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ จาก 3 วิทยาลัย ได้แก่ วิทยาลัย ก วิทยาลัย ข และวิทยาลัย ค จำนวน 120 คน ครู ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถาบันการอาชีวศึกษาระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดสุรินทร์ จาก วิทยาลัย ก วิทยาลัย ข และวิทยาลัย ค จำนวน 5 คน และช่างยนต์ ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์บำรุง ซ่อม และบริการยานยนต์ในจังหวัดสุรินทร์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งบำรุงซ่อม และบริการยานยนต์ จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 อันดับ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended form)

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ คำนวณออกมาด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ

ถอดเสียงบันทึก จัดกลุ่ม และสรุปความ โดยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะถูกนำไปวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำเสนอข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ อาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” ผู้วิจัยสามารถแบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ตามวัตถุประสงค์การวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ อาชีพช่างยนต์

จากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพ ช่างยนต์ของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ผลวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นตาม องค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบความสามารถทางภาษาหรือไวยากรณ์ องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร และ องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ ภาษา ผลแต่ละองค์ประกอบปรากฏดังนี้

องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์

องค์ประกอบความสามารถทางภาษาและไวยากรณ์ที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความสำคัญใน 3 อันดับแรก มีดังนี้ อันดับแรก ประกอบด้วยการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางและการ พูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง อันดับรองลงมา ประกอบด้วยการพูดเรียบเรียงประโยคได้ ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา และการใช้คำศัพท์ทั่วไป อันดับสุดท้าย ประกอบด้วยการพูดเน้นหนักใน คำและการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ

องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษา

องค์ประกอบความสามารถทางวัฒนธรรมภาษาที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญ มีดังนี้ อันดับแรก คือ การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam) และอันดับรองลงมา คือการใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) ได้ถูกต้องตาม วัฒนธรรม

องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสาร

องค์ประกอบความสามารถทางกลวิธีการสื่อสารที่ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญ ในอันดับแรก คือการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียง เพื่อให้เข้าใจ

ตรงกันในเรื่องที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา ส่วนอันดับรองลงมา คือการใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา

องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา

องค์ประกอบความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่และสถานการณ์การใช้ภาษา ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความสำคัญเป็น อันดับแรก คือการพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ การสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ส่วนอันดับรองลงมา คือการพูดสารัตถ์วิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ และอันดับที่สาม คือการพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะยานยนต์ รูปทรง สี ขนาด การพูดให้อธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และการพูดอธิบายระบบการทำงานและส่วนประกอบต่าง ๆ ของยานยนต์ได้

1.2 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ ผลปรากฏดังนี้

ความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ พบว่า นักเรียนช่างยนต์ครู และช่างยนต์ มีดังนี้ 1) การฝึกพูดในสถานการณ์จริง 2) การแสดงบทบาทสมมติ 3) การฝึกพูดเป็นคู่และการบรรยาย

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ พบว่านักเรียนช่างยนต์ครู และช่างยนต์ มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 1) สื่อออนไลน์ 2) หนังสือเรียน และ 3) สื่อที่เป็นของจริง สื่อวีดิทัศน์ และสื่อมัลติมีเดีย

ความคิดเห็นต่อรูปแบบการวัดประเมินผลที่มีความเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในมุมมองของครู พบว่าการสอบสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่หรือกิจกรรมกลุ่ม การทำแบบทดสอบ การสังเกต และการทำใบงาน คือรูปแบบการวัดผลที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หลักสูตรที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และมีผลที่ได้จากการแก้ไขมีดังนี้

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลมีการส่งเสริมให้มีการเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม นโยบายในการสนับสนุนการศึกษาดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านวิชาชีพของตนเองแต่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านภาษาควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อตอบสนองกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน อาชีพช่างยนต์ถูกจัดเป็นหนึ่งในสาขาอาชีพที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและถูกจัดเป็นสาขาอาชีพที่ต้องมีทักษะในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้

หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยอาศัยหลักการศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ของนักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ พบว่านักเรียนช่างยนต์และช่างยนต์ ยังมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก เช่นการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การเรียบเรียงโครงสร้างประโยค ในขณะที่ครู มีความคิดเห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่างยนต์มีความจำเป็นต้องพัฒนาในหลายประการ เช่นการใช้ไวยากรณ์ การพูดออกเสียงตามหลักการออกเสียง เนื่องจากหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนในปัจจุบัน เนื้อหาในหลักสูตรโดยส่วนมากให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีความเฉพาะเจาะจงไปในมุมของการใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารในอาชีพช่างยนต์โดยตรง กอปรกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจเสรีอาเซียน (ASEAN) กำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมยานยนต์มีความต้องการช่างยนต์ที่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามช่างยนต์โดยส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดเกณฑ์ไว้

เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของช่างยนต์ให้สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์จึงถูกพัฒนาขึ้นโดยนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มาเป็นกรอบในการกำหนดหลักสูตรรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยระดับมาตรฐานที่นำมาเป็นกรอบในการ

กำหนดในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชานี้อยู่ในระดับ B1 เป็นระดับที่มีการกำหนดไว้สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่พัฒนาขึ้นอาจช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถนำสิ่งที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรไปใช้สื่อสารในการประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้อย่างดี

วัตถุประสงค์รายวิชา

- 1) พูดทักทายทั่วไปเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานช่างยนต์
- 2) ฟัง-พูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปของลูกค้ำ ข้อมูลเกี่ยวกับยานยนต์ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานยานยนต์
- 3) สาธิตขั้นตอนในการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานยานยนต์
- 4) อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานยานยนต์ตั้งแต่การรับรถ ระหว่างการดำเนินการ การส่งรถแก่ลูกค้ำ รวมไปถึงระยะเวลาในการดำเนินการให้บริการ
- 5) บรรยายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ รูปทรง ขนาด คุณสมบัติของยานยนต์และวัสดุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานยานยนต์
- 6) อธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ในแต่ละส่วนของยานยนต์ประเภทต่าง ๆ
- 7) ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมทางภาษาและมารยาทสังคม
- 8) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง การพูด เพื่อการสนทนาโต้ตอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การอธิบายและการสาธิต การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานในอาชีพช่างยนต์ การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การใช้สำนวนทางภาษา การใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักการออกเสียง การใช้วจนภาษาและอวจนภาษา การใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ มารยาททางสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นและฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในงานอาชีพช่างยนต์พร้อมแสดงหลักฐานการเรียนรู้

โครงสร้างเนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้ที่ได้ดำเนินการพัฒนาขึ้นตามผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ จากนักเรียนช่างยนต์ และการสอบถามความคิดเห็นของช่างยนต์และครูเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ จำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ รวมจำนวนชั่วโมง 36 ชั่วโมง (รายละเอียดเนื้อหาแสดงไว้ภาคผนวก ค) ดังต่อไปนี้

- 1) Greeting Customer
- 2) The right tools for the right job
- 3) Check-up your vehicle
- 4) I crashed my car
- 5) I can't stop my car
- 6) I have got a flat tire!
- 7) The engine oil levels doesn't appear on a vehicle dashboard
- 8) Air conditioner blowing but not cooling!
- 9) I can't adjust my seat
- 10) Upgrade your car performance
- 11) New Vehicle
- 12) After sales service

การวัดผลการเรียน

การวัดผลการเรียน

1) การทดสอบกลางภาคและปลายภาค	10 %
2) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)	55 %
3) การสอบสัมภาษณ์	20 %
4) งานที่ได้รับมอบหมาย	5 %
5) การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	10 %

การประเมินผลการเรียน

80 – 100	คะแนน ได้ผลการเรียน 4.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม
75 – 79	คะแนน ได้ผลการเรียน 3.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
70 – 74	คะแนน ได้ผลการเรียน 3.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
65 – 69	คะแนน ได้ผลการเรียน 2.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
60 – 64	คะแนน ได้ผลการเรียน 2.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้
55 – 59	คะแนน ได้ผลการเรียน 1.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อน
50 – 54	คะแนน ได้ผลการเรียน 1.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก
< 50	คะแนน ได้ผลการเรียน 0	หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

เกณฑ์การผ่าน

1. มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดต่อ 1 ภาคเรียน
2. งานที่มอบหมายจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนที่กำหนดไว้
3. ผลรวมของคะแนนทั้งหมดต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ” มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาอาชีพช่วยส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในกลุ่มสาขาอาชีพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่พัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาอาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) เป็นหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการทำงาน การประกอบอาชีพหรือการฝึกงาน ซึ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับสาขาอาชีพจัดเป็นหนึ่งในประเภทของภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ที่คิดค้นขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ให้มีคุณภาพในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตรส่วนหนึ่งได้จากการวิเคราะห์จากสมรรถนะอาชีพของช่างยนต์และความต้องการพื้นฐานของช่างยนต์ ทำให้ทราบลักษณะเฉพาะในการปฏิบัติงานอาชีพช่างยนต์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความต้องการอยากเรียนภาษาอังกฤษเพื่อมุ่งในลักษณะอนาคตเพื่อการประกอบอาชีพช่างยนต์ และเพื่อช่วยลดปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารในกลุ่มสาขาอาชีพช่างยนต์ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Vasavakul (2006) ที่ทำการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับเจ้าหน้าที่บริการลูกค้านานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรสมรรถนะและได้นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิภาพในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อให้บริการลูกค้าในธนาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยระดับคำศัพท์ ประโยค และข้อความต่าง ๆ ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีลักษณะเฉพาะสำหรับใช้เพื่อการพูดสื่อสารเกี่ยวกับงานให้บริการลูกค้าในธนาคารโดยตรง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบอาชีพ นอกจากนั้นพนักงานกลุ่มเป้าหมายมีความมั่นใจในการนำไปใช้งานเพิ่มมากขึ้นจากเดิม

ดังเช่นเดียวกับหลักสูตรที่ได้พัฒนาขึ้นเป็นของระดับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งเป็นช่วงชั้นของการเริ่มต้นการศึกษาในสายอาชีวศึกษา หากนักเรียนได้เรียนภาษาในรูปแบบหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นการศึกษา ช่วยให้นักเรียนใส่ใจในการเรียนภาษามากขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Pattanapichet (2009) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะของสาขาอาชีพโฆษณา หากเริ่มมีการจัดให้เรียนตั้งแต่ปีการศึกษาแรกจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและเรียนรู้ นอกจากนั้นยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะที่สอดคล้องตามความต้องการของสาขาอาชีพที่เป็นเป้าหมายของนักเรียน

การศึกษาความต้องการจำเป็นส่งผลให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรได้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้โดยตรง

ผลการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า มีองค์ประกอบหลักสูตรดังนี้ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ รายวิชา คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างเนื้อหา จำนวน 12 หน่วยการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของ (Taba, 1962) ที่ได้กำหนดไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรต้องเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม รวมทั้งศึกษาพัฒนาการของนักเรียน ตลอดจนธรรมชาติความรู้ของนักเรียนในพื้นที่แห่งนั้น

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากการทำแบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้นจากการศึกษาบริบท ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ และการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในสาขาอาชีพช่างยนต์ ได้แก่ นักเรียนช่างยนต์ ครู และช่างยนต์ ในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษยังประสบกับปัญหาที่ไม่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรภาษาอังกฤษของนักเรียนช่างยนต์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจัดให้เรียนภาษาอังกฤษเพียง 6 หน่วยกิต ต่อช่วงชั้นการศึกษา ข้อมูลเหล่านี้คือข้อมูลเฉพาะของพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการนำมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสร้างแบบสอบถาม

จากนั้นนำผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นมากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการคัดเลือกเนื้อหาวิชา จัดลำดับความยากง่ายของเนื้อหาโดยเริ่มให้นักเรียนเริ่มเรียนเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับอาชีพช่างยนต์ พิจารณากิจกรรมการเรียนการสอนตามความรู้ก่อนหลังของนักเรียนที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับความต้องการนักเรียนในพื้นที่ ดังนั้นขั้นตอนการศึกษาความต้องการจำเป็นจึงส่งผลให้หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเข้มข้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้พูดสื่อสารเพื่อประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ สังเกตได้จากผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของ Pattanapichet (2009) ที่กล่าวว่า การให้ความสำคัญกับการศึกษาความต้องการจำเป็นของนักเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกลุ่มอาชีพที่เป็นเป้าหมายของผู้วิจัยเป็นอันดับแรก จะส่งผลให้ได้ข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรได้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนได้ ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเพิ่มมาก

ขึ้น และมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาตนเองสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคตเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

หลักสูตรรายวิชาที่พัฒนาขึ้นสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่างยนต์ในปัจจุบันยังออกแบบเนื้อหาได้ไม่สอดคล้องความต้องการจำเป็นของนักเรียนช่างยนต์

จากผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เนื้อหาในหลักสูตรให้ความสำคัญกับรูปแบบหน้าที่และสถานการณ์ในการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติอาชีพช่างยนต์โดยตรง เช่น การพูดทักทาย กล่าวลา ขอโทษ การพูดสอบถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ การสาธิตวิธีการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ และการพูดอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน และปัจจัยองค์ประกอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ พบว่าในหลักสูตรให้ความสำคัญกับการใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การพูดออกเสียงคำศัพท์ให้ชัดเจนและถูกต้อง การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามในการสื่อสาร และการใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์และวิธีการเทียบเคียง มากที่สุด ซึ่งจัดได้ว่าเป็นหลักสูตรที่มีความแตกต่างจากหลักสูตรปัจจุบัน เนื่องจากในเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่างยนต์ปัจจุบันเป็นเนื้อหาที่ให้ความสำคัญกับการสอนหลักไวยากรณ์ภาษา คำศัพท์ทั่วไป และมีเนื้อหาในด้านรูปแบบหน้าที่การใช้ภาษาที่ไม่สอดคล้องกับการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพอย่างเห็นได้ชัดเจน พบได้จาก ผลการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรให้ความสำคัญกับการนำภาษาไปใช้เชิงวัตถุประสงค์ทั่วไปในชีวิตประจำวันไม่ได้เน้นการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยเฉพาะ

จากทฤษฎีการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพของ Dudley-Evans & St.John (1998) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ คือภาษาที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อเตรียมความพร้อมหรือพัฒนาให้บุคคลในสาขาอาชีพนั้นสามารถพูดสื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในสาขาอาชีพของตนเอง ดังนั้น ในการพัฒนาหลักสูตรควรให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้โดยตรง เช่น คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง รูปแบบประโยคที่ใช้ในการสื่อสาร รูปแบบและหน้าที่ในการใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารในสาขาอาชีพนั้น ๆ ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ นั้นแสดงให้เห็นว่ารายละเอียดเนื้อหาในหลักสูตรได้ให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่นักเรียนช่างยนต์สามารถนำไปใช้พูดสื่อสารในการปฏิบัติงานยานยนต์ได้โดยตรง ไม่ว่าจะเป็นคำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง ไวยากรณ์ภาษา หน้าที่และรูปแบบการใช้ภาษา เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wichidit (2014) ที่ทำการศึกษาความต้องการจำเป็นของมัคคุเทศก์ เพื่อพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ พบว่า เนื้อหาในหลักสูตรให้ความสำคัญกับ

การใช้คำศัพท์เฉพาะทางสำหรับมัคคุเทศก์ สำเนียง และการใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องในอาชีพมัคคุเทศก์

การจัดกิจกรรมปฏิบัติในชั้นเรียนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจัดเป็นทักษะที่นักเรียนควรได้ลงมือปฏิบัติ จึงจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมถึงการประกอบอาชีพ ในปัจจุบันรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยส่วนใหญ่มักเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่ค่อนข้างน้อย เช่น การอ่านบทสนทนาตามผู้สอนโดยหรือแถบบันทึกเสียง เป็นการมีปฏิสัมพันธ์เพียงฝ่ายเดียวปราศจากการโต้ตอบจากฝ่ายตรงข้ามทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการโต้ตอบ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้

จากผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในด้านความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ พบว่านักเรียนช่างยนต์ มีความต้องการให้จัดการเรียนการสอน ที่ได้ลงมือปฏิบัติและได้นำภาษาไปใช้ได้จริง โดยรูปแบบกิจกรรมที่นักเรียนช่างยนต์มีความต้องการในมากที่สุด คือ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง จากผลความต้องการจำเป็นดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้พิจารณาข้อมูลและจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนช่างยนต์มากที่สุด และกำหนดให้นักเรียนได้มีบทบาทในชั้นเรียนมากที่สุด ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่นักเรียนได้พัฒนาขึ้นในหลักสูตร มีดังนี้ การฝึกพูดเป็นคู่ การบรรยาย การฝึกพูดในกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดกำหนดให้ใช้มากที่สุด คือ การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง และการฝึกพูดเป็นกลุ่มและเป็นคู่

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาผ่านการสนทนาโดยมีการจำลองสถานการณ์ขึ้น ทำให้นักเรียนมองเห็นบริบทการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร รูปแบบการเรียนการสอนส่งผลให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องผลการวิจัยของ เกศสุดา ปงลังกา (2550) ที่พบว่าบทบาทสมมติโดยการสร้างสถานการณ์จำลองในการใช้ภาษาที่เหมือนกับสถานการณ์จริงสามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในการใช้ภาษาและการสื่อสาร โดยในหลักสูตรนี้จัดรูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติ มากกว่าร้อยละ 50 ของหลักสูตรทำให้นักเรียนได้เห็นสถานการณ์เสมือนจริงอยู่บ่อยครั้งและนักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง

รูปแบบการเรียนการสอนแบบฝึกพูดเป็นกลุ่มและเป็นคู่ เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญอีกรูปแบบหนึ่งที่จัดขึ้นในหลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและได้ร่วมกิจกรรมกับเพื่อนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน ได้เรียนรู้การใช้ภาษากับผู้คนที่มีความแตกต่าง ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนิตา โขสิตชัยวัฒน์ (2555) ที่พบว่าการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ในทุกครั้ง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และทุกครั้งที่มีการจัดกลุ่มหรือคู่ใหม่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและเกิดทักษะการพัฒนาทางสังคม (H. D. Brown, 2001)

เห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอน ดังกล่าว ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการตื่นตัวที่อยากจะเรียนรู้การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Pattanapichet (2009) และ Kim (2006) ที่ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในชั้นเรียนหรือให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก เช่นกิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนในกลุ่มได้ลงมือปฏิบัติ และใช้กระบวนการคิดของทุกคนในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันตลอดเวลา

การวัดผลด้วยวิธีการให้ปฏิบัติจะส่งผลให้ผู้สอนทราบความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมากกว่าการให้ทำแบบทดสอบ

การวัดผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบดั้งเดิมเป็นการวัดโดยให้ผู้เรียนได้ทำข้อสอบแบบการใช้แบบทดสอบ (Paper Pencil Test) เป็นการวัดผลที่ไม่สามารถ วัดความสามารถ และทักษะในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้ จะเห็นได้ว่าการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการวัดนักเรียนจากการทำแบบทดสอบเป็นเพียงการตัดสินคุณค่าของนักเรียนตามลักษณะ และพฤติกรรมเปรียบเทียบกับเพื่อนกลุ่มอื่น สังเกตได้จากผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ ครู เกี่ยวกับรูปแบบการวัดประเมินผลของนักเรียนในการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนช่างยนต์ ควรมีการประเมินที่หลากหลายอิงตามสมรรถนะรายวิชา ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและคู่ และการทำแบบทดสอบ

ดังนั้น ผลของรูปแบบการวัดประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรให้ความสำคัญกับ การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) ร้อยละ 55 การสอบสัมภาษณ์ ร้อยละ 10 การทดสอบด้วยข้อสอบ (Paper Pencil Test) ร้อยละ 5 ซึ่งในการประเมินน้ำหนักการให้คะแนนผู้วิจัยพิจารณาจากพื้นฐานความรู้ของนักเรียน ความเหมาะสมของกิจกรรมที่ประเมิน และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับ บุญสม ทับสาย ที่กล่าวว่าผลการวัดผลแบบตรงให้นักเรียนได้แสดง

บทบาทบาทสมมติเป็นวิธีการที่กระตุ้นให้นักเรียนได้นำภาษามาใช้ได้จริงอย่างเป็นธรรมชาติจะช่วยพัฒนาให้นักเรียนได้วิเคราะห์ภาษาที่ตนเองใช้จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Thornbury (2005) และ Lazarton (1990) ที่เห็นคุณค่าการประเมินผลแบบการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยให้นักเรียน ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้ได้จริง เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้สอนประเมินความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้นเพียงใด

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีพัฒนาหลักสูตรในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป เช่น ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนเนื้อหาการพูดภาษาอังกฤษที่ต่อเนื่องกัน

2. ในการพัฒนาหลักสูตรวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในช่างยนต์สายงานบริการ ในการพัฒนาหลักสูตรครั้งต่อไปควรมีศึกษาความต้องการจำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ที่อยู่ในสายการผลิตเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและนำไปในการปฏิบัติงานยานยนต์

3. ในการพัฒนาหลักสูตรครั้งต่อไปควรมีการศึกษาสภาพปัญหาของผู้เรียน ผู้สอน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชีพช่างยนต์ เช่น ครูสาขาอาชีพช่างยนต์ ผู้จัดการบริษัท ยานยนต์ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานเพิ่มเติมในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาให้มีความเหมาะสมกับ พื้นฐานผู้เรียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการวางแผนการจัดเนื้อหาและรูปการจัดการเรียนการสอนที่มีความต้องการข้อมูลพื้นฐานเหล่านี้เป็นอย่างดี

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- EF. (2017). ดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษในแต่ละประเทศ ปี 2017 Retrieved from <https://www.ef.com/~media/centralefcom/epi/downloads/fact-sheets/v7/ef-epi-country-fact-sheet-v7-th-th.pdf> [25 กรกฎาคม 2560]
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ: เกตุสภา ปงลังกา. (2550). การศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. ฐานเศรษฐกิจ. (2559). รัฐบาลความต้องการแรงงานพุ่ง จ้างเพิ่มกว่า 38 ล้านคนในปี 63. ฐานเศรษฐกิจ.
- นวรรตน์ ศิริธรรตน์. (2550). การพัฒนาบทเรียนรายวิชาการพูดเพื่อการสื่อสารตามแนวคิดรูปแบบการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษนานาชาติ (สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจง ไชยรินคำ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิคตามมาตรฐานการศึกษา สาขาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.). . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มานะ อภรณ์ประเสริฐ. (2554). การวิเคราะห์วิชาชีพช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โอ.เอส พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (Ed.) (2555) พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (1 ed.). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เล่มที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 1 ed.). กรุงเทพฯ: แผนกวิชาการพิมพ์ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.

สำนักส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน. (2559). สุรินทร์ตลอด ‘คณะกรรมการการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่จังหวัดสุรินทร์’ สร้างกลไกขับเคลื่อนการศึกษาในพื้นที่คู่ขนาน“กศจ.” Retrieved from <http://www.qlf.or.th/Home/Contents/1100> [23 มิถุนายน 2559]

สุณีตา ไชยสิทธิ์วัฒน. (2555). การพัฒนาหลักสูตรอบรมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคมสำหรับนักศึกษา สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. มหาวิทยาลัยศิลปากร
อนุชัย รามวงษ์กร. (2558). กระบวนทัศน์ทางการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Bachman, L. F. (1990). *Fundamental Consideration in Language Testing*. Oxford: Oxford.

Brown, D. (1995). *The Element of Language Curriculum*. Massachusetts: Heinle & Heinle.

Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principle An Interactive Approach to Language Pedagogy*. Eaglewood Cliff: Preancetice Hall.

Brown, J. D. (2001). *Using Survey Language Programs*. Cambridge: Cambridge University Press.

Bygate, M. (1987). *Speaking*. Oxford: Oxford University Press.

Byrne, D. (1990). *Teaching Oral English* Singapore: Longman.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical Based of Communication Approaches to Second Communication Skills. *Journal of accounting education*, 22, 165-172.

Closing, G., & Ward, I. (2002). Oral Communication: The Workplace Needs and of Business Graduate Employees. *English for Specific Purposes*, 21, 41-57.

Cohen, A. D. (1994). *Assessing Speaking Skills Assessing Language Ability in Classroom*. Boston: Heinle & Heinle.

- Dudley-Evans & St. John, M. J. (1998). *Development in English for Specific Purposes: A Multi-Disciplinary Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hamer, J. (1992). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.
- Harris, D. P. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill
- Hutchinson, T., & Water, A. (1987). *English for Specific Purposes: A Learning Centered Approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hymes, D. (1972). *On Communicative Competence: In Sociolinguistics (J. B. Pride & J. Holmes Eds.)*. England: Penguin Book.
- Jordan, R. R. (2000). *English for Academic Purposes: A Guide for Academic and Resource Book for Teachers*. UK: Cambridge University Press.
- Kassim, H., & Ali, F. (2010). English Communication Events and Skills Needed at Workplace Feedback from The Industrial. *English for Specific Purposes, 29*, 168-182.
- Kim, S. (2006). Academic Oral Communication Needs of East Asian International Graduate Students in Non-Science and Non-Engineering Fields. *English for Specific Purposes, 25*, 479-489.
- Lado, R. (1960). *Language Testing*. New York: McGraw-Hill.
- Lazarton, A. (1990). *Teaching English as a Second Language Learning*. Connecticut: Thomson Learning Inc.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching: An Introduction*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Moslehifara, M. A., & Ibrahim, N. A. (2012). English Language Oral Communication Needs at the Workplace: Feedback from Human Resource Development (HRD) Trainees. Retrieved from <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042812052822> [11 September 2016]
- Munby, J. (1987). *Communication Syllabus Design: A Sociolinguistic Model for Defining The Content of Purpose-Specific Language Programs*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology*. Hemel Hempstead: Prentice Hall International.
- Omaggio H. A. (1993). *Teaching Language in Context*. Boston: Heinle & Heinle.
- Patiyasevi, N. (2013). *A Development of English Oral Communication Course for Undergraduate Advertising Students*. Doctor of Philosophy Program in English as an International Language, Graduate School, Chulalongkorn University.
- Pattanapichet, F. (2009). *A Development of Competency-Based English Oral Communication Course for Undergraduate Public Relations Students*. Degree of Doctor of Philosophy in English as an International Language, Chulalongkorn University.
- Prosser, C. A., & Allen, C. R. (1925). *Vocational Education in Democracy*. New York: Century.
- Richard, J. C., & Rodgers, T. S. . (2003). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., & Schmidt, R. (2010). *Longman Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics (4 ed.)*. London: Longman (Pearson Education).
- Rimer, M. J. (2002). English and Communication Skills for the Global Engineer. *Global J. of Engng. Educ*, 6(1).
- Robinson, P. (1991). *ESP Today: A Practitioner's Guide*. Harfordshire: Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory into Practice*. New York: Macmillan.
- Thornbury, S. (2005). *How to Teach Speaking*. Harrow, England: Longman.
- Tyler, R. W. (1971). *Basic Principle of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Valette, M. R. (1977). *Modern Language Learning*. New York: Harcourt Brace Javanovich.
- Vasavakul, A. (2006). *Business English oral Communication for Communication (BEOC) Service Staff at International Bank: Translating Needs Analysis to A Course Development*. Degree of Doctor of Philosophy in English as an International Language, Chulalongkorn University.

Wattanavitukul, P. (2006). Spoken English: Why 99% of Thai and Chinese Failed in Learning Oral English. Retrieved from <http://ir.mcu.ac.th/content/37453462.pdf> [5 June 2017]

Wichidit, A. (2014). *Needs Analysis in English Oral Communication of Thai Tourist Guides*. Master of Art Program in English as an International Language, Chulalongkorn University.

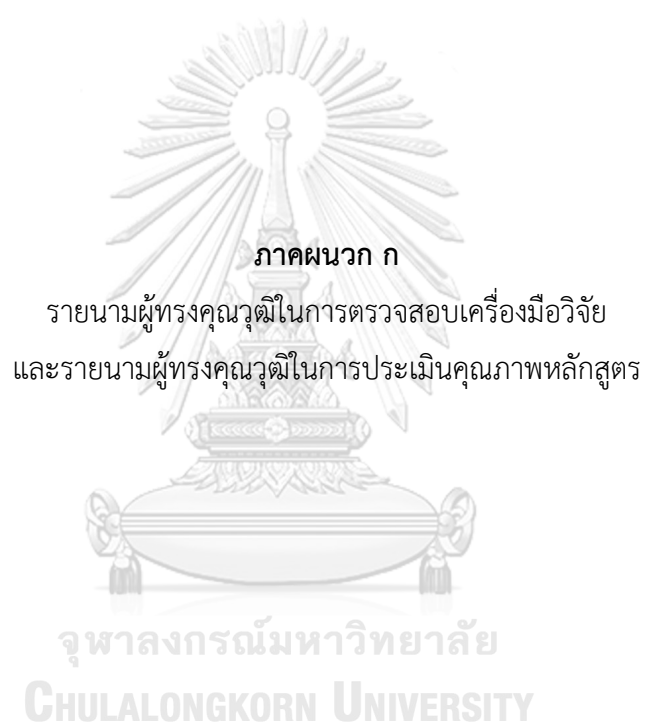
Zuheer, K. M. M. (2008). The Effect of Using A Program Based on Cooperative Learning Strategy on Developing Some Oral Communication Skills of Students English Department, Faculty of Education, Sana's University. Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=ED502845> [15 June 2017].

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาทิตย์รา ชินวรรณโณ
อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุพาภรณ์ ศรีตระการ
อาจารย์สาขาวิชาศิลปศาสตร์ (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น
3. อาจารย์ ดร.นครเทพ ทิพย์สุภราชฎ์
อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
4. อาจารย์ ดร.ธมลวรรณ ปรมาทิกุล
อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่
5. อาจารย์กรุณา คชรินทร์
อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จิราภา อภากร
อาจารย์คณะภาษาและการสื่อสาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
3. อาจารย์ ดร.ประพนธ์ จันทวิเทศ
ศึกษานิเทศก์ หน่วยงานศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
สำหรับนักเรียนช่างยนต์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมี
วัตถุประสงค์ในการจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในมุมมองของนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
จังหวัดสุรินทร์ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมจำนวนทั้งหมด 5 หน้า มีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ทั้งนี้คำตอบของท่านจากแบบสอบถามทุกข้อเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์
ข้อมูลเพื่อนำเสนอหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อันจะนำประโยชน์มาสู่ตัวท่านในฐานะที่ท่านต้องเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในอนาคตและตรงตามความต้องการของท่านมากที่สุด ผู้วิจัยหวังเป็น
อย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยรับรองว่าความคิดเห็น
ของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการวิจัยนี้เท่านั้น
ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

สไบทิพย์ จันทร์หอม

นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมคำตอบที่ตรงกับตัวท่านลงในช่องว่าง

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ ปี
3. สถาบันที่กำลังศึกษา

☐ 1) วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์	☐ 2) วิทยาลัยสารพัดช่างสุรินทร์
☐ 3) วิทยาลัยการอาชีพท่าตูม	☐ 4) อื่น ๆ.....
4. เกรดเฉลี่ย วิชาภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับงานช่าง

☐ 1) A (4.00)	☐ 2) B+ (3.50)	☐ 3) B (3.00)	☐ 4) C+ (2.50)
☐ 5) C (2.00)	☐ 6) D+ (1.50)	☐ 7) D (1.00)	
5. สถานที่ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....
ตำแหน่ง..... ระยะเวลา..... ชั่วโมง
6. ท่านคิดว่าท่านมีความสามารถทางด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับใด

☐ 1) ดีมาก	☐ 2) ดี	☐ 3) ปานกลาง	☐ 4) น้อย	☐ 5) ควรปรับปรุง
-----------------------------------	--------------------------------	-------------------------------------	----------------------------------	---
7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการจัดการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ในวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

☐ 1) 1-2 ชั่วโมง/สัปดาห์
☐ 2) 3-4 ชั่วโมง/สัปดาห์
☐ 3) มากกว่า 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

ตอนที่ 2	
คำชี้แจง	ความต้องการจำเป็นด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
<p>กรุณาอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วพิจารณาระดับความต้องการจำเป็นของนักเรียนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ จากนั้นกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในหมายเลขที่กำหนดไว้ให้ตรงตามระดับความต้องการของท่าน</p>	

2.1 กรุณาระบุระดับความต้องการจำเป็นด้านความรู้ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์โดยภาพรวม

รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
1) การใช้คำศัพท์ทั่วไปในการพูด เช่น Fix, Equipment, Vehicle	④	③	②	①	①
2) การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางในการพูด เช่น Wrench, Spark Plug, Aerial	④	③	②	①	①
3) การพูดโดยใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา เช่น Tenses, Articles	④	③	②	①	①
4) การพูดได้ถูกต้องตามหลักของโครงสร้างประโยค เช่น Subject +Verb +Object	④	③	②	①	①
5) การพูดออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง เช่น /Sh/, /Ch/, /Th/	④	③	②	①	①
6) การพูดเน้นหนักในคำ (Stress) และการพูดประโยคได้เป็นจังหวะ (Intonation)	④	③	②	①	①
7) การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น การใช้สรรพนามเพื่อเรียกคู่สนทนา (Sir, Madam)	④	③	②	①	①
8) การใช้ภาษากาย (Body Language) ได้ถูกต้องตามวัฒนธรรม เช่น จับมือทักทาย สัญญาณลักษณะทางมือที่สื่อความหมายที่ไม่สุภาพทางวัฒนธรรม	④	③	②	①	①
9) การใช้วิธีการสื่อสารด้วยการพูดปฏิสัมพันธ์ และวิธีการเทียบเคียง เพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่น การพูดเพื่อขอให้คู่สนทนาอธิบาย การเลือกใช้คำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่นึกไม่ออก	④	③	②	①	①
10) การใช้วิธีการสื่อสารโดยการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสิ่งที่ต้องการสื่อสารกับคู่สนทนา เช่น การแก้ไขสิ่งที่พูดสื่อสารผิดพลาดในการพูดได้ด้วยตนเอง	④	③	②	①	①

2.2 ศึกษาระดับความต้องการจำเป็นทางความสามารถในการใช้สำนวนตามรูปแบบการใช้ภาษาตามหน้าที่ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ในแต่ละด้านที่ท่านเห็นว่ามีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพของท่านในอนาคต

รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
1) การพูดทักทาย การกล่าวลา และการกล่าวขอโทษ	④	③	②	①	①
2) การพูดโต้ตอบทางโทรศัพท์	④	③	②	①	①
3) การถามข้อมูลและให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้รถยนต์	④	③	②	①	①
4) การพูดบรรยายในเรื่องต่าง ๆ เช่น ลักษณะรถยนต์ รูปทรง สี ขนาด	④	③	②	①	①
5) การพูดอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลต่าง ๆ เช่น การเปรียบเทียบข้อมูลอะไหล่รถยนต์ การอธิบายกราฟ ตาราง และแผนภูมิต่าง ๆ	④	③	②	①	①
6) การพูดอธิบายแผนงานต่าง ๆ ในอนาคต เช่น การวางแผนการให้บริการซ่อมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ	④	③	②	①	①
7) การพูดสาธิตในเรื่องต่าง ๆ เช่น การใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน	④	③	②	①	①
8) การพูดเจรจาต่อรองในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การเจรจาต่อรองขอเพิ่มระยะเวลาในการซ่อมรถยนต์	④	③	②	①	①
9) การพูดเพื่อสอบถามความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการการซ่อมรถยนต์	④	③	②	①	①
10) การพูดให้เหตุผลในเรื่องต่าง ๆ เช่น การให้เหตุผลเกี่ยวกับการเปลี่ยนน้ำมันเครื่องไม่ตรงตามกำหนด ส่งผลให้เครื่องยนต์เกิดปัญหา	④	③	②	①	①
11) การพูดนำเสนอผลงานต่าง ๆ เช่น ผลการปฏิบัติงานซ่อมรถยนต์ในแต่ละเดือน	④	③	②	①	①
12) การพูดอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติงานต่าง ๆ	④	③	②	①	①
13) การพูดอธิบายกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อห้ามต่าง ๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	④	③	②	①	①
14) การพูดออกคำสั่งในเรื่องต่าง ๆ	④	③	②	①	①
15) อื่น ๆ โปรดระบุ.....	④	③	②	①	①

2.3 กรณาระบุระดับความคิดเห็นต่อสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

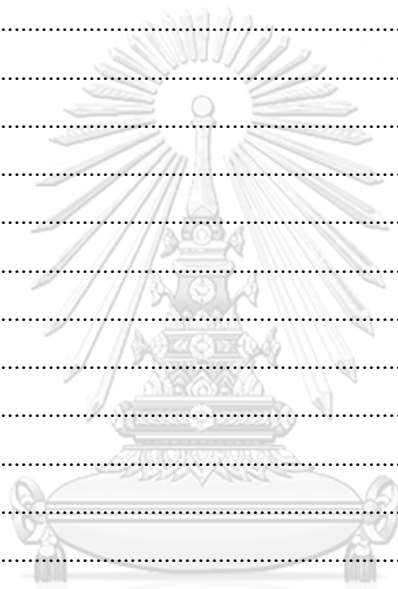
รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
1) หนังสือเรียน	④	③	②	①	①
2) เทปบันทึกเสียงสนทนา/แผ่นซีดีบันทึกเสียงสนทนา	④	③	②	①	①
3) วิดีทัศน์ เช่น วิดีโอบันทึกภาพและเสียงบทสนทนา	④	③	②	①	①
4) สื่อออนไลน์ เช่น คลิปการสนทนาใน Youtube, Website	④	③	②	①	①
5) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	④	③	②	①	①
6) สื่อที่เป็นของจริง เช่น การเรียนรู้โดยใช้อะไหล่ของจริง	④	③	②	①	①
7) อื่น ๆ โปรดระบุ.....	④	③	②	①	①

2.4 กรณาระบุระดับความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับช่างยนต์เกิดประสิทธิภาพ

รายการ	ระดับความต้องการจำเป็น				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
1) การบรรยาย	④	③	②	①	①
2) การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	④	③	②	①	①
3) การพูดหน้าชั้นเรียน	④	③	②	①	①
4) การฝึกพูดในกลุ่ม	④	③	②	①	①
5) การฝึกพูดเป็นคู่	④	③	②	①	①
6) การแสดงบทบาทสมมติ	④	③	②	①	①
7) การอภิปรายในชั้นเรียน	④	③	②	①	①
8) การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	④	③	②	①	①
9) การทำโครงการ	④	③	②	①	①
10) อื่น ๆ โปรดระบุ.....	④	③	②	①	①

ตอนที่ 3

ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขอขอบพระคุณท่านที่เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ สำหรับครู

1) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพของนักเรียนช่างยนต์ในอนาคตอย่างไร

2) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพช่างยนต์ นักเรียนช่างยนต์ต้องมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอให้ท่านให้ข้อมูลพร้อมอธิบายเพิ่มเติม เช่น การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง

3) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าบทบาทหน้าที่ที่สำคัญในอาชีพช่างยนต์ ที่นักเรียนช่างยนต์จะได้ลงมือปฏิบัติเมื่อเข้าสู่การปฏิบัติงานในบริษัทซ่อม บำรุง และรักษารถยนต์ในอนาคตมีอะไรบ้าง และในแต่ละบทบาทหน้าที่ที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีความมากมายแตกต่างกันอย่างไร

4) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอนรูปแบบใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอให้ท่านให้ข้อมูลและอธิบายรายละเอียดเพิ่มเติม

5) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าควรเลือกใช้สื่อวัสดุ ต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านมีประสิทธิภาพท่านจะเลือกใช้สื่อวัสดุอะไรบ้าง เพราะอะไร

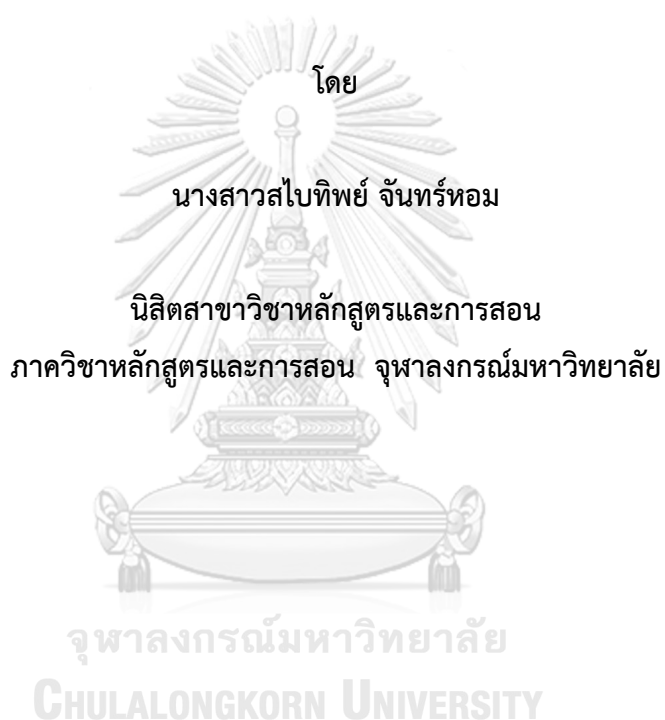
6) ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ในวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ควรจัดให้มีคาบเรียนกี่ชั่วโมงต่อสัปดาห์

**แบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารสำหรับ
อาชีพช่างยนต์ สำหรับช่างยนต์**

1. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพช่างยนต์อย่างไร
2. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าท่านต้องมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่สามารถส่งเสริมให้ท่านสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในอาชีพช่างยนต์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขอให้ท่านให้ข้อมูลพร้อมอธิบายเพิ่มเติม เช่น การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทางการพูดได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาและโครงสร้างประโยค การพูดออกเสียงและเน้นคำหรือประโยคได้อย่างถูกต้อง
3. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าช่างยนต์มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญอะไรบ้าง และในแต่ละบทบาทหน้าที่ที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีความมากน้อยแตกต่างกันอย่างไร
4. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าการเรียนการสอนรูปแบบใดบ้างที่ช่วยส่งเสริมให้ช่างยนต์สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสนทนาในการประกอบอาชีพได้ ขอให้ท่านให้ข้อมูลพร้อมอธิบายเพิ่มเติม
5. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าการใช้สื่อวัสดุต่าง ๆ เช่น การใช้วีดิทัศน์เพื่อฝึกการพูด ช่วยส่งเสริมให้ท่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารในการประกอบอาชีพช่างยนต์ได้หรือไม่ อย่างไร และหากท่านต้องเลือกใช้สื่อวัสดุ เพื่อช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของท่านมีประสิทธิภาพท่านจะเลือกใช้สื่อวัสดุอะไรบ้าง เพราะอะไร
6. ในความคิดเห็นส่วนตัวของท่าน ท่านคิดว่าควรจัดให้มีคาบการเรียนการสอนในวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ชั่วโมงต่อสัปดาห์

หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
จำนวน 1 หน่วยกิต 2 คาบ/สัปดาห์

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2556
หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันนโยบายการพัฒนาประเทศของรัฐบาลมีการส่งเสริมให้มีการเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในอัตราที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม นโยบายในการสนับสนุนการศึกษาดังกล่าวไม่เพียงแต่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านวิชาชีพของตนเองแต่ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านภาษาควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อตอบสนองกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบัน อาชีพช่างยนต์ถูกจัดเป็นหนึ่งในสาขาอาชีพที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและถูกจัดเป็นสาขาอาชีพที่ต้องมีทักษะในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้

หลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยอาศัยหลักการศึกษาความต้องการจำเป็น (Needs Analysis) ของนักเรียนช่างยนต์ ช่างยนต์ และครู พบว่านักเรียนช่างยนต์และช่างยนต์ยังมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างมาก เช่น การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การเรียบเรียงโครงสร้างประโยค ส่วนครู มีความคิดเห็นว่าการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่างยนต์มีความจำเป็นต้องพัฒนาในหลายประการ เช่น การใช้ไวยากรณ์ การพูดออกเสียงตามหลักการออกเสียง เป็นต้น เนื่องจากหลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอาชีวศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนในปัจจุบัน เนื้อหาในหลักสูตรโดยส่วนมากให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ไม่ได้มีความเฉพาะเจาะจงไปในมุมของการใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารในอาชีพช่างยนต์โดยตรง กอปรกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจเสรีอาเซียน (ASEAN) กำหนดให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมยานยนต์มีความต้องการช่างยนต์ที่สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามช่างยนต์โดยส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมที่มีการกำหนดเกณฑ์ไว้

เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของช่างยนต์ให้สามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักสูตรการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์จึงถูกพัฒนาขึ้นโดยนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มาเป็นกรอบในการกำหนดหลักสูตรรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยระดับมาตรฐานที่นำมาเป็นกรอบในการกำหนดในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชานี้อยู่ในระดับ B1 เป็นระดับที่มีการกำหนดไว้สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ซึ่งหลักสูตรรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับอาชีพช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่พัฒนาขึ้นอาจช่วยส่งเสริมให้นักเรียนช่างยนต์สามารถนำสิ่ง

ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรไปใช้สื่อสารในการประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ได้อย่างดี

วัตถุประสงค์รายวิชา

- 1) พุทท์กายทั่วไปเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานช่างยนต์
- 2) ฟัง-พูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลทั่วไปของลูกค้า ข้อมูลเกี่ยวกับยานยนต์ที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานช่างยนต์
- 3) สานิตขั้นตอนในการใช้เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานช่างยนต์
- 4) อธิบายขั้นตอนการปฏิบัติงานช่างยนต์ตั้งแต่การรับรถ ระหว่างการดำเนินการ การส่งรถแก่ลูกค้า รวมไปถึงระยะเวลาในการดำเนินการให้บริการ
- 5) บรรยายรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ รูปทรง ขนาด คุณสมบัติของยานยนต์และวัสดุต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานช่างยนต์
- 6) อธิบายระบบการทำงานต่าง ๆ ในแต่ละส่วนของยานยนต์ประเภทต่าง ๆ
- 7) ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมทางภาษาและมารยาทสังคม
- 8) ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับการฟัง การพูด เพื่อการสนทนาโต้ตอบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล การอธิบายและการสาธิต การใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานในอาชีพช่างยนต์ การใช้คำศัพท์เทคนิคเฉพาะทาง การใช้สำนวนทางภาษา การใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ พื้นฐาน การฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษตามหลักการออกเสียง การใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา การใช้ภาษาได้ตามสถานการณ์ มารยาททางสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นและฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษในงานอาชีพช่างยนต์พร้อมแสดงหลักฐานการเรียนรู้

โครงสร้างเนื้อหา

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
1. Greeting Customer	ข้อ 1.,2.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Automotive Mechanic Fields, Greeting, Customer's Documents, Auto part - Pronunciation: Intonation, Pitch and Stress - Structure/Grammar: Wh-Question <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Formal and Informal of Greeting <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Literal Translation <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Offering Help to Customer - Asking Important Details of Customer - Asking and Giving Detail About Auto Part 	การแสดงบทบาทสมมติ	เว็บไซต์, หนังสือ	การแสดงบทบาทสมมติ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
2. The Right Tool or The Right Job	ข้อ 2.,3.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Material of Tools, Name of Tools, Shape of Tools - Pronunciation: Word Stress and Sentence Stress - Structure/Grammar: Wh-Question (How) <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Formal and Informal Polite Question <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Switch to Mother Tongue <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Explaining What the Tool are Made Of - Demonstrating a Process of Using Tool 	ฝึกพูดเป็นคู่	หนังสือ, สื่อที่เป็นของจริง	การสังเกตการมี ส่วนร่วมในชั้นเรียน

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
3. Check-Up Your Vehicle	ข้อ 3.,7.	<p>Linguistic :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Vehicle Inspection Equipment, Verb (Clean, Wash, Repair, Sweep, Scrub, Wipe, etc.) - Pronunciation: Pronounce Sound (Sh-, Ch-) - Structure/Grammar: Modal Verbs (Could, Should, Need, Must) <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness in Making Conversation <p>Strategies :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Using Mime or Gesture <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving Advice about Vehicle's Maintenance to Customers - Describing about Process of Vehicle Inspection 	การแสดงบทบาทสมมติ	เว็บไซต์, Youtube	สอบสัมภาษณ์

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
4. I Crashed My Car	ข้อ 1.,2.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Auto Body and Crash, Tools for Maintenance Auto Body - Pronunciation: Word Stress - Structure/Grammar: Wh- Question for Asking Problem of Vehicle <p>Culture: Facial Expression and Body Language</p> <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Exemplification <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Giving Opinion about Auto Body Repair - Giving Advice about Auto Body Maintenance - Describing Process of Auto Body Repair to Customer and Colleagues 	การแสดงบทบาทสมมติ	เว็บไซต์, Youtube	การแสดงบทบาทสมมติ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
5. I Can't Stop My Car	ข้อ 2.,6.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Brake, Transmission System and Engine - Pronunciation: Word Ending In -Ing, -Er, -Or and Consonants - Structure/Grammar: Past Simple, Present Simple, Future Simple <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Words in British and American English <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Description <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing System of Brake, Engine and Transmission System - Giving Opinion about Brake and Transmission System Repair - Giving Instruction about Brake, Engine and Transmission System Maintenance 	การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	เว็บไซต์, หนังสือ	การแสดงบทบาทสมมติ ,งานที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
6. I Have Got a Flat Tire!	ข้อ 5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Type of Tire and Wheel, Data Specification on Tire, Tire Dimension and Tire Equipment - Pronunciation: Consonants (r,l) - Structure/Grammar : Passive Voice <p>Culture: Politeness to Give Advice</p> <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Avoiding Communication Partially or Totally <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing Dimension of Tire, Wheel and Data Specification on Tire - Giving Advice about Tire Issue for Vehicle - Giving Instruction About How to Take Care of Tire and To Use Equipment - Describing Process of Tire Rotation 	การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	เว็บไซต์, หนังสือ	การแสดงผลตามแบบทดสอบ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
7. The Engine Oil Levels Doesn't Appear on A Vehicle Dashboard	ข้อ 1.,4.,.5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Car's Electric System - Pronunciation: Consonant (p, b, f, e), Linking Sound (Compound Word) - Structure/Grammar: Using the Right Words and Correct Grammar Structure to Suggest and Recommend <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expressing Empathy on Giving Advice about Car's Electric System <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Getting Help <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Asking and Giving Opinion about Car's Electric System Repair - Giving Advice about How To Maintain Car's Electric System - Discussion about How Car's Electric System Works 	การฝึกพูดเป็นคู่ การบรรยาย	สื่อที่เป็นของจริง และ สื่อวีดิทัศน์	งานที่ได้รับมอบหมาย การสัมภาษณ์

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
8. Air Conditioner Blowing But Not Cooling!	ข้อ 2.,5.,6.,	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Air Conditioner System and Equipment - Pronunciation: Consonants (s, x) - Structure/Grammar: Passive Voice <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cultural Sensitivity in UK, USA <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Adjusting or Approximating The Message <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Describing About Air Conditioner System Work - Giving Instruction On How To Maintain Air Conditioner System 	การบรรยาย	มัลติมีเดีย	งานที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
9. I Can't Adjust My Seat	ข้อ 2.,3.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: The Interior of Vehicle - Pronunciation : Word Stress -Structure/Grammar: Do/Does, Wh-Question Words <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - British and American Accent <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Using A Circumlocution or Synonym <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demonstrating Interior of Vehicle Equipment Using - Giving Advice and Instruction On How To Maintain Interior of Vehicle Equipment 	การฝึกพูดเป็นคู่	เว็บไซต์ และ หนังสือ	การแสดงบทบาทสมมติ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
10. Upgrade Your Car Performance	ข้อ 1.,2.,5.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Car Additional Instruments - Pronunciation: Sentence Intonation - Structure/Grammar: Can and Could In Question Sentences, Adverb of Frequency <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Apologizing for Inconvenient Service <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing 1 (Simple Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demonstrating Process of Installing and Using Car Additional Instruments - Giving Instruction On How to Maintenance Car Additional Instruments 	การแสดงบทบาทสมมติ	สื่อที่เป็นของจริง และวีดิทัศน์	การแสดงบทบาทสมมติ

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
11. New Vehicle	ข้อ 5., 7., 8.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Specification and Performance of Vehicle - Pronunciation: Sentence Intonation and Pitch - Structure/Grammar: Comparative and Superlative <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness to Convince Customer <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing 2 (Compound Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Giving Opinion About Pick The Right Vehicle - Recommending Privilege Service For Customer 	การบรรยาย	หนังสือเรียน และ สื่อมัลติมีเดีย	งานที่ได้รับมอบหมาย

หน่วยการเรียนรู้	วัตถุประสงค์	เนื้อหา	รูปแบบการเรียนรู้	สื่อ	วิธีวัดผล
12. After Sales Service	ข้อ 1.,7.,8.	<p>Linguistic:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Vocabulary: Invitation and Service - Pronunciation: Sentence Intonation - Structure/Grammar: Negative Sentence <p>Culture:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Politeness To Invite and Say No To Someone <p>Strategies:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Speech Editing 3 (Complex Sentence) <p>Language Function:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Making Appointment With Customers For Vehicle Inspection - Recommending Special Event For Customer - Giving Advice About Next Inspection 	การฝึกพูดในสถานการณ์จริง	เว็บไซต์	การสังเกตการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

การวัดผลการเรียน

1. การทดสอบกลางภาคและปลายภาค	10 %
2. การแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)	55 %
3. การสัมภาษณ์	20 %
4. งานที่ได้รับมอบหมาย	5 %
5. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	10 %

การประเมินผลการเรียน

80 – 100 คะแนน ได้ผลการเรียน	4.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีเยี่ยม
75 – 79 คะแนน ได้ผลการเรียน	3.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีมาก
70 – 74 คะแนน ได้ผลการเรียน	3.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
65 – 69 คะแนน ได้ผลการเรียน	2.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
60 – 64 คะแนน ได้ผลการเรียน	2.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์พอใช้
55 – 59 คะแนน ได้ผลการเรียน	1.5	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อน
50 – 54 คะแนน ได้ผลการเรียน	1.0	หมายถึง ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์อ่อนมาก
< 50 คะแนน ได้ผลการเรียน	0	หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

เกณฑ์การผ่าน

ผู้ที่สอบผ่านรายวิชานี้ จะต้องผ่านเกณฑ์ดังนี้

1. มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมดต่อ 1 ภาคเรียน
2. งานที่มอบหมายจะต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนที่กำหนดไว้
3. ผลรวมของคะแนนทั้งหมดต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสไบทิพย์ จันทร์หอม เกิดเมื่อวันที่ 29 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2534 ที่อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ในปีการศึกษา 2555 และเข้าศึกษาต่อ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2558

